National Extension Service

Uthukottai

Chingleput Dt. :: Madras State

Second Village Leadership Camp Souvenir

Sivagiri

3—8—1956 — 5—8—1956

வணக்கம்.

விவசாயிகளுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்.

V. வேணுகோபால் பிள்ளை & கம்பனி.

(Controlled Stockists for Iron & Steel & Dealers in
Machinery, Hardware, Fetilisers Etc.,)

தலைமை அலுவலகம் :—

நெ. 204, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை—1.

[திருவள்ளூர் தாலுக்காவில் கவர்மெண்ட்டாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
அம்மோனியம் சல்பேட் விற்பனையாளர்.]

திருவள்ளூர் தலைமை ஆபீஸ்,

36, ஆசூரித் தெரு, திருவள்ளூர்.

கிளைகள் :

கடம்பத்தூர்.

நாகலாபுரம்.

ரஜாநகரம் பேட்டை.

வெங்களத்தூர் Etc.,

எங்களிடத்தில் :—

அம்மோனியம் சல்பேட், சூபர் பாஸ்பேட்டு கலப்பு உரம், மற்ற
பாரி கம்பெனி உரம், பூச்சி மருந்துகள், கடலை புண்ணாக்கு,
முத்துக்கொட்டை புண்ணாக்கு, முதலியன, மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும், நியாயமான விலைகளுக்குக்
கிடைக்கும்.

எல்லாவித விவசாய கருவிகளும், மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் கிடைக்கும்.

National Extension Service

Uthukottai

Chingleput Dt. Madras State

Second Village Leadership Camp Souvenir

Sivagiri

3—8—1956 — 5—8—1956

DEDICATION

Dedicated as a mark of esteem and admiration to **THE VILLAGERS OF UTHUKOTTAI BLOCK** who have always every consideration for the interest of the community in heart and mind and who preside so munificently and justly over their destinies.

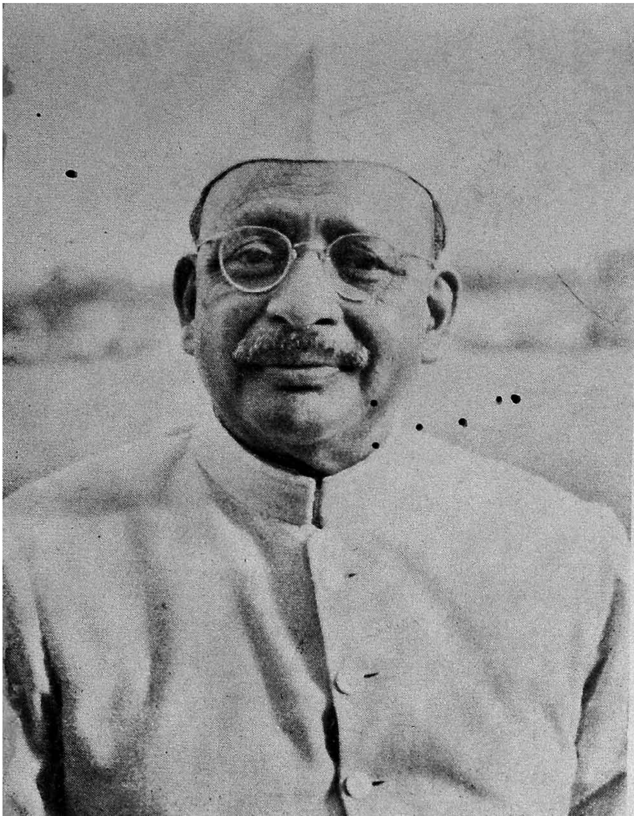

His Excellency

Shri Sri Prakasa

Governor of Madras.

Hon'ble

Sri. M. Bakthavatsalam,

Minister for Agriculture & National Extension Service, Madras.

His Excellency Sri P. S. Kumaraswamy Raja
Governor, Orissa.

RAJ BHAVAN
PURI

the 29th June, 1956.

I send my best wishes for the success of the Second Village Leadership Camp of the Uthukottai Development Block of the Chingleput District, which, I understand, is proposed to be conducted at Sivagiri in July.

Engaged as we are in the mighty enterprise of building up a New India dedicated to the concept of a Welfare State, every effort for securing a juster and more integrated social structure depends for its success on the enthusiasm of the Village Leaders, each of whom is indeed, the linchpin of all endeavour under the Community Development Programme. It is hence essential that proper training is given to this category of personnel, so that each of them may become fully equipped for the efficient performance of his tasks under the new dispensation as the friend, philosopher and guide of the countryside.

I, therefore, wish the Leadership Camp at Sivagiri all success, and also send my best wishes for the Souvenir which, I understand, the Local Committee organising the Camp intends to bring out on the occasion.

P. S. Kumaraswamy Raja,
Governor, Orissa.

Hon'ble Sri O. V. ALAGESAN
Dy. Minister for Rlys., & Transport, New Delhi.

MINISTER FOR
TRANSPORT & RAILWAYS, NEW DELHI.
(*Camp*) Chingleput,
29th June '56.

Sri O.V. Alagesan, Deputy Miniter for Transport & Railways, Government of India, is very much pleased to know that the Local Committee is organising a Leadership Camp of Uthukottai Block - National Extension Service - in July, 1956, and are bringing out a souvenir on the occasion.

The success of the community development programme is primarily on right type of leadership and this is a step in the right direction. He wishes the programme all success.

Hon'ble Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathy,
Minister for Public Works.

29, ஜுலை, 56.

கிராமங்களில் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களும், மின்சார விஸ்தரிப்பும், ரஸ்தா வசதியும் எவ்வளவு அவசியமென்பது எல்லோரும் அறிவார்கள். இத் துறையில் அரசாங்கம் நாடெங்கும் அநேக திட்டங்களை நிர்மானித்து, திறம்பட நடத்தி வருகின்றது. இத்துறை-யிலுள்ள தொழில் நுட்ப நிபுணர்கள், கிராம மக்களின் பொது நலனைக் கவனிக்க, எப்போதும் பின் வாங்க மாட்டார்கள். கிராமத் தலைவர்களும், விவசாயப் பெருமக்களும், தங்களுடைய சுய நலனை மறந்து பொது நலனைக் கருதி, ஆர்வத்தோடு உழைக்கவும், திட்டங்களை விரைவில் நிறை-வேற்றவும் தேவையான பயிற்சி பெறுவது நலம்.

இத்தகைய கிராம சேவைக்கு வேண்டிய சக்தியையும், பயிற்சியையும், மேன்மை தங்கிய நம்முடைய கவர்னரவர்களால் ஆரம்பிக்கப்படும் இந்த முகாம், கிராமத் தலைவர்களுக்கு நிச்சயம் வெற்றி அளிக்கும் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை.

ரா. ஷண்முக ராஜேஸ்வரர்.

MESSAGE

Sri S. K. DEY,
Administrator,
Community Project, Administrations,
New Delhi

COMMUNITY PROJECTS ADMINISTRATION,
NEW DELHI.
June 29, 1956.

For forty years or more people of India fought the battle for the independence of the motherland. She is now free from foreign domination. The real battle for freedom has now begun-freedom from fear which results from poverty, disease and ignorance.

The Community Development Programme was initiated as the soearhead of the new freedom movement. If it is to succeed, the message of freedom must reach "unto last man" with all its implications. Village Leaders' Seminars come as an integral feature of the programme because these seminars are designed to acquaint the village people with their obligations in the new free State and the rights that will accrue to them from the discharge of these obligations.

I wish Godspeed to the seminar proposed to be held in the Uthukottai Block during July, and hope that by the time the Village Leaders leave the camp they will have had some taste of what it means to be the common shareholders in the Joint stock enterprise known as "New India" of which they are the free citizens.

S. K. Dey.

Sri N. E. S. RAGHAVACHARI, I.C.S.,
Addl. Development Commissioner, Madras.

Fort St. George,
28—7—1956.

The National Extension Service programme aims at allround increase in the standard of time in villages. This can be achieved only through co-operative endeavour of the people living in villages. Such cooperative endeavour is not new in rural areas. Temples and tanks have been built and are maintained by the entire village community even today. In addition to cooperative endeavour, there should be a grim determination on the part of every one that he must do his best for the improvemet of himself and of the village community to which he belongs. Government can only provide the necessary technical services and supplies.

I hope the leadership training will enable the participants to fully understand the various problems connected with rural development, so that they in turn may educate their fellow villagers, who have not been able to attend this camp.

I wish the function all success.

(Sd.) **N. E. S. Raghavachari** I. C. S.,
Additional Development Commissioner,
Madras.

FORT ST GEORGE,

Dated : 24—7—1956.

It gives me great pleasure to learn that Village Leaders' Training camp will be inaugurated in the western part of Uthukottai block. My joy becomes greater, because our beloved His Excellency the Governor, inaugurates the camp and it is held adjacent to a village which was the cradle of my childhood.

Shri Panditji wants "scores of thousands of village leaders, who have a measure of initiative and pride in their work" to be trained up for prosperous Rural India. According to him, "officials and non-officials should have both their part to play in this work. Both are essential. Officials should bring the experience of training and disciplined service. The non-officials should represent and bring that popular urge and enthusiasm which gives life to a movement. Both have to think and act in a dynamic way and develop initiative. The official has to develop the qualities of the popular leader, the people's representatives have to develop the discipline and training of the officials. So they approximate to each other and both should be guided by the ideal and disciplined service in a common cause."

This explains the need for such camps and I hope all those who are responsible for orgaising this camp will remember this advice of the Prime Minister. I hope that each village leader will be a dynamo, surcharged with technical knowledge on rural service, faith in democratic way of life, combined with the humility and enthusiasm for sustained efforts.

Wish you all success.

S Venkataswamy.

Public Relations Officer, Madras.

முன்னுரை

கிராம மக்களின் ஒத்துழைப்பின்றி கிராமத் திருப்பணியில் வெற்றி காண்பது இயலாத காரியம். அவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நமது லட்சியங்களையும், அவற்றின் சிறப்பையும், திட்டங்களையும், செயல் முறைகளையும் நன்குணர்ந்தோர் ஒரு சிலராவது இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். கிராமப் பணியில் ஆர்வமுள்ள கிராமத் தலைவர்களுக்கு நமது திட்டங்களையும், லட்சியங்களையும், நோக்கங்களையும் பல்துறை அறிஞர் பலரைக் கொண்டு நன்கு விளக்கிக் கூறி அவர்களை மேலும் ஊக்குவிப்பது இன்றியமையாதது. அத்துடன் பணியில் ஆர்வம் கொண்ட அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி அவர்கள் கலந்து பழகுவதற்கும், கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும், கிராமத் திருப்பணியைத் தங்கள் கடமையாகவும், குறிக்கோளாகவும் கொண்டு உழைத்து வரும் வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலகத்தின் அனைவருடனும் அறிமுகம் செய்து கொள்ளவும் வாய்ப்பளிக்கும் வண்ணம் இரண்டு பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டது. முதல் முகாம் கடந்த பிப்ரவரித் திங்கள் பாகல்மேடு கிராமத்தில் நடைபெற்றது.

இரண்டாவது முகாமைத் தங்கள் கிராமத்தில் நடத்த சிவகிரி கிராமத்தினர் ஆர்வத்துடன் முன் வந்தனர். முகாம் நமது மாநில மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களால் துவக்கப்பட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தையும் வெளியிட்டனர். அவர்களது ஆர்வமும், ஆசையும் நிறைவேறும் வண்ணம் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களும் முகாமைத் துவக்கி வைக்கப் பேரன்புடன் இசைந்தார்கள். அவர்களுக்கு எனது உள்ளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமங்களின் நல்வாழ்விற்கு நெடுங்காலமாக பாடுபட்டு வரும் நமது மாநில உழவுத் துறை அமைச்சர் கனம். M. பக்தவத்ஸலம் அவர்களும் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி முகாமில் கலந்து உரையாற்ற இசைந்தார்கள். அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

அரும்பெரும் தலைவர்கள் இருவரின் விஜயமும், முகாமின் சிறப்பான நினைவும் என்றும் மங்காதிருக்க வேண்டுமென்பதே எனது அவா. அந்த ஆவலின் விளைவாகப் பிறந்ததே உங்கள் கையிலிருக்கும் அறிவு மணம் கமழும் இந்தச் சின்னஞ் சிறிய மலர்.

மலர் பெறக் காரணமாயிருந்தவர்கள், விஷய தானம் செய்த பெரியோர்களும், மாநில, மாவட்ட அதிகாரிகளும், சக ஊழியர்களுமாவார்கள். எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கட்டுரைகள், பாடல்கள், கதை முதலியவற்றை அனுப்பிய அறிஞர்கள், சக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரிசா மாநில கவர்னர் மேன்மை தங்கிய திரு. குமாரசாமி ராஜா அவர்களும் சமுதாய நலத் திட்ட தலைமை நிர்வாகி திரு. S. K. டே அவர்களும் விழாவிற்கு அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்திகள், நமது சிந்தனையைத் தூண்டுவதோடு என்றும் நினைவில் கொள்ளத் தக்கவையாகவும் இருக்கின்றன. மற்றும் மத்திய மாநில அமைச்சர்கள் உப அபிவிருத்திக் கமிஷனர், பொது ஜனத் தொடர்பு அதிகாரி முதலியோரிடமிருந்து வந்த வாழ்த்துச் செய்திகள் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதுடன் எங்களை மேலும் ஊக்குவிப்பதாகவும் இருக்கின்றன. வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பிய பெரியோர் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

விளம்பரங்கள் கொடுத்துதவிய ஸ்தாபனங்களுக்கும், மலர் நல்ல முறையில் வெளி வர ஒத்துழைத்த சக ஊழியர்கள் ஏனையோருக்கும் எனது நன்றியும், பாராட்டுதலும் உரித்தாகுக.

சி. பு. பெருமாள்,
வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரி.

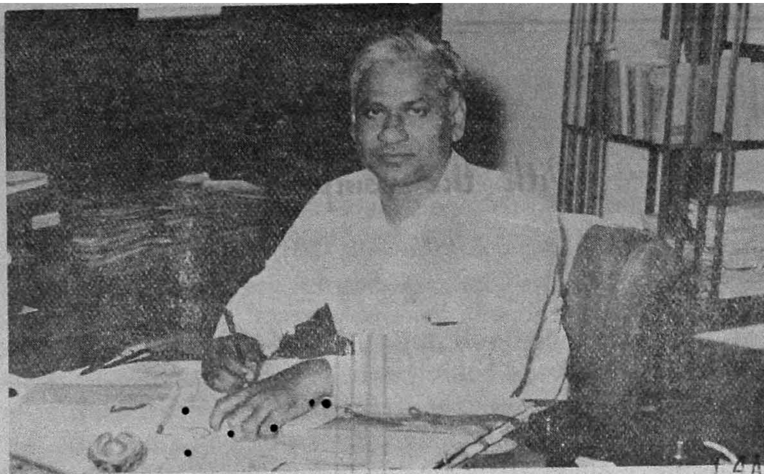

திரு. கொ. வெங்கடாசலபதி,
Joint Development Commissioner, Madras.

சிந்தனைக்கு ...

"கிராமங்களில் இன்று காணப்படும் வறுமைக்கெல்லாம் காரணம், அங்கு தொன்று தொட்டு இருந்து வந்த கிராமக் கைத்தொழில்கள் அழிந்து போனதே யாகும். அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவுத் தானியங்களைத் தவிர, மற்ற எல்லா வகைப் பொருட்களையும் நகரங்களிலிருந்தே இன்றைய கிராமவாசிகள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், கரும்பு முதலான மூலப் பொருள்களை அவர்கள் கிராமங்களிலேயே பயிர் செய்த போதிலும், தங்க ளுடைய உடனடியான தேவைக்குத் தயாரான பொருள்களை வாங்குவதற்காக அவற்றை நகர மக்களுக்கு விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நகரங்களையே நம்பி வாழ வேண்டியவர்களாகிறார்கள்.

தங்களுடைய உடனடியான தேவைகளுக்காகவும், துணி மணி முதலியன வாங்குவதற்காகவும் பால் தயிர், வெண்ணெய் போன்ற பொருட்களைக் கிராமவாசி கள் விற்க வேண்டியிருக்கிறது. பணத்தினுடைய மதிப்பு அடிக்கடி மாறிக்கொண்டு வருகிற விஷயம் அவர்களுக்குப் புரியாததாக இருககிறது. பணம் சமூகத்தில் ஒரு தவறான மதிப்பை உண்டாக்கியுள்ளது. தானியம், காய் கறிகள், பால் முதலியன மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை உண்டாக்கி உண்மையிலேயே எல்லாச் செல்வங்களுடனும் வாழும் கிராமவாசி, காகிதத்தாலான ரூபாய் நோட்டுகளு டனும், தங்கம், வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட சில பொருள்களுடனும் வாழும் நகர வாசிகளைப் பார்க்கும் போது தங்களை ஏழ்மையானவர்கள் என்று கருதுகிறார்கள்.

கிராமவாசிகள் தாங்கள்தான் உண்மையிலேயே செல்வம் படைத்தவர்கள் என்பதை உணர்ந்து, தங்களிடமுள்ள பால், தயிர், வெண்ணெய் போன்ற பொருட் களை நகரங்களுக்குக் கொண்டுபோய் அவர்கள் கொடுக்கும் விலைக்குக் கொடுத்து விட்டு வராமல் இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் நகரவாசிகள் தங்களுக் குத் தேவையான பொருள்களைத் தாங்களே நேரில் கிராமத்திற்கு வந்து வாங்கு வார்கள்; அப்போது கிராமவாசிகளும் தங்கள் விருப்பப்படி செய்யலாம்."

இவ்விஷயம் கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளில் பல ஆண்டுகளாக இடை விடாது சிந்தித்து வருவோர் கண்டறிந்த உண்மையாகும். எனவே இவ்விஷ யத்தை கிராம வாலிபர்கள் எல்லோரும் நன்கு சிந்தித்து, செயலாற்றுவார்களாக.

கோ. வேங்கடாசலபதி

கூட்டு அபிவிருத்தி கமிஷனர், சென்னை

With the compliments of

MAHINDRA AND MAHINDRA
LIMITED

BOMBAY .. CALCUTTA .. DELHI .. MADRAS

CONDITIONING REFLEXES FOR DEVELOPMENT

EROSION BY POPULATION

By

J. M. LOBO PRABHU, I.C.S.

Secretary, Home Department

The problem of population besets all development activities, as material gains are cancelled when they have to be divided among a greater number of people. The cultivated land fell from 111 cents per capita in 1891 to 84 cents in 1931. The corresponding fall for irrigated land was from 16 cents to 14 cents, for double cropped land from 12 cents to 10 cents. Since 1951, there has been an increase in the total cropped area from 326 to 360 million acres, but at the same time, the population has been estimated to be increasing from 360 millions in 1951 to 410 million in 1960, which more than dissipates the increase in the rate of cultivation. In village industries there has been no absolute, not to speak of corresponding improvement. Factory workers have not increased inspite of the growth of factory production in the last five years. Looked at from any side, population seems to be defeating development by slow but steady erosion.

The Community and Extension projects have so far not concerned themselves about population. They have proceeded on the sound theory that if the standard of living can be raised, there is a biological tendency for the population to fall. The increase in the standard of living however has to be very marked to act as a deterrent to population. Slight increases in productivity tend rather to increase than arrest the population. To be really competitive with the procreative urge, the standard of living should offer gratifications which not only absorb the people but make them change practices like marriage of children, seclusion of women, employment of children, the joint family system and overcrowding in houses. A cultural metamorphosis is necessary not only on the physical but also on the social side.

The question is, if Family Planning can achieve a limitation of families. In European countries, the experience is that contraceptive measures are successful only in the higher strata of the population. In the villages, our population is below the lowest strata of European countries, and it is idle to expect that it will have the patience or the capacity to practice contraception. It is idle also to expect that any one will submit to surgical operations. We cannot therefore expect family planning to improve the standard of living, though the reverse may be possible in due course.

An asset in any home

SOLD UNDER TWO YEARS' GUARANTEE AND FREE SERVICE

USHA
SEWING MACHINE

Family ; Hand	Rs.	170	Tailors : Hand	Rs.	195
„ Treadle	„	220	„ Treadle	„	245
Deluxe Folding	„	265	Usha Link model	„	270
Ordinary type folding	„	250	Industrial Usha 31-K	„	410

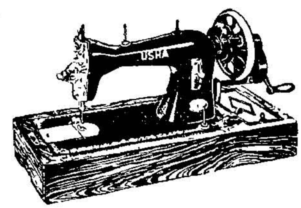

Cover extra Rs. 15
Electric Models also available
Prices Net—Sales-tax Extra

AT YOUR SERVICE
Usha Sewing Schools (Ladies only)
Learn Embroidery and Dress Making

Usha Sewing Machines

Now available on

HIRE PURCHASE

Agents :—

M/S P. L. MALHOTRA, 3/127, Mount Road
"Malhotra Building", Thousandlights, Madras 6
PHONE 85959

Branches :—

30, General Patters Road, Madras 2
1-C, Hunters Road, Purasawalkam, Madras 7
3/22, Broadway, Madras 1.

Population can be halted only indirectly, first by information about the adverse effect of child marriage. There seems now to be a conspiracy of silence on this subject, which once excited much interest. This is not due to any change in the practice but to preoccupation with other matters. Propaganda deserves to be revived particularly through films and dramas. Child labour is the cause of population because the economic value of labour com pensates what little cost is incurred in rearing children. It is also defeating the drive for compulsory primary education. It may be necessary to consider extension of legislation, now confined to factory, against employment in agriculture of children below a prescribed age.

Seclusion of women has the result of making them chattles for the procreation of children. Not only have they no means of knowing better, but being confined to their houses, they have no means of doing better. In proportion women are introduced to play their part in social life, they are more likely to understand the advantages of smaller families and wider interests. For a new but very strong reason therefore, women in development areas must be trained to share in the social life of the village.

Bad housing, which throws people of both sexes promiscuously together does excite early and frequent intercourse. In many village houses peoples almost sleep touching each other. The provision of light, air and space in the living quarters of the population can prove as good a measure of Family Planning as any other.

The Joint Family indirectly helps overpopulation as everyone is entitled to a share, and in any case can live on the family. The Planning Commission has given a clue by suggesting that holdings below a certain size may be indivisible. In effect this will be a system of primogeniture which in Europe was an essential feature of the agricultural economy. It had also the effect of diverting the surplus population to other avocations.

All these indirect checks on population are of general interest but they can be tried in villages of Development Blocks before they are enforced throughout the country. Their importance to development is that unless population is checked, development will remain subject to erosion, in a measure that will prevent its being at all visible.

IF IT WERE TO BE A PEOPLES' SCHEME!

By

S. Lakshmirathan Bharathi, M.A., B.L.,

Asst. Dev. Commissioner (Training)

(Devoid of platitudes, the author portrays rural happenings, thereby expresses the concomitant need for the decentralisation of powers for the realisation of the objectives contemplated in the programmes of community development.)

Once I attended a function held to celeberate the introduction of Electricity in a major Panchayat in one of the blocks. I was accompanying the District Collector who was to inaugurate it. We got out of the car and were walking to the place of meeting. Suddenly an young man from the crowd stopped us and showed us a dangerous spot. One of the covering slabs of a culvert was found broken leaving the ditch exposed. He boldly expressed his grievance that the Panchayat should not spend money on such celebrations without attending to the dangerous culvert for over several months The Panchayat Board President told the Collector that it was not a road vested in the Panchayat and that the Highways Department had to do the work. He also agreed with the young-man that there was inordinate delay in repairing the dangerous culvert, right in the midst of a crowded locality. The Block Development Officer and the National Extension Service were also blamed for it.

Another incident at some other time. It also happened in the very same area, when it was under the Rural Welfare Scheme. I was attending an Advisory Committee meeting. The Harijans from a village represented that their well—the only source of drinking water, went dry for over several months and they had no drinking water. It was a well sunk under the Rural Welfare Scheme. The Collector, who presided asked them that it was a self help scheme and why they did not deepen it themselves. They replied that they wanted to do it but their District Welfare Officer warned them not to go near it as they will be found fault with by the Government. The Collector laughed and directed it to be deepened. But the problem whether the people of the locality can take up the work at their own cost without reference to and permission from any other authority was left unanswered.

Yet another incident but in a different place. It was a case of a damaged thatched roof of a school exposing children to sun and rain. It was a Panchayat Board School. It had funds and had sanctioned the work. But it could not execute it for want of approval by the concerned local authority. Meanwhile the children suffered month after month and the educational authority after some warnings issued notice for the closure of the school. Such helplessness only brings contempt and ridicule on the Panchayat Boards.

In all these cases the local people had to suffer inspite of their willingness and resources to remedy the evil. It was a case of lack of authority and power.

These reveal the necessity for some radical thinking and drastic revision of rules and procedures to suit the new role of the welfare State fostering Community Dovelopment Work with all its implication of fostering local initiative and responsibility.

On the analogy of the reserve powers of the Government to execute the work and recover the cost on the failure of the local authority to discharge its obligations, one may very well ask why not the local agency now be authorised to execute the work and recover the cost from the authority in default whoever it may be.

Will it be decentralisation with a vengence and reduce the distinction between the superior and inferior authorities? May be, but it will be in consonance with the new policies and programmes of Cummunity Dovelopment and Socialistic structural society, and will go a long way in realising these objectives.

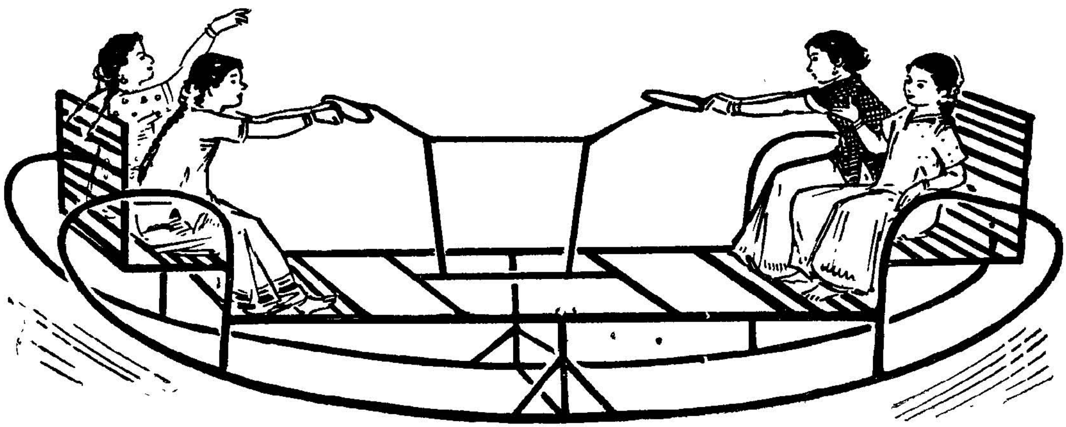

PIONEER

the most Popular name
in Supplies of SPORTS,
GYMNASTIC & PLAY-GROUND
Equipment

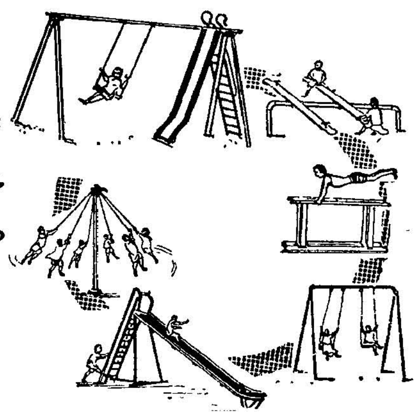

Children's Park Equipment.

Prices on Application

Pioneer Sports India (Private) Ltd.

199, MOUNT ROAD, MADRAS-2.

YOUNG FARMERS' CLUBS

By
Sri T. K. Thangavelu,
Deputy Director of Agriculture.

(A brief treatise on a feasible programme, for implementation through the village youngsters. Such organisations among our youngsters will lay the foundation for democratic institutions, so as to enable the rural Community to live in better villages and to live a better life.)

We are in an era of plans, projects and programmes. We have to progress, increase production, have projects that fit the farm, develope the boy and the girl and learn to live in a changing world. We have to join our parents in a partnership for progress, promote better farming and home making, learn to do simple jobs better. We have been asked to plan in the home—in the farm and in the village. We have to persevere and progress for profit and better standard of life. We have to plan our work and work our plan.

One important method of doing this in the village is organising rural boys and girls as a part of the national agricultural extension system. Such a method is being developed in many foreign countries. We farmers can organise ourselves under the immediate supervision of Agricultural and Animal Husbandry extension workers. Professional men and women, teachers, outstanding farmers and home makers, play an important part as local leaders in the development of the farm, the village and the farming class as a whole. Each one of us have to do a piece of work that will demonstrate or teach a better way in farming or home making. Problems are faced in the farm homes, in the fields and gardens. Young boys and girls of the village who form an integral part of the community have to be brought into contact with the problems of their home and community life. An effort is made to bring to each member the fine things in rural life and to develope in the young people those attitude and ideals that make for outstanding manhood and womanhood. This will make in turn spiritual as well as progressive rural leadership. Young people have to learn to work with others, learn to conquer selfish interest for the good of all and learn to go with the majority. This is rendered possible by young farmers' clubs.

Farm youth of the ages from 10 to 20 in a village or a group of adjoining villages can join as members of a club. Each boy or girl will do a piece of work that will teach a better way in agriculture or home making. Young boys and girls of the above age are usually going to school. They can do some profitable work during their spare time and on holidays. Such farm youth clubs should have the following objectives.

1. To help rural boys and girls develope desirable ideals and standards for farming, home making and citizenship and a sense of responsibility for attaining the same.
2. To give these boys and girls instruction in farming and home making so that they may acquire skill and understanding in these fields and a clearer vision of Agriculture as our basic industry and home making as a worthy occupation.
3. To provide rural boys and girls an opportunity to learn by doing and teach them cooperative action, so that they may increase their accomplishments and become better leaders.
4. To demonstrate to them methods to improve practices in agriculture and home making so that farm incomes may be increased, standards of life improved and satisfactions of farm life enhanced.

Each such club can have a motto and an emblem. The club can also have a colour. Each club should have a list of jobs from which the members can choose and work on the job chosen. I am giving a few examples here :

1. Rear a calf for 1 year.
2. Raise a colony of bees for 1 year
3. Plant and look after 500 tree seedlings.
4. Grow 1 cent of tomato.
5. Grow 1 cent of a flower garden.
6. Grow 5 cents of cotton or ragi or groundnut.
7. Grow 2 cents of Vegetables.
8. Grow a Papaya or guava tree
9. Grow and rear 1 sheep.
10. Make 12 jars of pickles.
11. Make 10 lbs. of dried Vegetables.
12. Make 3 garments for children.
13. Care of children for 1 year.
14. Rear a pair of rabbits or hens.
15. Plan and prepare meals for the house hold.
16. Soil conservation.
17. Learn repair and maintenance of pump sets.

You will see that these fit in easily with our village life. These one, only a few. Many more to fit in with local conditions can be added.

Now we should go about enlisting members and make them take a pledge to work for the club and the village. The club should conduct periodical meetings once a fortnight. Typical demonstrations on any one of the jobs enumerated above or such other interesting items that may be introduced—should be conducted to make the young members learn properly and do the job themselves. Self reliance, industry and responsiblity in doing their work should be developed along with initiating thrift and judgment. They can help their parents, looking after cows and calves, poultry, grow vegetables and tomatoes, grow flowers, repair furniture, prepare condiments and pickles, etc., and add to the income of the family. They can help to keep the house clean and tidy. They can help to keep the whole village clean and present a "new look." All villagers can be instructed to put waste material and sweepings in a neat pit and cover it with earth and compost it so that the village and souroundings are kept clean and hygienic. They can teach poor children to keep clean, bathe regularly and wash their clothes. Poor mothers and their children, can be given some good food once in a way.

Club members can cultivate a small plot of land belonging to their parents. Ownership in the crop raised aids considerably in developing interest in the work and at the same time stimulates a wholesome sense of responsibility which in turn is good citizenship.

Young people can engage themselves in many community activities. Boys and girls are citizens and their interest in community activity should be aroused. Their cooperation in many instances is important. They are a real factor in community development. Those of you who witnessed the volunteers, young men and girls in uniform who welcomed the Union Minister for Agriculture on 19—1—1955 at Tiruvellore on the occasion of the inauguration of the State Farmers' Forum should feel proud of our young people from the villages. Organised and guided, they will become an asset in many things.

They can beautify school grounds or road sides by planting flowering trees and shrubs and looking after them. Tree planting is an essential item of improvement. Men seldom plant trees till they begin to be wise. I am reproducing a poem by Henry Abbey which will indicate the importance of this work of tree planting.

"What do we plant when we plant the tree?
We plant the houses for you and me
We plant the rafters, the shingles, the floors,
We plant the studding, the lath, the doors,
The beams, the siding, all parts that be;
We plant the house when we plant the tree.

JUNGLE GYM

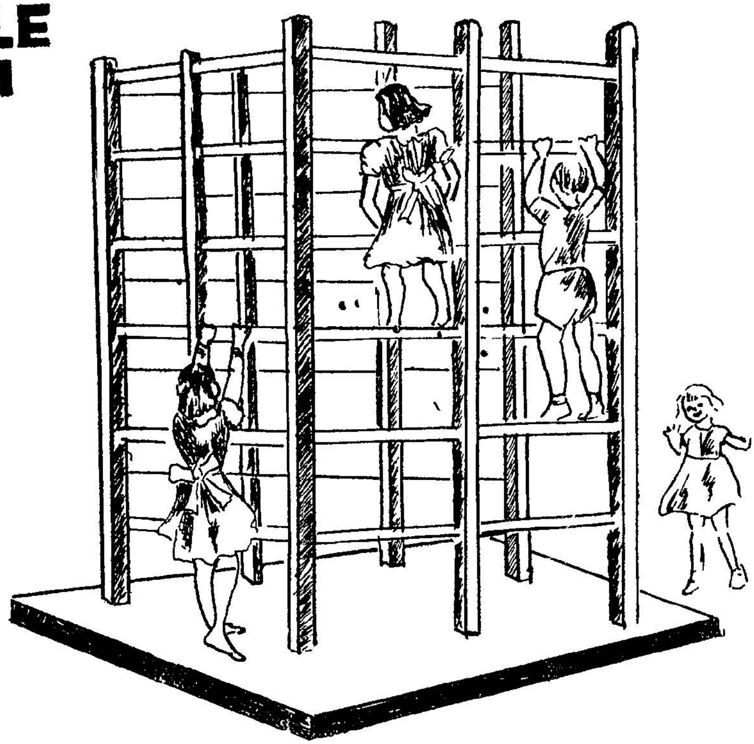

CHILDREN PARK EQUIPMENT
GYMNASTIC APPARATUSES

SPORTS GOODS

MUSICAL INSTRUMENTS,
NURSERY ARTICLES
and
ANY OTHER THINGS

FOR BLOCK DEVELOPMENT SCHEME
WE HAVE IT.

METRO SPORTS

3/30, MOUNT ROAD, MADRAS-2.

What do we plant when we plant the tree ?
A thousand things that we daily see ;
We plant the spire that out towers the crag
We plant the staff for our country's flag,
We plant the shade from the hot sun free ;
We plant all these where we plant the tree.

You may be aware that adequate instruction is fundamental to any successful endeavour. Any organisation succeeds best when it equips its workers best. The extension officers in agriculture and animal hasbandry and the social education organisers are best fitted to give instructions to the young people. If need be, guide books may be prepared and distributed to members. Meetings and discussions will also promote knowledge.

Excursions to other places where similar club members can be met where home life and farm life can be seen will add to knowledge of club members.

Good fellowship is essential to group unity. There must be an *espirt de corps*. Group members should maintain a friendlier attitude towards one another. Exhibition of members work can be arranged once a year of half year and prizes awarded for best work. This will stimulate interest among members. The exhibition gives an opportunity for comparison and imporvement as well as for new ideas.

A set of simple rules for each club can be framed and organisations started in time to fit in with the improvement work of the Second Five Year Plan commencing just now. Members showing keen interest can be sent to the Agricultural College for short courses each year. With proper organisation and management each member can be an extension worker adding his share to the advancement of the country besides profitting himself. Last December we had an exhibition for young farmers' club in North Arcot District. Young farmers brought Vegetables, Fruits, pets like Rabbits, Poultry, Handicraft, dresses etc. and received prizes. While awarding prizes I requested them to come with their exhibits and how proud they felt to receive their awards in the presence of a large gathering. You too can do likewise by joining as a member. I could tell you many more interesting things when you organise. You will see club work helps us raise better boys and girls, so we may all live in a better village and live a better life.

DESTINATION MAN

By

Sri S. P. Perumal, B. SC.,
Block Development Officer, Uthukottai.

Lamp in hand he went, not alone - on the way the lamp went out and so he fell ; "Will you not in mercy take his hand and rise him up, will you not pause for him one half moment, friends, let him kindle him lamp from your lights, let him go forward holding yonr hands, if you pass leaving him in the mud, in darkness, he will always remain plunged in the blackness of night". This sums up the principles and ideals of the National Extension Service movement. We have to remove the poverty, the hunger, the ignorance and ameliorate the conditions of the huge masses of our country. How many hundreds of thousands live in the villages in squalor and poverty, with nothing to procure, either food or clothing or a roofing. The object of the scheme is not to bring in prosperity to a section of the people, but it is to raise the standard of living of the 30 crores of people living in the villages, leading a hand-to-mouth existence. India is a big and vast country. This is both an advantage and a disadvantage. It is an advantage because big things can be achieved only by big countries, and it is a disadvantage because it is not easy to handle a large population and direct its energy and enthusiasm into well defind channels.

2. It is Panditji, I think, who calls the National Extension Services Movement as a "Revoluntionary Movement". The people of India are building up a new life for themselves. They were anxiously seeking to create a new pattern of society - "socialistic pattern" or "Welfare State". The National Extention Movement is the agency for bringing the social change in the rural India. There is a great idea behind this Plan, because through it we are going to sow a new seed, which will sprout into a plant which in turn will grow into a mighty tree, to give shade to all the people of this country. The motto of the scheme is "The Destination Man". The project will succeed to the extent it can approach this ideal; it will fail to the extent it leaves the 'Man'. Behind any attempt to push things to the fore, man-power should be mobilised through joy and love. India is mainly an agricultural country. The scheme should therefore aim at owner-cultivation, making the best use of the land, water and other resources, adopting scientific methods of agriculture and finding supplementary occupation in cottage and small-scales industries during the long spells of off-season, so that the people may improve their economic condition and lead a fuller and richer life. If this is achieved instead of looking

with envious eyes the other countries, we can look forward to guests from abroad, whom we can regale with our customary abundance with a new philosophy, new epics and new folk-lore. To raise the standard of living of rural population, we have to raise the agricultural production.

3. Agriculture is an occupation, and as such it is described as an industry. Since it involves a certain technique of work, it is termed as one of the oldest arts. It may as well be called 'a business', as the farmer is engaged in production and distribution of agricultural commodities. Thus, the art of farming involves in itself the functions of industry and business. Indeed, agriculture must have been the chief industry in the early days in India, as evidenced from the Vedas and Puranas. In business and industry the management and direction occupy an importance place. The trained organisers, technicians and specialists have to carry to the very doors of the cultivators (i) new methods of farming with a view to get increased production per acre, (ii) conservation of soil resources, (iii) reduction in wastages, (iv) efficiency of supervision and co-ordination, (v) pest control and (vi) marketing of produce. It is a well-known fact that agriculture is a key industry, on which depends all rural activities, whether they relate to the health of human beings or cattle, educationl of the masses, co-operation etc.

4. The irrigation system in days thus gone by was in a crude form. Macky says in his valuable work, 'Indus Civilisation', the country seems to have depended for the annual floods for its irrigation, but there were no traces of canal through which the water could run. What a change do you now find ! Human ingenuity has even controlled the course of rivers; big and large-scale dams have been put up impounding water sufficient to irrigate lakhs. of acres of parched earth through miles and miles of canals and channels. Pressure aqueducts, syphons and pump sets have solved the problem of lifting water from lower to higher levels and from one corner to the other.

5. The standard of living of the masses depends on the rate of agricultural production. Again the rate of production depends upon the cattle wealth. So next to agriculture comes Animal Husbandry. India is one of the most important cattle producing countries of the world. She owns about 150 millions of cattle and 43 millions of buffaloes which constitute nearly a quarter of the world's bovine population. These animals are of very great economic importance to India, which is predominantly an agricultural country. About 86% of this population live on the income derived from the land; the bullock is almost the only motive power available for various operations like irrigation and transport of the produce from the field to the market. It has rightly been said that the cows and working bullocks bear on their patient backs the entire

structure of the Indian agriculture." A large section of the population in India is vegetarian in diet habits, to whom the main source of protein food is milk, and milk products. But the production of milk as well as consumption of milk and milk products per head of the population is probably the lowest in the world. It is observed from the latest figures available, the per capita consumption of milk in India is 5.3 ounces per day. Just compare this with the corresponding figures of the foreign countries ; we stand last :

Canada	.. 56.8	Oz.
Australia	.. 44.4	,,
Denmark	.. 40.3	,,
Great Britain	.. 40.7	,,
U. S. A.	... 35.6	,,
India	.. 5.3	,,

The need for raising the standard and the number of cattle of our country is quite apparent. It should be the endeavour of every farmer to do his bit to achieve this object There are many varieties of cattle in India which vary widely in type and milk yield. It is believed that we have about 25 breeds of cows and 8 breeds of buffaloes. It is well known that cows and buffaloes in South India are slender and bony in structure, with low milk yield. These local breeds should be upgraded by introducing pure breeds, Sindhis Girs and Murrahs. In the National Extension Service areas stud bulls of pure origin are maintained to help the farmers. In the same way, to upgrade the poultry, good varieties of birds are supplied to the villagers to increase egg production.

6. According to the present agricultural practices in India, the cultivator is fully occupied only at the time of sowing and harvesting of crops, and for the rest of the year he is not fully occupied. In other countries the farmers take to mixed farming. By mixed farming, I mean, raising grain crops, fodder crops, vegetables, fruit and cash crops besides maintaining cattle and poultry for milk and eggs. This is a more remunerative type of farming, providing full time work for the farmer and his family. It also helps to maintain the fertility of the soil, gives increased income and better nutrition to the farmer and his family.

7. The next most essential thing is 'Communication'. A villager has to take his produce to the neighbouring market for getting a fair price. There are several villages in South India not connected with the main roads. Carts have to pass through cultivated fields or through slush and mud during a imajor portion of the year. The formation of roads should follow all other activities tending towards the development of any area. Briefly glimpsing into the past history, we see, that apart from the historical references and details given in the great epics, the Maha Bharatha and Ramayana, the archeological

excavations have also revealed the types of communication prevalent in ancient India. Up to the middle ages the rural roads in India were fairly well developed when compared with other countries; but with the introduction of railways, emphasis was shifted from arterial rural roads to railway lines, resulting in the neglect of the former. Again the appearance of motor cars in the filed, changed the outlook of the rates and more attention was paid to improve the main roads. Now all the States have taken seriously to the development of the rural roads. The improvement of roads in rural areas tends to improve the economic condition of the villagers. The merchant who purchases the agricultural produce from the villages is prepared even to go to the interior villages, offers a higher rate and arranges to transport the grains himself. Thus more money gets into the hands of the villager and he is saved the bother of carrying the goods to the door of the merchant, with all its attendant evils.

8. When the villager's standard of living is raised, he must know how to spend the extra money he gets usefully to himself, his family and to his country. This cannot be achieved without 'Education'. It is wrong to think that "a grown" cannot learn in schools. Several Adult Schools started recently in our country are flourishing and bear ample testimony to the fact, that age is no barrier to the art of learning. The concept of Adult Education which is confined merely to the prmotion of literacy is far too narrow. Learning does not mean knowing the alphabets of a language or acquiring a capacity to write a string of words.Every adult should know the history and culture of his country the economic developments taking place around him, the scientific improvements as a result of research etc. In India, only 166 out of every 1,000 people are literate. The percentage of literacy among women folk is only De 7.9.The survival of mocracy in India depends largely on the vast programme of Adult Education. A country cannot become literate by teaching the children alone. Primary Education, even Primary Compulsory Education will not solve the problem in India, unless and until the present system of compulsory school attendance is reinforced by the Adult literacy Campaign'. I would even venture to say, our attempts to make all the children literate without making their parents literate, will prove futile.

9. For India, the Community Project or the National Extension Service progamme is an economic measure and an expression of new democracy.

> "Muscles can do it,"
> "Muscles can be trained to do it,"
> "Conditions can be created to do it,"

are the tenets of faith that inspired the launching of the giant effort known as the Community Project or the National Extension Service.Here is an existing adventure in which the whole country is engaged, and it is up to us to make the best of it.

KASSAM CHACKU & CO.,

(ESTD. 1919)

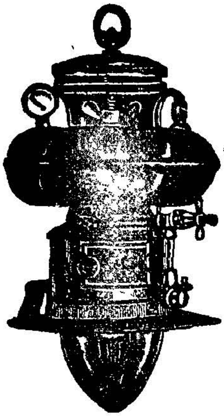

Direct Importers of

GLASSWARE, CROCKERY, ENAMELWARE, CUTLERY, LAMPWARE, STOVES, PETROMAX LIGHTS, COFFEE MILLS, FOOD CHOPPERS, THERMOS FLASKS, STAINLESS STEEL WARE ETC.

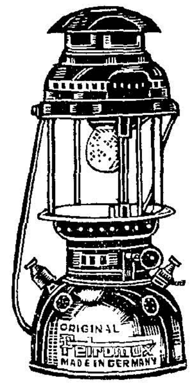

288, Nethaji Subas Chandra Bose Road, MADRAS-1.

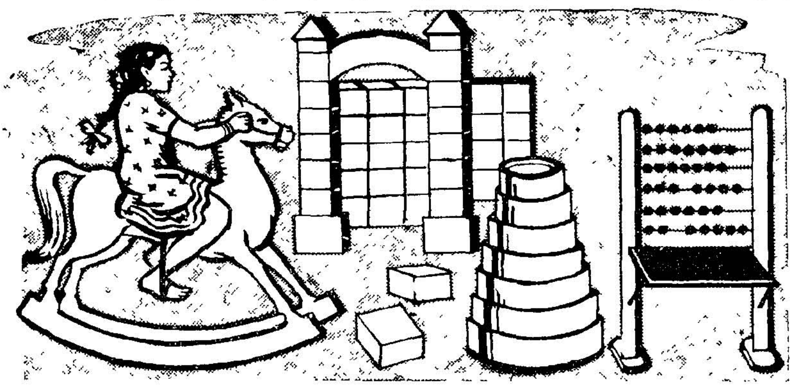

PRIMARY SCHOOL EQUIPMENT, MAPS, CHARTS, AND GLOBES, MUSICAL INSTRUMENTS, CHILDRENS' PARK EQUIPMENT AND SPORTING GOODS OF ALL TYPES

AT

Estd. 1888

Uberoi

LIMITED

22, Mount Road, MADRAS-2.

INDIA'S FOREMOST SPORTS GOODS MAKERS

"I WANT TO LIVE"

By

Dr. K. B. Kalyanasundaram, B.Sc., M.B.B.S.,

Medical Officer Primary Health centre, Uthukottai.

This should be the motto of anybody who is born on the face of the earth. Everybody has got the right to lead a happy and healthy life. Nothing on earth can prevent this. Some people think that they are born by accident and that they must have an existence however wretched it might be and that they must have a peaceful death. This attitude must be changed. Miserable life must be made lovelier. Life must be made a bed of roses though there might be small thorns here and there . Little pricks and pains are essential to feel the elixir of pleasure. Happy life does not mean living in a mansion. visiting Buharis and Connemaras and having marine drives in Studebaker, Even a hut dweller can be made happy. He must make an effort to lead a happy life. When this intension is there then the society will do its best to make his life happy. When both these elements meet then there will be perfect harmony. What is happening at the moment.

To get an answer to this let us go to a village and study for ourselves. Most of the villages are far from the bus and rail roads. We have to reach those places by foot and bullock carts. Some of them can be reached by jeeps. Postman visits them twice or thrice a week. News of a dying man reaches after the event. A small school managed by an untrained teacher caters to the need of many villages. The Villagers are doing the cultivation in the same manner with the same type of implements used in ancient days. He is finding it difficult to manage his family consisting of his wife and many children, if unfortunate other dependents also. His source of income is very limited. He is economically backward to run the family. His children are half naked and starved. He wants to live. He tries to make both ends meet. In the end he takes loan mortgaging his belongings to usurers. If any of the family member falls ill he has not facilities to give modern treatment. He goes to the quack. Diseases once enters the hut, never leaves it. They spread to the whole village, because his abode form a suitable medium for the spread of disease. The houses lack proper light, ventilation and sanitation. They are dark and damp. Drainage is faulty and the level of the floor is sometime. lower than the adjacent ground. The neighbouring places around the house are dirty and the rubbish is collected around the walls are put in a corner

The waste water stagnate like a small pond forming a good breeding centre for mosquitoes. He keeps the domestic animals with him as there is no seperate cattleyard, or poultry pen. The whole house comprises of a small room which serves as a living room, bed room, sick room, kitchen and dining room and cattle yard. Not less than seven or eight people live in such room. The well or tank which supplies drinking water is used for all purposes in all manners. Even cattle are taken directly into the tanks for washing purposes. Infected clothes are washed there by ignorant people. As there are no latrines, people answer calls of nature in all sorts of places and wash in public tanks.

As regards food he has no sufficient money to feed the whole family. With what little he gets he manages the family. The result is malnutrition and starvation on certain days. To fight the drastic colds and chills his children have no woollen clothings. When an ill-nourished child living in this unhygienic area is exposed to infection and succumbs to the disease. This is a sad state of affairs.

But how to improve it? Surely, there are methods. Where there is a will there is a way. The villager is an active partner in this process. The governmental or non-governmental bodies are only passive partners in this. They study defects of his life and are ready to reflect them like an image in the mirror. It is for the villager to pay attention to the golden advices given by them after careful study.

First and foremost is cleanliness. He must learn to be clean in mind and body. His clothes must be clean. Even the little food he takes must be clean and fresh. When the father is clean, then all the other members of the family try to be clean. Clean air, clean clothes, clean food, clean water and clean house keeps the village safe from pungent smelling phenyle.

The houses must be well ventilated with proper drainages. Rubbish should not be scattered all over. It must be colleted in manure pits. No water should be allowed to stagnate anywhere. The cattle and poultry must be kept away from dwelling place. The rooms in a house must be adjusted according to the number of persons. The well and tank which supplies drinking water must be kept clean. Washing and bathing around the well and in the tank itself should be forbidden. Latrines best suited for villages must be established.

Nutritious food does not mean only rich food. Food of low cost can also be made nutritious, provided an effort is made to select the stuffs. Value of greens, vegetables, fruits and fishes are great though they do not cost much.

Having said so much about the preventive aspect there are few facts about curative side. The old problem that there are no medical aid in villages is fastly disappearing. Primary Health Centres are opened in nook and corners, which are manned by a Medical Officer who is provided with a Jeep Station wagon to visit the villages which are situated in still interior parts. To each Primary Health Centre is attached three sub-centres with a maternity assistant each. The services of the medical personnel is available for the villagers at any time. The villagers can approach the doctor for any ailment and for other problems relating to health. The maternity assitant is there to advise the pregnant mothers as to how they should conduct themselves during their antenatal period. The villagers must utiilise the services of the maternity assistants to the fullest extent and try to avoid maternal and infant mortality during confinement period. The moment a person falls ill, treatment must be sought for. When once this is decided the medicines and instructions given by doctor must be utilised. Or else the money, energy, time spent becomes a waste. That is why I stressed that the villager is an active partner whose motto should be 'I want to live.'

"Spectacle is a mark of Wisdom & Intellectual Rank."

—A GREAT ONE—

LATEST IN SPECTACLES

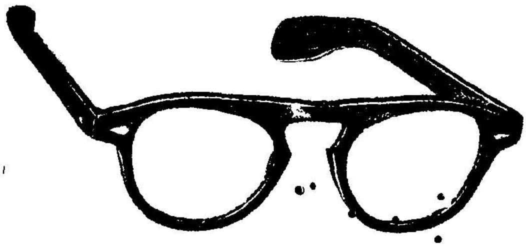

SIGHT TESTS FREE

WICKSON & CO.,

OPHTHALMIC OPTICIANS

173, BROADWAY, :: MADRAS-1.

We Supply Every Thing in Sports & Games

FOR ALL N. E. S. BLOCKS IN OUR STATE

We are actual manufacturers of

HIGH CLASS CARROM BOARDS

" You save middle man profit
if you deal with us."

The Madras Sports (Private) Ltd.,

98, WALLAJAH ROAD, : : MOUNT ROAD, MADRAS-2.

CATTLE CARE, IN UTUKOTTAI BLOCK

By

Sri K. S. KRISHNASWAMY, G.M.V.C.,

District Veterinary Office, Chingleput.

It is with a view to eradicate poverty, want, dirt and disease the Government have launched an all out attack on the poor economic condition of the common mass by the implementation of different schemes and the Community Development Programme at Uthukottai has therefore as its object the improvement of the economic prosperity of the people residing in the different villages in the Block area comprising of two firkas. The main stay of the people in these two firkas is agriculture. It is imperative therefore that the quality of livestock in these villages should improve considerably if agriculture should flourish. Agriculture without livestock is impossible. Cattle supply milk products to strengthen human bodies; turn fodder into useful manure; supply motive power to agriculture where alive, and hides, skins and bones when dead. Thus their potential value and total contribution in Agricultural economy is incalculable. The breed of cattle in these 2 firkas at the present moment is of a non descript type and not confining to any breed characteristics. By virtue of its contact with chittoor District, it is not uncommon to find an infiltration of stray Hallikars or Ongoles as work cattle, while the cows are distinctly of an inferior type and are poor yielders. With a view to improve their milking qualities and working capacity the pure bred Gir and Murrahs and Scindhis have been introduced for grading up the local livestock which at present has undergone progressive deterioration through indiscriminate breeding. 10 Bulls have been introduced and entrusted to the care of custodians under certain stipulated conditions.

With a view not only to control livestock diseases but to improve the quality of livestock as well, an Extension officer for Animal Husbandry was made available for the Block area. For the up-grading of sheep breed, Nellore rams have been introduced in this block-Rams have been distributed to responsible custodians. To improve the earning capacity of not only the agriculturist but of others as well poultry development by the intoduction of pure bred cockerels aud distribution of eggs from pure bred poultry were intoduced and there are at present poultry breeding centres under subsidy and cockerel shave been distributed for grading up the local poultry.

Protection of Livestock including poultry against the ravages of contagious diseases is intensified in this area and the Extension officer (Animal Husbandry) has performed the following preventive inoculations against various diseases from the date of inception of this Block.

Black quarter vaccinations :—	..	6605
Haemorrhagic Septicaemia vaccinations	...	6003
Anthrax (sheep) vaccinations	..	931
Sheep pox vaccinations	..	966
Ranikhet Disease Vaccinations	...	6294

Step up Agricultural Production

HELP THE SECOND NATIONAL PLAN

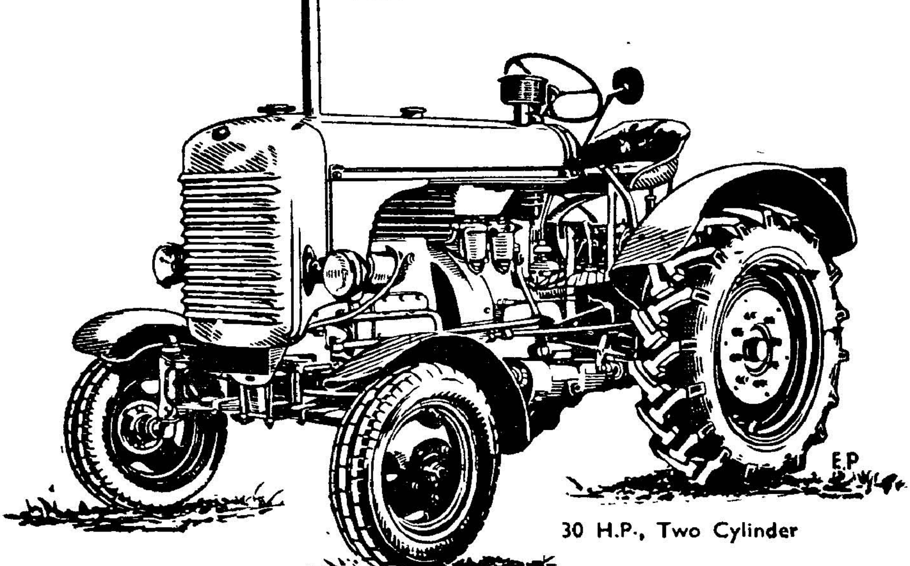

30 H.P., Two Cylinder

* Most up-to-date Fingertip and quick action Hydraulic system.
* Low Fuel consumption and less maintenance cost.
* Excellent Fuel system providing independent Fuel Pump and Filter to each cylinder.
* 14½" ground clearance with 72" wheel base.
* Improved driving comfort by provision of shock absorbing, telescopic, driver's seat with cushion.
* Double suspension spring front axle.

STEYR

STEYR

MULTIPURPOSE DIESEL TRACTOR

SOLE AGENTS FOR INDIA:

JAYEMS ENGINEERING CO.

Head Office: BOMBAY.

26, ERRABALU CHETTY ST., G. T., MADRAS-1.

Branches: BANGALORE, COIMBATORE, SECUNDERABAD.

Agents for Andhra State (Ceded Districts)

THE AGRICULTURAL & INDUSTRIAL ENGINEERING CO. (ANDHRA)

TADEPALLIGUDEM.

VILLAGE SANITATION: IMPROVEMENT OF STANDARDS DEFINED.

By

Dr. A. V. Somasundaram, M. B. B. S.,

(District Health Officer, Chingleput)

When we think of improvement to rural sanitation, problems which confront us in this regard are in main

(i) Housing

(ii) Improvement tŏ surroundings

(iii) Provision of drinking water supply

(iv) Disposal of rubbish, night soil and sullage.

Each is so inter-connected with the other that we have got to think of improvement to these not seperately but collectively. Houses afforded shelter from storms of rain and wind, from the excessive heat of summer and cold of winter. These also afforded a safe storage place for food, clothing, and other possessions. The men and the women in the village came into the house for refuge after a day's strenuous and hard work to find therein peace, nourishment and rest. In short they come into the house for comfort and health.

Such a house is seen without basement, windows and adequate ventilation. It usually consists of a single living room, the only opening being the door-way too low to enter without stopping. Most of these houses are overcrowded with eaves almost touching the basement of the house. Interior of these huts are mostly damp in rainy season.

While the house gave man refuge only from the dangers without, there was greater danger within doors from bad air and unclean conditions. Diseases begin to multiply especially where many people were living in one house or in houses huddled together. Windows to admit cool breeze during hot days, to provide interior with light and to provide ventilation during cool days are absolutely wanting. As at present the dark and cheerless accommodation with its unventilated apartment, its damp flooring stingy walls and the attendant neglect of sanitary matters, ruins the most vigorous health and destroys all the man's noble, aspirations, opening wide the gate to mental, moral, physical and spiritual death. To one side of this hut one normally sees the cattle yard. All the accumulated cattle dung, garbage, decomposing food, ashes are carelessly

thrown out in the backyard exposed to sun and air to be removed only during the next ploughing season. While this decomposing organic matter vitiates the atmosphere, the stagnant sullage provide for the inmates mosquito posts. With these as the back-ground the minimum standard to render the village quite a healthy place to live in has got to be thought of. A minimum standard that can reasonably be prescribed is given below.

(1) Wherever possible narrow mendering lane should be widened and straightened.

(2) Housing with well-spaced out dwellings should be provided, wherever necessary rehabilitation in new sites with scope for future expansion should be arranged.

(3) Each adult would need, not less than 100 square feet floor space.

(4) Each house should have two living rooms with additional space for kitchen, bath room, store room and verandah.

(5) Minimum height of the basement must be 2' above ground level for huts to prevent dampness.

(6) The height of the wall must be 6' above the basement.

(7) The hut shall be provided with two doors one at the entrance and the other at the rear wall each measuring 6' x 4'.

(8) Ventilators should be 1/5 of the floor area with each window provided would be 4' x 3' all living rooms shall be provided with windows to secure also adequate light.

(9) Each house site shall be adequate to permit of a small open space in front and larger open space to the rear of the house.

(10) At the extreme end of the rear portion and to one side of it shall be provided a manure pit and latrine preferably a bore-hole with water seal squatting plate.

(11) To the front of this manure pit shall be located a shed for housing the cattle with a slope of the flooring towards the manure pit so that even the urine of the cattle can be conserved.

(12) All sullage should be led by drain to the kitchen garden and the excess to a soak pit. While the manure pit will solve the disposal of the garbage, rubbish and dung by conversion into compost, the kitchen garden and soak pit will serve as proper disposal for the sullage and the latrine in each house will help to solve the major nuisance of stray defaecation. Where there

are no spaces available a common manure pit for a group of houses should be provided by the community.

(13) Each house owner to be responsible for sweeping the front space to the middle of the street and the rubbish there collected to be thrown into manure pit.

(14) In sweeping the inside or the front portion of the house water must be sprinkled before the place is swept for dry sweeping raises dust and dirt.

(15) While the state undertakes to provide a safe water supply, individual house owners wanting to have a well of their own should have it atleast 50' away from latrine and manure pit.

To attain this minimum standard there must be in the first place an urge from within the villager who has been so far looked up in a dark dungeon of ignorance and whose long years of suffering have fostered for him a spirit of apathy.

Therefore the success of any health programme in rural parts will depend to a great extent upon the active and enlightened participation of the people themselves. In planning for village sanitation the economic condition of the people should not be lost sight of people may have to be encouraged with finance, advice and example. Sample homes may be constructed in big village and people asked to adopt the design. In many villages people should be encouraged to build their houses, to rebuild their existing houses to conform to the prescribed standard with little alterations wherever necessary. Standard fittings such a door frames and doors, window frames, ventilators, all these can be mass produced by encouraging local talents and sold to people at controlled rates or at subsidised rates. The housing problem can only be solved when it is attacked with all the resources and material and finance which the State can mobilise while the villagers can be asked to provide labour. The State can provide capital to building societies free of interest for this purpose. Thus it will be possible to build a new healthy village.

FOR ALL KINDS OF

MUSICAL INSTRUMENTS

VISIT

South India Music Emporium

3, BROADWAY, MADRAS.

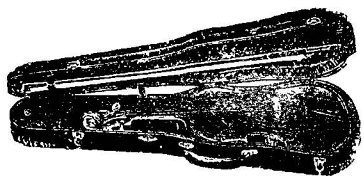

CHOOSE THE PEN
THAT'S
GUARANTEED

RADAR
38

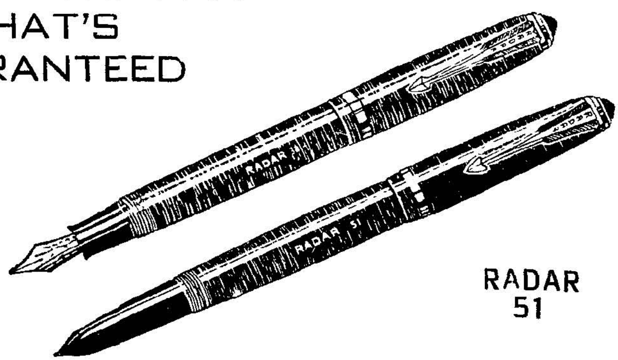

RADAR
51

RADAR & CO.,

OFFICE:
395, MINT STREET,
MADRAS-1.

FACTORY:
TRIVELLORE,
(NEAR RAILWAY STATION)

VILLAGE LEADERSHIP CAMP
SIVAGIRI

By

Sri J. Subramaniam, B. E.,
(Junior Engineer, Uthukottai.)

The ultimate success or failure in Community Development Programme will depend on the extent to which it has been possible to generate leadership and for this consumation; the first effective pre-requisite is a short term training of the village leaders. A Scheme consisting of two training courses for the Villagers in this block has been drawn accordingly. The aim of the scheme is to train the village leaders in all aspects of Community Development, so that the villagers themselves may draw up plans for development and execute them. The main objectives of the camp can be classified as specified below :—

(a) promotion of leadership in the villages ;

(b) Continuous education of the people with a view to bring about a clearer understanding of the Community Development programme ;

(c) Establishment of direct and intimate contact by the workers with the people in the villages ;

(d) Creation of a desire for better living and healthy rivalry for community development programme among the people ;

(e) A helpful review of the progress of the Community Development programme and solution of outstanding problems for more speedy and successful implementation of the programme.

(2) ORGANISATION :

(a) *Resources*

A part of the expenditure is usually met by the villagers in the shape of supply of materials which are locally available. Messing arrangements for the delegates and the invitees, constitute a bulk of expenditure, a part of which is met by the villagers by contribution of rice, vegetables, fuel, etc. The accommodation for the Village Leaders will be provided in the sheds constructed by the villagers or tents to be brought from Engineering College, Madras.

(b) *Personnel*

All the workers of the block participate in the camp. A detailed programme is chalked out according to which the Block Development Officer with the Extension Staff under him is alloted a definite task in the management of the camp. Each such group under the extension Officers has to ensure that all arrangements are made in time and are run properly without any dislocation whatsoever. Besides the management part of their work, all the Extension Officers take active part in all the activities of the camp according to the detailed programme. The Social Education Organiser remains in direct charge of the conduct of the Village Leaders in the Camp, both in the lecture classes as well as extra curricular activities.

(c) *Place and duration*

Usually places with rural surroundings, fair communications, centrally situated and fairly co-operating local people are selected for the Camp. Sivagiri is a village with all the above facilities. The Camp actually lasts for three days, but it usually take five days. On the first day, the people receive delegates, invitees and the people called at the camp are explained the programme of the camp. The next three days, the camp continues with all its activities. On the Fifth day it is closed and the delegates are given a certificate.

(3) SELECTION OF VILLAGE LEADERS AND OTHER INVITEES:-

(a) Village Leaders are usually selected on the recommendation of the recognised village agencies, such as a Grama Seva Sanghams, Panchayat Boards, Co-operative Societies, etc., and the Villege Level Workers who are expected to be in the closest cantact with each individual of the village. Usually persons mature in age, with experience of public services and capable of exercising health influence in their locality are selected. If they are members or office bearers of the above said village agencies, they are preferred. Sufficient care is taken to select Village Leaders from all the economic, social and age groups. Elderly persons are selected along with young leaders with energy, character and integrity.

(c) *Invitees*

All the members of the Block Advisory Committee, local M. L. As. M. Ps., and the members of the District Board are specially invited for the camp. Technical heads of the departments in the district level who share the responsibility of seeing through the particular item of the community development programme related to their subject are also invited. Besides this people from all the villages of the block are invited to witness the camp. The

Extension Staff from the adjacent blocks in this district are also invited. Such specially selected invitees are allowed free feeding and accommodation at the camp.

(4) DETAILS OF WORKING OF THE CAMP:

The period of training is for three days, starting from 3—8—56. Prior to the date of commencement of the training, the leaders were asked to report to the Block Development Officer at Sivagiri. The leader of the camp will be selected by the trainees themselves. The total number of trainees to be selected for the proposed camp will be Hundred, derived out of villages in Uthukottai *firka*. Trainees will be divided into five groups each consisting of not more than twenty headed by a group leader. The group leader will be held responsible for the punctuality, discipline, neatness, smartness, etc., of the group in all the camp activities.

(5) DAILY PROGRAMME :—

5-30	A.M. ..	Rouse Call, Ablution, etc.
6-30	„ ..	Community Prayer and Spinning.
7-30	„ ..	Breakfast.
8-00 to 10	„ ..	Field work by rotation..

First day :—

Demonstration of improved agricultural implements, Japanese method of planting under the guidance of the Extension Officer for agriculture and demonstration of Plant Protection Processes.

Second Day :—

Animal Husbandry—Demonstration of castration, Artificial insemination, etc.

Third day :—

Making of Hallow Cement Blocks and demonstration of colonization of beehives.

10 to 11-30	A. M. ..	Lecture by District Officials and other eminent speakers.
11-30 to 1	P. M. ..	Personal time and Lunch.
1 to 2	„ ..	Rest.

2 to 4-30	,,	..	Lectures by the District Officials and eminent speakers.
4-45	,,	..	Tea.
5 to 6-30	,,	..	Games.
7	.,	..	Community Prayer.
7-30 to 8	,,	..	Supper.
8 to 8-30	,,	..	Cultural programme (Film shows, Bajanas, Dramas, Burrakathas etc.)
10	,,	..	Lights Off.

DETAILS OF LECTURE CLASSES :—

First day After-noon	:	Agriculture and Adult Education.
Second day Fore-noon	:	Animal Husbandry.
do After-noon	:	Co-operation, Cottage Industries.
Third day Fore-noon	:	Bee-keeping.
do After-noon	:	Rural sanitation. Valedictory function and distribution of Certificates.

ANIMAL HUSBANDRY DEVELOPMENT PROGRAMMES IN EXTENSION AREAS WITH PARTICULAR REFERENCE TO UTHUKOTTAI BLOCK.

By

Dr. Bernard Muthu, B. V. SC.,

Extension Officer, Animal Husbandry.

As in the case of agricultural development, no uniform programme of work for improvement of cattle and animal husbandry can be prescribed for the country as a whole. The conditions prevailing in the different parts of the country and the needs of the farmers in respect of cattle, dairying, poultry farming, sheep breeding, etc., are highly varying. Only general outlines of a programme can be indicated.

The agricultural economy of India depends a great deel on bullock power and it is likely to remain so, for many years to come. Bullocks supply motive power for almost all agricultural operations and cart transport. Though the total number of bullocks in the country is far in excess of the actual requirements, yet their physique and stamina are very poor in most of our States. A large majority of the cattle all over the country is mixed blood due to indiscriminate breeding. The development of cattle is time-consuming and to obtain lasting improvement, systematic breeding, plans must be deligently continued over 4—5 generations which will take about 15—20 years.

The present low level production of Indian Cattle is not due to any intrinsic inability in their pact to produce, but because of lack of necessary environmental conditions for their seccessful exploitation. Scientific breeding, adequate feeding and efficient disease control must all be simultaneously made available if any progress is to be made.

In India there are about 2000 lakhs of cattle and unfortunately under the conditions at present, the resources of this country connot maintain on an adequate plane of nutrition more than half the existing cattle population. Breeding facilities are inadequate to the extent that there is one pedigree bull were 250 are required. Inspite of the measures directed towards the elimination and control of cattle diseases, a large number of animals still die or are rendered unfit for long periods. The average annual milk yield per buffaloe is 1000 lbs. (250 Madras measures) as against 413 lbs. (103 Madras measures) by an ordinary Indian cow. Buffaloe milk being 1½ times as rich in

fat content as the cow's milk is more valuable for butter and ghee production. Being more economical as a dairy animal, buffaloes are naturally better looked after than cows. Experience gained at the Government farms has shown that by better feeding and management the production of village cows may be increased by 50% whereas that of buffaloes by only 15%. It must, however, be mentioned that in view of the early maturity of the cow and greater usefulness of its male calves as draft animals, this species has more overall utility.

The non-descript buffaloes can also be improved by grading them up with the use of the Murrah or Delhi Buffaloe bull, the average annual milk yield of this breed being about 3000 lbs. (750 Madras measures).

KEY VILLAGE SCHEME :

This is a scheme wherein efforts are concentrated in selected areas, wheer the superior pedigree bull produced in the Government farms are sought to be multiplied. In these concentrated areas comprising of one or more contiguous viliages but with a population of 2000 cows of breeding age, pure bred bulls are to be used, any unapproved or undesirable males are to be supplemented by adequate provision for feeding, disease control and proper marketing of the produce. Arrangements for marketing would eliminate the middleman and would ensure a satisfactory return to the produce. This profit would provide the incentive that in turn would ensure the co-operation of the villagers, an essential factor for thes uccess of the community development programme. In the case of Community Development block areas, a special type of key-village unit is recommended by Government, which should deal with all aspects of livestock development. This special key-village unit should be established at the head quarters of the Community Development Block and it should consist of (1) A typical key-village Centre for cattle with special reference to collection and marketing of milk. (2) A poultry farm with a small number of birds of improved breeds like White Leghorn or Rhode Island Reds. (3) A unit for improvement of sheep and goats. (4) A unit for taking up improvement of pigs. (5) A unit for development of fish.

(6) Arrangements for ensuring proper requirements of livestock. in villages other than those included in the key-village scheme, the upgrading work can be conducted by the supply of breeding bulls.

ARTIFICIAL INSEMINATION :

In view of the extreme shortage of pedigree bulls in the country, the modern technique of artificial insemination of cattle is also to be used as far as possible to make up for the shortage of high class bulls in order to accelerate

the pace of progress. In this method bulls of proven value are also put to the widest possible use. Artificial insemination of cattle consists in the female (cow or she buffaloe) with the semen which has been previously collected from a bull. In order for the cow or buffaloe to conceive and become pregnant by Artificial Insemination or for that matter even by the natural method of making, the female must be on heat or in the receptive stage when the ovum is usually shed and conception occurs. The advantages of the A. I. method are that it is more economical than the natural method of service, the services of a single bull can be utilised over a larger number of females than in the natural method. For example the semen collected from a single ejaculation can be used to inseminate 5—10 females, on an average. The semen after collection from the bull can if properly preserved and stored under refrigeration be used for 4 to 5 days and it can be carried in a thermos jar with ice to interior villages for insemination purpose.

The percentage of fertility by A. I. is as good as or even greater than by the natural method of insemination. The calves produced by A. I. are as sturdy as those born from natural service. There are on record, cows in Malabar and Bengal which have conceived and produced calves after insemination with semen transported from Bangalore and Izatnagar in North India. A cross-bred Jersey calf was obtained at Bangalore from air lifted semen from England.

Each Block in the State should have an Artifical Insemination Centre as per Government recommendations and the financial requirements for one such Centre is about Rs. 24,000.

It is hoped that Uthukottai Block, will be able to establish one such Centre in its area, when the Block is converted into a Community Development Block and a liberal amount of funds will be available.

LIST OF VILLAGE LEADERS

THANDALAM GROUP :

Sri Shanmugha Mudali	..	Thandalam
,, Krishnappa Chetty	..	,,
,, N. Venkatanarasiah	..	Kakkavakkam
,, R. Krishnamoorthy Iyer	..	,,
,, Kuppuswamy Pillai	..	,,
,, P. Dharma Reddy	..	Tholavedu
,, Y. Narasa Reddy	..	,,
,, Munuswamy Naidu	..	Enambakkam
,, Natesa Chetty	..	,,
,, Venkatesa Reddy	..	,,
,, J. Natesa Reddy	..	Kalpattu
,, G. Rajagopala Naidu	..	,,
,, A. Govindaswamy Naidu	..	,,
,, M. Ponnuswamy	..	,,
,, M. Thulukkanam	..	Avajipettai
,, V. Munuswamy Naidu	..	Melmaligaipattu
,, Ponnuswamy Reddy	..	Vannankuppam
,, Kannappa Reddy	..	Athupakkam
,, Periadoraisamy Reddy	..	Malandur
,, V. Jeganatha Naidu	..	,,

UTHUKOTTAI GROUP :

Sri L. Papiah Naidu	..	Subbanaidukandigai
,, Krishnama Naidu	..	,,
,, Chenga Reddy	..	Chinnapattu
,, V. Kanniah Naidu	..	Achamanaidukandigai
,, K. Balarama Reddy	..	Karanai

Sri Rajagopal Naidu	..	Surutapalli
„ Narasimalu Naidu	..	Lingamanaidukandigai
„ Natesa Chetty	..	Uthukottai
„ Jeganathan	..	„
„ Thulukkanam	..	„
„ T. Kesavalu Reddy	..	Chenneri
„ E. Narayana Reddy	..	Tarakshi
„ G. Elumalai Reddy	..	„
;, S. Munuswamy Chetty	..	Senjiagaram
„ K. Natesa Reddy	..	Ellampettai
„ P. C. Viswanathan	..	Pallikuppam
„ Krishnama Naidu	..	„
„ Chinnaswamy Reddy	..	Perandur
„ L. Perumal Reddy	..	Panappakkam
„ E. Govindaswamy Naidu	..	„
„ V. K. Subramania Mudali	..	Lachivakkam
„ S. Govindaswamy Naidu	...	„
„ Perumal Reddy	..	Palavakkam
„ V. Venkatasubba Reddy	..	„
„ D. Thangaraj	..	„
„ R. Krishnamoorthy	..	Soolameni
„ Ramaraghava Iyer	..	„
„ T. Ratna Reddy	..	Sengarai
„ S. R. Janakirama Pillai	..	„
„ S. Kalappa Devar	..	Damarakuppam
„ Chengalroyadu	..	Dasukuppam

NAGALAPURAM GROUP :

Sri Swamidoss	..	Nandanam
„ Devadoss	..	„
„ Sambasiva Pillai,	..	Baitakodiambedu
„ Viswanatha Mudaliar,	..	Kottakadu
„ Ebenezer	..	„

Sri Doraikannu	..	Nagalapuram
,, Pathmanabha Reddy	..	,,
,, Kanniah Reddy	..	Vellore
,, Subramania Raju	..	Rajulukandigai
,, Dasaratha Reddy	..	Vajravarikandigai
,, Kothanda Reddy	..	,,
,, Raghavalu Chetty	..	Tirupuranthapuramkottai
,, Elias Sahib	..	,,
,, Nataraja Mudaliar	..	,,
,, Pandurangier	..	,,
,, Padmanabha Pillai	..	Palayam
,, Vadivelu Pillai	..	,,

PISSATTUR GROUP :

Sri K. Subramania Naidu	..	Nirvoy
,, S. Doraisamy Naidu	..	,,
,, G. Manicka Raj	..	,,
,, V. Paul	..	,,
,, K. Subramanian	..	Ramagiri
,, G. Subramaniam	..	,,
,, Marimuthu	..	,,
,, A. Kalappan	..	,,
,, K. Munuswamy Chetty	..	Razanagaram
,, N. Chengiah Chetty	..	,,
,, G. Nammalvar	..	Seshampattu
,, Ramalingam	..	Appanbattu
,, Rathinam	..	,,
,, Singaram	..	,,
,, Sundaram	..	,,
,, Gangian	..	,,
,, A. Panjacharam	..	Mudiyur
,, C. Munuswamy	..	,,
,, Krishnan	..	Pissattur.

நான் கண்ட நல்லாட்சி

M. தர்மலிங்கம், M. L. A., வட்டார அபிவிருத்திக் குழு உறுப்பினர்.

பரந்த பாரத கண்டத்திலே பிறந்த நாம், சிறந்து விளங்க வேண்டியவர்கள். ஆனுல் சீர்குலைந்தோம். அன்னியர்கள் நம்முடாகிய நம்மிந்தியாவை அடிமை கொண்டதால் இன்பத்தை இழந்து, துன்பத்தைத் துணை கொண்டோம்.

அந்நியர் நம் நாட்டில் காலடி வைத்த போது இங்கு பொன் விளைந்ததை யும், தேனும், பாலும் பெருக்கெடுத் தோடியதையும், நவரத்தினங்கள் குவிந்து கிடந்ததையும் கண்டார்கள். அவர்கள் எழுதியுள்ள சரித்திர ஏடுகளே இதற்குச் சான்று கூறுகின்றன. பல ஆண்டுகள் இந் நன்னுட்டை, அன்னியரே ஆண்டு வந்தனர்.

பொன் விளைத்த இந்நாடு நாளடைவில் மண் மேடாயிற்று. குறைந்தது சீரும் சிறப்பும்; பறந்தது பேரும் புகழும்; மறைந்தது, உரைந்து, கிடந்த நம் செல்வமனைத்தும்; நிறைந்தது பசியும் பட்டினியும்; விட்டுச் சொன்னுல் குட்டிச் சுவர் ஆகாத குறை. அதுவும் ஆகியிருக்கும் ஆண்டவனுக அவதாரம் கொண்ட அஹிம்சா மூர்த்தி மகாத்மா காந்திஜீ அவர்கள் பிறந்திருக்காதிருந்தால்.

அன்னியர் நம் வாழ்வை உயர்த்த பாடுபட வில்லையென முற்றிலும் சொல்லி விட முடியாது. ஆனுல் நம் உரிமை அனைத்தும் பறி போயிற்று. ஜன நாயகம் அற்ற முறையில் சட்டங்கள் செய்வதும் திட்டங்கள் போடுவதும் ஏனென் ருல் அடக்குமுறை வீசுவதுமாக பல ஆண்டுகள் கழிந்தன.

அறிந்தார் அனைத்தும், நம்முள் பிறந்த ஒரு சில அறிஞர்கள். ஆவேசம் கொண்டனர். சுதந்திரம் நமது பிறப்புரிமை அதை அடைந்தே தீருவோம் என முழங்கினர்-முரசு கொட்டினர். பயங்கர ஆட்சியே, வஞ்சகர்களுக்கு மத்தியிலே அடிமை வாழ்வகற்ற அல்லும் பகலும் விடாது பாடுபட்டனர். தாரணி போற் றிடும் மகான் காந்தியடிகளின் அஹிம்சா முறை, அறப்போரும் வெற்றி கண்டது.

இத்தகைய விடுதலை அடைந்ததின் பயனை அறிந்தோமா? அல்லது அதை விட்டுப் பிரிந்தோமா? பிரிந்தோமென்ருல் நாமிப்போது அருந்தும் அன்னங் கூட மருந்தாக மாறும். திருந்திய பிறகும், விருந்தளித்து உபசரித்தவருக்கு தீங்கு அளிப்பது பெருந் தமிழ் வீரர்களாகிய நமக்கு அழகாமோ? மெய் உணர்ந்தும் பொய் சொன்னுல் மெய்யகம் பொய்யாக மாறி நாளுக்கு நாள் வளரும் நம் வயிரும் கட்டாயமாக உலரும். இவையனைத்தும் என்னறிவுக்கு எட்டியவரை தோன்றி யதை எழுதுகிறேன்.

காய்கின்ற வெயிலும் பேய்கின்ற மழையும், காலையிலிருந்து மாலை வரையும் உழைக்கும் ஏழைகள் மீது தானு? எனப் போடும் சத்தம், கேட்டும் கேளாத முன்பே ஓடோடி வருகிறது நம்மையே நம்மாளும் நல்லாட்சி. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியுள்ள 10.45 லக்ஷம் ரூபாய்களே.

அது மட்டுமல்ல, அல்லும் பகலும் நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழ பாடு படும் பாட்டாளிக்கு விளைச்சலில் 60,65,75 சதம் பாகம் உண்டு எனச் சட்டம் செய்வதும் இந்த மக்களாட்சியிலேயே.

இல்லையென்பார் இல்லை, உண்ண உணவில்லை என்பாரும் இல்லை என்ற நிலை வர சோஷலிஷ சமுதாயப்பாணியில் சமுதாயம் அமைக்க அரசாங்கம் முயன்று வருகிறது. கைத்தொழிலுக்கு உதவுவதற்கும் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கதர்த்தொழில் செழிப்புறவும் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. கிராமங்களில் வேலையில்லாத் திட்டம் ஒழியவும், உபரி வருமானம் கிடைக்க வழி பிறக்கும். இக் கருத்தையே வெளிநாடு சென்று வெற்றியுடன் திரும்பி வந்த அமைச்சர் கனம் பக்தவத்ஸலம் அவர்களும் பல ஆண்டு காலமாகக் கூறி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் நடந்த அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் மகாநாட்டிலும் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

சமுதாய நலத் திட்டமும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும் நமக்கு புத்துயிர் அளிக்க வந்துள்ள திட்டங்களாகும். இத் திட்ட அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைத்து திட்டம் வெற்றி பெற பாடுபடுவது நம் அனைவரின் கடமையாகும். குறிப்பாக நல்ல முறையில் ஆர்வமுடன் பணியாற்றி வரும் ஊத்துக்கோட்டை வட்டார அதிகாரிகளுடனும் ஊழியர்களுடனும் ஒத்துழைக்குமாறு வட்டாரப் பெருமக்கள் அனைவரையும் வேண்டுகிறேன்.

ஜெய் ஹிந்த்.

FEW FRUITS OF OUR TOIL.

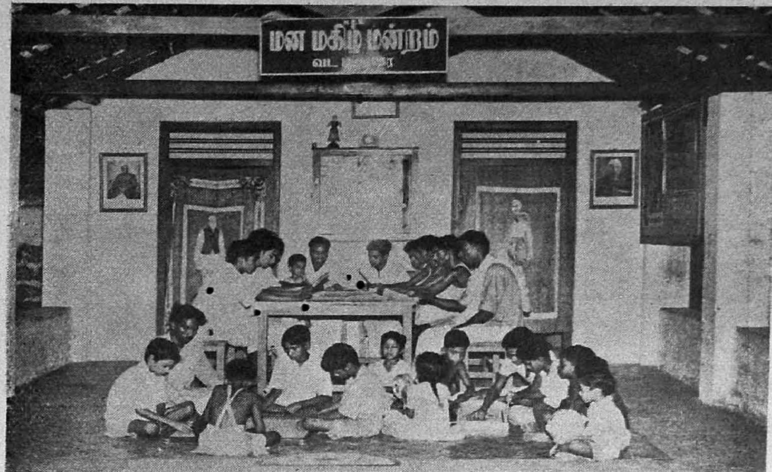

Community Recreation Centre, Vadamadura.

Women folk learning the art of home-making-
Madhar Sangam, Nandanam Cheri.

G 1958

Agricultural Week Celebration (18—1—'56) Vengal.
Prizes were distributed for the winners in the Cattle Show and Agricultural produces contest.

First Village Leadership Camp, Pagalmedu—
15—2—'56 to 19—2—'56 — Hon'ble Sri M. Manickavelu Naicker, Minister for Land Revenue discussing with the extension staff about the programme of the camp, after inauguration.

Primary Health Centre, Uthukottai.
Opened by Hon'ble Sri M. Bhakthavatsalam,
Minister for Agriculture, on 18—1—1956.

House visit by the Medical Officer and the Maternity assistant—Sub (Health) Centre, Tirupuranthapuramkottai.

The cheri road with the culvert—Thanducheri, Periapalayam.

Famous House for Quality Articles
Wholesale & Retail Dealers

IN

Laces, Ribbons, Threads, Buttons, Knitting Wool, All Embroidery articles and General Sundries.

BLOCK DEVELOPMENT REQUIREMENTS SPECIALLY PREFERRED AND PROMPTLY SUPPLIED.

Apply or Visit to :

M. O. A. GANEY & CO.,
73/74, Devaraja Mudali Street,
PARK TOWN, MADRAS-3.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சமுதாய நலம்

(A. வெங்கடேசன், I. A. S.)

நாம் 200 ஆண்டுகளாக அன்னியர் ஆட்சியின் பிடியில் இருந்தோம். நாம் எதிர் பார்த்ததைவிட அதி சீக்கிரமே சுயராஜ்ஜியம் அடைந்தோம். 1947-ம் வருடம் ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் நாள் ராஜ்ஜியப் பொறுப்பை நமது மாபெரும் தேசீய தலைவர்களிடம் ஒப் படைத்துவிட்டு, அன்னியர் வெளியேறினர். அன்றே நாம் நமது ஆட்சியை நடத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டோம். நமது தேசீயத் தலைவர்கள் நிர்வாகத் துறையில் புதியவர்கள். அரசியலில் அனுபவ மிக்க ஆங்கிலேய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் நிர்வாகப் பொறுப்பிலிருந்து விலகி நம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினர். அத்தருணத்தில் நம் நாடு மிகவும் சீர்கேடானதோர் நிலையில் இருந்தது. இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவாக, நாட்டில் உணவு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருந்தது. அதிக விலையினல் இந்திய பொருளாதாரமும் சீர்கேடு அடைந்திருந்தது. நீண்ட நாள் அதிக உழைப்பின் காரணமாக ரயில், தபால், தந்தி, உற்பத்தி யந்திர சாதனங்களை உடனடியாக அதிக செலவில் பழுது பார்க்க வேண்டியிருந்தது. இவைகளுடன் நமக்கு கடவுளின் சோதனை யும் ஏற்பட்டது.

அதாவது, இதுகாறும் ஒன்ருகவே இருந்து வந்த இந்தியா தேசம், இந்தியா— பாகிஸ்தான் என இரண்டு சுதந்திர நாடுகளாக துண்டிக்கப்பட்டது. இதனல் நாட்டிற் கேற்பட்ட கஷ்டமும், நஷ்டமும் சொல்லத்தரமன்று. இலக்ஷிக்கணக்கான இந்து அகதிகள் பாகிஸ்தானிலுள்ள தங்கள் வீடு வாசல்களை விட்டு இந்தியாவில் அடைக்கலம் புகுந்தனர்.

இந்த குழப்பமான நிலையில், அந்தோ ! நம் தேசத் தந்தையாம் காந்திமகான் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்திய மக்கள் ஆற்ருெணுத் துயரில் ஆழ்ந்தனர். நமது இந்திய அரசாங்கம் 80 லக்ஷம் அகதிகளுக்கு உடனடியாக உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இட வசதியும் செய்து கொடுக்க நேர்ந்தது. ஆகவே, இந்திய அரசாங்கம் உடனடியாக சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்னைகள் மிகவும் பிரம்மாண்டமானவைகளாக இருந்தன. ஆனல் நிதி வசதியோ மிகக் குறைவு. இந்நிலையில், இந்திய நாடு தனது அபிவிருத்திக்குத் தானே முயற்சித்து வழி தேட வேண்டியிருந்தது. இதன் விளைவே முதல் ஐந்தாண்டு திட்டமாகும்.

இத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது, நாட்டில் உணவுப் பற்றுக் குறை மிகவும் கடுமையாக இருந்தபடியால், இத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. ஆகையால் நாட்டில், பக்ரா நங்கல், இராகூட், தாமோதர் பள்ளத்தாக்கு, பவானி சாகர், மலம்புழா, மணிமுத்தாறு, சாத்தனூர் முதலிய பெரிய நீர்த் தேக்க திட்டங்கள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. பல

பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும், நாட்டின் பொருள் வளம் பெருகவும், சித்தரஞ்சனில் ரயில் இஞ்சின் உற்பத்தி சாலையும், சென்னையில் ரயில் பெட்டிகள் உற்பத்தி செய்யும் சாலையும், பெங்களூரில் இந்துஸ்தான் ஏரோப்ளேன் தொழிற்சாலையும், சிந்திரியில் ரசாயன உர உற்பத்திச் சாலையும், விசாகபட்டினத்தில் கப்பற் கட்டும் தொழிற்சாலையும், இன்னும் பல பல தொழிற்சாலைகளும் நிறுவப் பட்டன. இவைகளினால், இவ்வைந்தாண்டு திட்டத்தில், தகுதி வாய்ந்த சிலரைத் தவிர பொது மக்களில் பெரும்பாலோர் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பற்றவராயினர். நாட்டின் விடுதலைச் செய்தி, தலைநகரங்களில் உள்ள மக்கள் அறிய முடிந்ததே தவிர, நாட்டுப்புறங்களில், மூலை முடுக்குகளில் வாடி வதங்கி நின்ற கோடிக்கணக்கான பாமர மக்களின் உள்ளங்களுக்கு எட்ட வழி வகையில்லாமல் இருந்தது. இந் நற்செய்தியை பறை சாற்றுவிப்பது போலவும் சுபிட்ச ராஜ்ஜியத்திற்கு அஸ்திவாரம் கோலப்படுவது போலவும் ஏற்பட்டது தான் **" சமுதாய நலத் திட்டம் "** (Community Project)

பொது மக்களுக்காக, பொது மக்களைக் கொண்டே நடத்தப்படும் பொது மக்கள் திட்டமிது. இத் திட்டத்தின் நோக்கம் கிராமவாசிகளிடையே, ஒரு புதிய கருத்தும், அதில் நாட்டமும் ஏற்படச் செய்து, அதன் பயனாக அவர்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியினாலும், அரசாங்க உதவியினாலும், தங்கள் வாழ்க்கை வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதாகும்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தில் மேற் கொள்ளும் முக்கிய நடவடிக்கைகளின் விவரம் பின்வருமாறு :—

A : விவசாயமும், மற்றும் அதையொட்டிய துறைகளும்.—

1. நிலச் சீர்திருத்தமும், சில்லரை நீர்ப்பாசன வேலைகளும்.
2. பொறுக்கு விதைகள் விநியோகித்தல், சீர்திருத்தப்பட்ட விவசாய முறைகளைக் கற்பித்தல், சீர்திருத்தப்பட்ட விவசாயக் கருவிகளை உபயோகிக்கும் முறைகளைக் கற்பித்தல். மண் ஆராய்ச்சியும், உரவகைகளும்.
   கால் நடை வைத்திய உதவியளித்தல், கால்நடை அபிவிருத்திக்காக, பிராணி வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துதல்.
   விளை பொருள்களை விற்பனை செய்ய வசதி செய்தல், விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதியளித்தல்.
3. உள்நாட்டு மீன் பிடித் தொழில் அபிவிருத்தி, பழத் தோட்டங்களும், காய்கறிகளும் பயிரிட வசதி செய்தல்.

B : போக்குவரத்து : கப்பித் தளமிட்ட ரஸ்தாக்களும் கருப்பு (தார்) தளமிட்ட ரஸ்தாக்களும் அமைத்தல்.

C : கல்வி : பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி கட்டாய இலவசக் கல்வியளிப்பது, நூல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவது.

D : சுகாதாரம் : பொது சுகாதார சுத்தி கரிப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல், நோயாளிகளுக்கு வைத்திய உதவியளித்தல், கர்பிணிகளுக்கு பிரசவத்திற்கு முன்னும் பின்னும் சம்ரக்ஷணம் அளித்தல்.

E : குடிசைத் தொழில் : கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கு உயர்தர, நவீன தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சியளித்தல்.

F : வீடு வசதி : கிராமாந்தரங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு கடன் வழங்குதல்.

G : சமூக சுபிக்ஷம் . கிராமங்களில் பொழுது போக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்துவது, விளையாட்டு விழாக்கள் நடத்துவது, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களையும், பஞ்சாயத்துகளையும் அமைத்தல்.

சமுதாய நல நிகழ்ச்சி Community Development Programme) இரண்டு உட் பிரிவுகளைக் கொண்டது (i) சமுதாய நலத் திட்டம் (Community Project) (ii) தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (National Extension Service) என்பன. இவ்விரண்டு திட்டங்களின் நோக்கமும் ஒன்றே. ஆனால் சமுதாய நலத் திட்டத்தில் மேற் கொள்ளும் வேலைகள் மிகைப்பட்டவை. தேசீய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தில் மேற் கொள்ளும் வேலைகள் பரவலானவை. ஆகையால் இவ்விரண்டு திட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும் துகைகளிலும் வித்தியாசம் உண்டு. அதாவது சமுதாய நலத் திட்டத்தில் ஒரு வட்டாரத்திற்கு மூன்று வருட காலத்திற்கு ரூ. 15 லட்சமும், தேசீய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் அதே காலத்திற்கு ரூ. $7\frac{1}{2}$ லட்சமும் செலவிடப்படும். ஆரம்பத்தில், சில பிரதேசங்கள் சமுதாய நல விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் அபிவிருத்தி செய்ய எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பிறகு அவற்றில் சில வட்டாரங்கள் மட்டும் சமுதாய நல திட்டத்தில் கண்ட பிரகாரம் விசேஷ அபிவிருத்திப் பிரதேசங்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு தேர்ந்தெடுப்பதில், அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் தங்கள் தேவைகளையுணர்ந்து, அவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக தாங்களே உழைக்க எவ்வளவு தூரம் முன் வருகிறார்கள் என்பதையே முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படுகிறது.

மேற்கண்ட இரண்டு திட்டங்களையும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமுல் நடத்துவதற்கு அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களே பொருப்பாளியாவார். அவர்கள் அந்தந்த ஜில்லாக்களில் உள்ள இதர இலாக்கா அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவும் பல அபிவிருத்தி பிரதேசங்களாக பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரதேசமும் அதாவது வட்டாரத்தின் நிர்வாகத்தையும் ஏற்று அமல் செய்வதற்கு ஒரு வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரியை (Block Development Officer) நியமித்திருக்கிறார்கள். விவசாயம் கால் நடை அபிவிருத்தி, போக்கு, வரத்து, கூட்டுறவு, பஞ்சாயத்து, கதர் அபிவிருத்தி முதலிய துறைகளில், அவருக்கு உதவிசெய்ய அந்தந்த இலாக்காக்களிலிருந்தே தேர்ச்சி பெற்ற ஓர் உதவியாளரை நியமித்துள்ளார்கள், இவர்களுக்கு (Extension Officer) என்று பெயர் சமுதாய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சி (C. D. P.) யின் கீழ் கிராம சேவையாளர் (Grama Sevak) or கிராம வழிகாட்டி (Village Guide) என்ற ஓர் புதிய ஊழியரைக் காண்கிறோம். இவர் எல்லா அபிவிருத்தி இலாக்காக்களின் அலுவல்களை அறிந்த ஓர் பலதுறை ஊழியர். இவர் ஜனங்களுக்கும், சர்க்கார் இலாக்காக்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஓர் இணைப்பாளர். சமுதாய வட்டாரத்தில் (Community Development Block) சாதாரணமாக ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம சேவையாளரும் தேசீய விஸ்தரிப்பு திட்ட வட்டாரத்தில் (N. E. S. Block) பத்து கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம சேவையாளரும் நியமிக்கப்படுவர். மற்றொரு முக்கியமான ஊழியர் சமூகக் கல்வியமைப்பாளர் (Social Education Organiser) என்பவர். இவர் கிராம மக்களிடையே தங்கள் தேவைகளைத் தாங்களே யுணர்ந்து அவைகளைத் தங்கள் உழைப்பின் மூலமாகவே பூர்த்தி செய்து, வாழ்க்கைத் தரத்தை போதிய அளவு உயர்த்திக் கொள்வதற்கான ஆர்வத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உழைப்பவர். தவிர இவர் கல்வி, முதியோர் கல்வி, பொழுது போக்கு முதலியனவற்றிற்கு வழிவகை செய்பவர். இளைஞர்கள் முன்னேற்றம், பெண்கள், குழந்தைகள் க்ஷேம நலம், முதலியவற்றிற்கும், இவர் ஏற்பாடு செய்வார். நம் நாட்டின் ஜனத்தொகையில் ஏறக்குறைய சரிபாதி பெண்கள் உள்ளனர். இவர்களுடைய க்ஷேம நலத்தையும், ஆண்களின் க்ஷேம நலத்திற்கு சமமாக உயர்த்துவதைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் பெண் கிராம சேவையாளர்களும், மருத்துவ உதவியாளர்களும், பெண் சமூகக் கல்வி அமைப்பாளர்களும் நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

சமுதாய நலத்திட்டம் மக்கள் திட்டமாகையால் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், மக்கட் பிரதிநிதிகளும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் கொண்டதோர் கமிட்டி நிறுவப் பட்டுள்ளது. இந்தக் கமிட்டியே ஒவ்வொரு வட்டாரத்தின் தேவைகளைக் கண்டறிந்து

திட்டங்களை வகுக்கின்றது. இக்கமிட்டியால் வகுக்கப்படும் திட்டங்கள் அரசாங்கத்தார் அங்கீகாரம் பெற்று அமுல் செய்யப்படுகின்றன. இரண்டு மாதங்களுக்கொருமுறை கூடி, நடந்துள்ள வேலைகளின் அளவையும், தரத்தையும், தணிக்கை செய்து, நிர்வாகஸ்தர் களுக்கு அலோசனை கூறுகிறது. இக்கமிட்டியின் மெம்பர்கள் தங்கள் பிரதேசங்களில் நடக்கும் அபிவிருத்தி வேலைகளில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்வர்.

முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மூன்று சமுதாய நல வட்டாரங்களும், இரண்டு தேசீய விஸ்தரிப்பு வட்டாரங்களும் தொடங்கப் பெற்று அவை பணியாற்றி வருகின்றன. அவற்றுள் முதலாவதாக 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ இரண்டாம் நாள் நமது தேசத் தந்தை மஹாத்மா காந்தியடிகளின் நினைவாக திருக் கழுக்குன்றம் அபிவிருத்தி வட்டாரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பிரதேசம் 147·07 சதுர மைல் விஸ்தீரணமும் 212 கிராமங்களும் 84559 ஜனத்தொகையும் கொண்டது. அந்த நன்னுளிலேயே திருவள்ளூரிலும் கடம்பத்தூரிலும், இரண்டு தேசீய விஸ்தரிப்பு வட்டாரங்கள் துவங்கப் பெற்றன. இவைகளில் திருவள்ளூர் வட்டாரத்தின் விஸ்தீரணம் 139·60 சதுர மைல் இது 103 கிராமங்களும் 107094 ஜனத்தொகையும் கொண்டது. கடம்பத்தூர் வட்டாரம் 117 சதுர மைல் பரப்பும், 106 கிராமங்களையும் 91, 424 ஜனங்களையும் உடை யது. இவ்விரு பிரதேசங்களிலுமுள்ள ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பையும், ஊக்கத்தையும், அப்பிரதேசங்களில் நடந்துள்ள அபிவிருத்திகளின் அளவையும் கண்டு அவைகளை 1-4-55 முதல் சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களாக மாற்றினர். ஊத்துக்கோட்டை தேசீய விஸ்தரிப்பு வட்டாரம் 2-10-54 ல் தொடங்கப்பட்டது. இதன் பரப்பு 200 சதுர மைல் இது. 110 கிராமங்களைக் கொண்டது. ஜனத்தொகை 1,11,418 பின்னர் 1955-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல் தேதியன்று ஸ்ரீ பெரும்புதூரில் தேசீய விஸ்தரிப்பு வட்டாரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது இதன் பரப்பு 170·4 ச. மைல். இதிலுள்ள கிராமங்கள 150. பயன் பெரும் ஜனத்தொகை 82,131.

நம் மாவட்டத்தில் திருக்கழுக்குன்றம் வட்டாரம் நீங்கலாக மற்ற வட்டாரங்களில் சாதித்துள்ள சாதனைகள் எதிர்பார்த்ததை விட குறைவானவையே. இதற்குப் பல காரணங் கள் உள்ளன. ஒன்று, இம்மாவட்டம் சென்னை நகருக்கண்மையில் உள்ளதால் ஜனங் களுக்கு கிராமாபி விருத்தியில் போதிய அளவிற்கு ஊக்கமில்லை. இரண்டாவதாக இம் மாவட்டத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அதிகம் இல்லை. உள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் நிதி நிலைமையும், அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. அடுத்தபடியாக இம்மாவட்டத்தில் நிலவளம் குறைவாக வுள்ளதாலும், ஜனங்கள் ஏழ்மை நிலையில் உள்ளதாலும், அவர்களிடம் வேண்டிய அளவு பொருள் தானம் பெற சாத்தியமில்லை. தவிரவும் சில பிரதேசங்களில், ஜனங்கள் தங்கள் தேவைகளை உணர்ந்து, அவைகளைத் தங்கள் உழைப்பின் மூலமாகவே அடைய வேண்டும் என்ற பக்குவ நிலையை அடையவில்லை. தற்போது மாவட்ட அதிகாரிகளும், நிர்வாகஸ்தர்களும், ஊழியர்களும், ஜனங்களிடையே சமுதாய நல திட்டங்களின் நலன்களைப்பற்றியும், ஜனங் களின் கடமைகளைப் பற்றியும் தீவிர பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். கூடிய சீக்கிரமே இந்த வட்டாரங்களில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

முதல் ஐந்தாண்டு திட்டகாலம் 31-3-56 ல் முடிவடைந்தது. 1-4-56 முதல் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது இத்திட்டம் முடிவடைவதற் குள் நமது மாவட்டம் பூராவும் தேசீய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்படும். அதற்காக இம்மாவட்டத்தின் இதர பகுதிகளை 16 பிரதேசங்களாகப் பிரித்து உள்ளார்கள். படிப்படியாக, இப்பிரதேசங்களில் தேசீய வளர்ச்சித் திட்டம் அமுலுக்கு கொண்டு வர ஏற்பாடாகியுள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டந்திற் காக ரூ. 95,75,000 செலவு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

வள்ளுவர் விரும்பிய சமூக ஊழியன்

சே. ம. சுலைமான், உதவி அபிவிருத்திக் கமிஷனா, கோவை.

தமிழின் கதியை நிர்ணயிப்பது, 'கதி'யே தான். க — கம்பன், தி — திருவள்ளுவன். தமிழ் மொழி கம்பனின் கவித்திறனால் சோபிக்கிறது. மொழியைக் கையாளும் தமிழன் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முத்துறையிலும் சோபிக்க, வள்ளுவன் வாக்கு உரைக் கல்லாக அமைந்திருக கிறது. அரசர், அமைச்சரிலிருந்து மக்களின் ஊழியத்தை மேற் கொள்ளும் ஒவ்வொரு வருக்கும் குறள் வழி வகுத்திருக்கின்றது. ஆகவே கிராமத் திருப்பணியிலே ஈடுபடும் வட்டாரக் குழுவினர் (Block Development Staff) ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் மேற் கொள்ளும் சேவையை செயல் வகை தெரிந்து மேம்பாடுடன் ஆற்ற, குறளிலே பல அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன.

உண்மையில் பிறருடைய தயவையோ, சேவையையோ, மக்கள் எதிர்பார்ப்பதில்லை. காட்டிலேயுள்ள விலங்கினங்களோ, பறவை களோ பிறர் உதவியில்லாமலே, உரைவிடம் தேடி, உண்டு மக்கட்பேறு பெற்று சந்தோஷமாக வாழ்ந்திருக்கின்றன. அது போலவே மக்களும் பிறர் உதவி யில்லாமலே வாழ முடியும். இருந்தாலும் சேவையின் முக்கியமான குறிக்கோள் என்ன வென்றால் மேற்கொள்ளுபவர்க்கு ஏற்படக் கூடிய ஆத்ம சுத்தியும் இன்பமும், தன்னை சதா பக்குவப் படுத்தி ஆத்மீக உணர்ச்சியுடனும் அருளுடனும் செய்யாத தொண்டை உலகம் கொஞ்சமும் ரசிக்காது; ஏற்றுக் கொள்ளாது. அவ்வுலகிற்கு வேண்டிய அருளைத் தொண்டின் மூலமும், இவ்வுலகிற்கு வேண்டிய பொருளைச் சம்பளத்தின் மூலமும் சமூக நலத் திட்டம் அளிக்கிறது. எனவே, கரும்பு தின்னக் கூலி பெறும் வட்டாரக் குழுவினர் பாக்கிய சாலிகள் என்பதில் ஐயமில்லை.

சமூக நலத் தொண்டுக்கு மூன்று முக்கிய அங்கங்களுண்டு. சூழ்நிலை தெளிதல் (Survey) திட்டம் வகுத்தல் (Planning), வினையாற்றல் (Execution). இவ்வங்களுக்கு காலமறிதல், இடமறிதல், செய்வினையின் மூலமறிதல், சாதனங்கள் போன்ற துணைமை வலிதெறிதல் முதலியன லக்ஷணங்கள். இவையெல்லாம் சேர்ந்து இயங்க அச்சாணியாக இருப்பது உலையாத முயற்சியும், ஊக்கமும் நிற்காது ஓட எண்ணை போன்றிருப்பது அறிவு. இந்த அறிவை ஒன்று திரட்டிக் கொடுப்பது குறள். ஆகவே சமூக ஊழியர் ஒவ்வொருவர் கையிலும் திருக்குறள் இருக்க வேண்டும். தாங்கள் செய்யும் வேலைகள் ஒவ்வொன்றின் மாற்றை இந்த உரை கல்லிலே அவ்வப் பொழுது பரிசோதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காந்தியடிகள் தேசத்தின் தந்தை. நாட்டை விடுவித்து மக்களை மேம்பாடுடன் பெற அவர் ஆற்றிய தவங்கள் பல. உண்ணா விரதம், சத்தியாக்கிரகம், சிறைவாசம் முதலி யன அவற்றில் முக்கியமானவை. அத் தந்தைக்கு மக்களாகிய நாம் செய்யும் உதவி என்னவென்றால், "எந்நோற்றான் கொல் எனும் சொல்". அதாவது இந்திய மக்களின் நல் வாழ்வுக்கு சமூக நலத் திட்டத்தை கையாளும் நாம் ஆத்மீக அறிவுடன் அதை வெற்றி பெற நடத்தி உலக அரங்கிலே பிற நாட்டார் போற்றும்படி செய்வது தான்.

Raman's Engineering Works

ராமன்'ஸ் இஞ்ஜினீரிங் ஒர்க்ஸ்

204, MINT STREET. MADRAS 1.

PHONE 55558

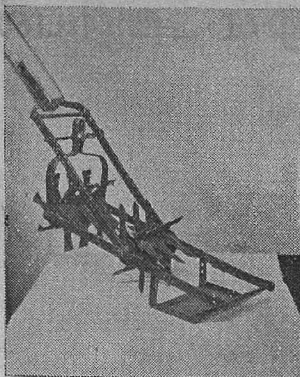

INTER CULTIVATOR
(Japanese Method)
இண்டர் கல்டிவேட்டர்

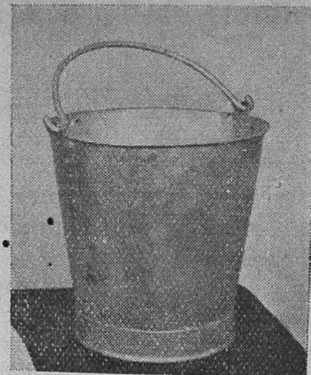

BUCKET
வாளி

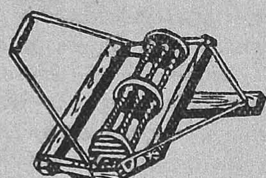

BURMESE SATTAM
(Japanese Method)
தழை மிதி கருவி

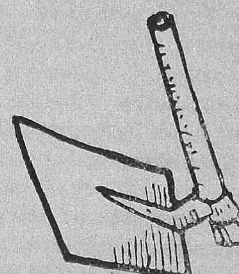

MAMOOTY
மண்வெட்டி

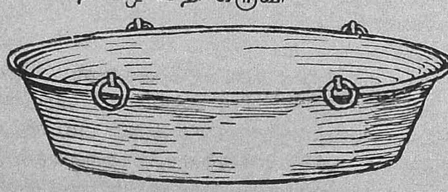

JAGGARY PAN
வெல்ல கொப்பரை

கட்டப்பாரை, Foundation Bolt முதலியவை
கிடைக்கும். விபரத்திற்கு எழுதவும்
204, Mint St., Madras-1

கீழ்கண்ட இடங்களிலும் கிடைக்கும்:
V. வேணுகோபால் பிள்ளை & கோ
திருவள்ளூர், ஊத்துகோட்டை, நாகலாபுரம்: etc.

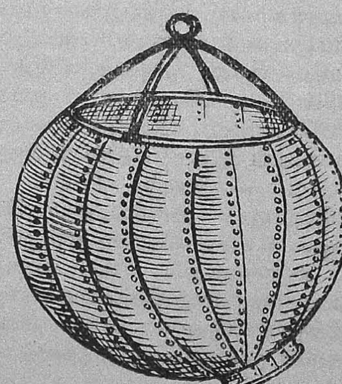

KAVALAISAL கவலைசால்

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமும்

செங்கற்பட்டு மாவட்ட வைத்திய வசதிகளும்

(V. செல்வராஜ், M.B.B.S., மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி செங்கற்பட்டு)

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நம் நாட்டிலே வெற்றி முரசு கொட்டுகிறது என்னின், அது மிகையாகாது. பெரும்பாலும், இத்திட்டம் கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏதுவாயுள்ளது. விவசாயம், வைத்தியம், மின்சாரம், கல்வி, கூட்டுறவு, குடிசைத் தொழில், சுகாதாரம் மற்றும் பல துறைகள் வேகமாக முன்னேறி வருகின்றன. அரசினரின் ஆதரவோடு, மக்களின் சலியா ஒத்துழைப்பும் ஒருங்கு சேர்ந்து இஃது ஒரு ஒப்பற்ற உயர்ந்த திட்டமாக விளங்குகிறது.

உண்ண உணவு, உடுக்க உடை இருக்க இடம், நோயற்ற வாழ்வு ஆகிய இவை மட்டுமே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் அல்ல. நம் நாட்டு மக்கள் சிறந்து உயர்ந்த வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்: நம் நாடு ஏனைய நாடுகளைவிட வளர்ச்சி யடைய வேண்டும் என்கின்ற பரந்த நோக்கம் தான் இத்திட்டத்தின் இலட்சியம் ஆகும். இதன் மூலம் கோடிக் கணக்கான மக்கள் பயனடைவார்கள்.

உயர்திரு. வேதாசல முதலியார் அவர்களின் நன்கொடையாலும், முயற்சியாலும், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ், இருபது இடநோயாளிகட்கு (பத்துப் பெண்கள், 10 ஆண்கள்) வசதி அளிக்கும் வகையில், இரண்டு பிரிவுகள் மின்சார வசதிகளுடன் செங்கற்பட்டு மாவட்ட தலைமை வைத்திய விடுதியில் கட்டப்பட்டு, அழகான தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கின்றன.

ஊத்துக்கோட்டை வட்டத்திலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்று நிர்மானிக்கப்பட்டு, அங்கே ஒரு உதவி வைத்திய அதிகாரியும், ஏழு சிப்பந்திகளும் பணியாற்றி, திரள் திரளாக வரும் மக்களுக்கு வைத்திய உதவி புரிந்து வருகின்றார்கள். இஃதன்றி, சிறுவிசை வண்டியின் மூலமாக உதவி வைத்திய அதிகாரி, சிவகிரி, பெருமுடிவாக்கம், தி. பு கோட்டை ஆகிய மூன்று கிராமங்களுக்கும் வாரம் இருமுறைசென்று, அங்குள்ள உப மருத்துவ நிலையங்களைக் கண்காணித்து, மருத்துவப் பெண்களின் பணியை மேற்பார்வையிட்டு, இயன்ற வைத்திய உதவியையும் மக்கட்கு அளிப்பதை என்னென்பது!

திருக்கழுக்குன்றம் வைத்திய நிலையத்திலே மருந்தும், மற்றும் வைத்தியத்திற்கு தேவையான கருவிகளும் வாங்குவதற்கு பொருள் உதவி செய்யப்பட்டு, அங்கே ஆறு படுக்கைகள் கொண்ட விடுதி ஒன்று அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இடம் பெயரும் மின்னொளிப் படம் எடுக்கும் கருவியையும் அளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. வைத்திய நிலையத்திற்கு வரும் பெண்டிரையும், கர்ப்பிணிகளையும் பரிசோதித்து ஆவன செய்வதற்கு ஒரு உதவி வைத்திய அதிகாரி (பெண்) நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மேலும், அவ்வதிகாரி ஐந்து உப மருத்துவ நிலயங்களை மேற்பார்வையிட்டு, அங்கு பணியாற்றும் மருத்துவப் பெண்களின் அலுவல்களைப் பரிசீலித்து அசாதாரணமான மகப்பேறுகளைத் தானே கவனித்து வருவதும், அவ்வட்டார மக்களின் பாக்கியம் அன்றோ!

ஸ்ரீபெரும்புத்தூர் வட்டத்தில் உள்ள மதுரமங்கலம் கிராமத்தில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்று நிறுவ நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டுள்ளது. தற்போது செங்கற்பட்டு மாவட்ட கழகத்தாரால் நடத்தப்பட்டு வரும் வைத்திய நிலயத்தை, அரசினரே மாநில உரிமையாக்கி ஐம்பது படுக்கைகள் கொண்ட வைத்திய விடுதியாக மாற்றி அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இது விரைவில் நிறைவேறும்.

திருவள்ளூரில் உள்ள வைத்திய நிலயம் பதிமூன்று படுக்கைகள் கொண்ட வைத்திய விடுதியாக மாற்றி யமைக்கப் பட்டு, இடநோயாளிகளுக்காக மின்சார வசதியும், தாதியரின் சேவையும் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இங்கே இரண்டு உதவி வைத்திய அதிகாரிகள் பல சிப்பந்திகளுடன் பணியாற்றுகிறார்கள். தற்போது உள்ள வைத்திய விடுதி சிறு வீடாக இருப்பதால் ஐம்பது படுக்கைகள் கொண்ட புது வைத்திய விடுதி ஒன்றை அமைக்க ஏற்ற வசதியான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிருந்து ஒரு விசை வண்டியின் மூலம் நாற் பக்கங்களிலும் உள்ள கிராமங்கட்குச் சென்று வைத்திய உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒரு இடம் பெயரும் மின்னொளிப் படக் கருவியும் இவ்விடுதிக்கு அளிக்கப்படும்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலேயே வைத்திய வசதிகள் இவ்வளவு அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளன எனின், மற்றைய மாவட்டங்களிலும் மாநிலங்களிலும், பாரதநாடு முழுமையுமே விவசாயம், சுகாதரம், மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம், போக்குவரவு, கல்வி, கூட்டுறவு, வீடுகள் கட்டுதல் ஆகிய மற்றும் பல துறைகளில் இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் அமோக வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்று நாம் பெருமையுடன் பறைசாற்றலாம்.

"ஜெய் ஹிந்த்."

நவபாரதம்

(பொ. முத்துமாயன், B. A. ரெவினியு, டிவிஷனல் ஆபீசர், திருவள்ளூர்)

நவபாரதத்தை உருவாக்கும் நற்பணியில் பல சிற்பிகள் முனைந்துள்ளனர். அவர்களில் நமது ஒப்பற்ற தலைவரும், ஆசியாவுக்கே, ஏன் உலகத்திற்கே, ஜெக ஜோதியாக விளங்கும், நமது பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் முன்னணியில் நின்று இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பது நம் நாட்டு மக்களின் அதிர்ஷ்டமேயாகும். நமது பாரதமானது 75 சத விகிதம் கிராமங்களைக் கொண்டது. நமது மக்களில் பெரும்பாலோர் கிராமவாசிகள். ஆகவே நமது நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் கிராம மக்கள் முன்னேற வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் நமது தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தமது வாழ்நாள் பூராவும் பொதுவாக கிராம மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காகவும், குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்காகவும் சலியாது உழைத்து பெருமளவில் வெற்றியும் கண்டார்கள். இந்தப் புனித திருப்பணியிலே நமது சர்க்கார் அவர்கள் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டு அதற்காக அநேக திட்டங்களை உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள். இவைகளில் முக்கியமானவை தேசீய வளர்ச்சி திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், ஹரிஜன க்ஷேம நலத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம். திருவள்ளூர் தாலுகாவில், திருவள்ளூர், கடம்பத்தூர் என்று இரண்டு சமுதாய நலத் திட்ட வட்டாரங்களும், ஊத்துக்கோட்டை தேசீய வளர்ச்சித் திட்ட வட்டாரமும் பணியாற்றி வருகின்றன. கிராம திருப்பணிக்காக சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் மூன்று வருஷத்திற்கு 15 லக்ஷ ரூபாயும், தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் மூன்று வருஷத்திற்கு 7½ லக்ஷ ரூபாயும் மானியமாகவும், கடனாகவும் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊத்துக்கோட்டை, கன்னிகைப் பேர் பிர்க்காக்களிலுள்ள கிராமங்களின் திருப்பணி ஊத்துக்கோட்டை வட்டாரத்தைச் சார்ந்தது. ஊத்துக்கோட்டையில் ஒரு வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரியும், கால் நடை, விவசாயம், கூட்டுறவு, சமுதாயக் கல்வி, பொறியியல் (இஞ்சினியர்) அதிகாரிகளும், கிராம சேவக்குகளும் இந்த கிராம நல அபிவிருத்தி திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கிராம மக்களுக்கு முக்கியமான தேவைகள் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம். இத்துடன் குடி தண்ணீர், ரோடு, பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி, விவசாய அபிவிருத்தி போன்றவைகள் தேவையான சில முக்கிய வசதிகள். சுமார் 8 அல்லது 9 ஆண்டுகளுக்கு முன் நாம் எந்த கிராமத்திற்குச் சென்றாலும் இந்த வசதிகள் உண்டா என்றால் இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே எந்த கிராமத்திற்குச் சென்றாலும் இல்லையென்ற பல்லவியே கேட்க நேரிடும். காரணம் அன்னியராட்சி கிராம மக்கள் நலத்திலும் முன்னேற்றத்திலும் அப்பொழுதிருந்த சர்க்கார் எவ்வித அக்கறையும் காட்டவில்லை. ஆகவே 'இல்லை' யென்ற சொல்லைப் போக்கவே நமது சர்க்கார் அவர்கள் மேலே சொன்ன திட்டங்களை யெல்லாம் வகுத்து அதற்கு ஏராளமான பணத்தையும் ஒதுக்கி உடனடியாக நிவாரணம் கிடைக்க தேவையான அதிகாரிகளையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். சுயராஜ்யம் கிடைத்த சொற்ப ஆண்டுகளுக்குள் "இல்லை" யென்ற சொற்களில் சிலவற்றை போக்கி விட்டோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஊத்துக் கோட்டை வட்டாரம் ஆரம்பமாகி சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அநேக கிராமங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி, சில கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி, பள்ளிக் கட்டிடங்கள், வாசகசாலைகள், கோழிப் பண்ணைகள், சேரி ரோடுகள், பழைய வீடுகளைப் புதுப்பித்தல் போன்ற

வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர விவசாயிகளுக்கு மாடு வாங்குவதற்கும், கிணறு தோண்டுவதற்கும், உரம், விதை முதலியவைகள் வாங்குவதற்கும், வீடுகள் கட்டுவதற்கும், புதுப்பிப்பதற்கும், ஏராளமான கடன் கொடுத்தும் உதவப்படுகின்றன. மக்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாமல் தங்களது கிராமத்திற்கு எது முக்கியமான தேவைகளோ அவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். கிராம சேவகர்களையோ அல்லது வட்டார அபிவிருத்தியைச் சேர்ந்த எந்த அதிகாரிகளையாவது சந்தித்து நேரிலோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ தங்களது தேவையைக் குறிப்பிட்டு தாங்களும் அந்த வேலைகளுக்குத் தேவையான பங்குத் தொகையையும் ரொக்கமாகவோ அல்லது உழைப்பு மூலமாகவோ கொடுக்க சித்தமாயிருக்கிறோமென்று தெரிவித்தால் அந்த வேலைகள் உடனடியாக துவக்கப்படும். மக்களுக்கும் தங்களது குறைகள் நீங்கும். மக்கள் ஒத்துழைப்பில்லையேல் இந்தத் திட்டமானது வெற்றி பெருது. இது மக்கள் திட்டம். மக்கள் தங்களது குறையை சர்க்காரின் ஒத்தாசையின் பேரில் தாங்களே நிவர்த்தி செய்து கொள்ளும்படி செய்யும் ஒரு ஒப்பற்ற திட்டம். மக்கள் உரிமையுடன் கேட்டு நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் சில கிராம மக்கள், தாங்களும் பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமே என்று ஏங்கி பின்னடைந்து கஷ்டத்தில் உழல்கின்றனர். கிராம மக்கள் எந்த வேலைக்கும் ரொக்கமாக பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டாம்.

சாதாரணமாக கிராமத்தில் ஒரு வருஷத்திற்கு 6 மாதம் அல்லது அதிகமென்றால் 8 மாத காலம் தான் வேலையிருக்கும். மற்ற காலங்களில் கிராம மக்கள் தமாஷாக வீண் பொழுது போக்குவதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இவ்விதம் வீண் பொழுது போக்காமல் கிராம மக்கள் குறிப்பாக வாலிபர்கள் எழுந்தால் 4 மாத காலத்திற்குள் தங்களது கிராமத் தேவையை, சர்க்கார் ஒத்தாசையில்லாமல் தாங்களே பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். சர்க்காரும் ஒத்தாசை செய்கிறோம் என்று சொல்லும் பொழுது கிராம மக்கள் வாய்ப்பை நழுவ விட்டால் அது வருந்தத் தக்க காரியமே. உழைப்பு கிராமத்தில் மலிந்து கிடக்கிறது. அதை சரியான வழியில் உபயோகித்தால் எந்தக் காரியத்தையும் செய்து விடலாம். மக்களின் உழைப்பின் மூலம் எழும் கட்டிடங்களும், ரோடுகளும், மக்களுக்குச் சொந்தமானவை. சர்க்கார் செலவில் எல்லா வேலைகளும் செய்து விட்டால் அவைகளின் நலனில் மக்களுக்கு அக்கரை ஏற்படாது. ஆகவே தான் மக்களது உழைப்பைக் கோருகிறார்கள். ஆகவே கிராம மக்கள் சர்க்காருடனும், வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரிகளுடனும் ஒத்துழைத்து சகல வசதிகளையும் அடைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊத்துக் கோட்டை வட்டார மக்கள் இப்பொழுது சில கிராமங்களுக்குச் சென்றால் அங்கு புது கட்டிடங்களையும், ரோடுகளையும், ரேடியோக்களையும், சுத்தமான கக்கூசுகளையும் கண்டு இந்த குக்கிராமத்திற்கு எப்படி வந்தது என்று ஆச்சரியப்படலாம். ஆனால் அந்த ஆச்சரியத்தை நிகழ்த்தியது தேசீய வளர்ச்சித் திட்டம்தான், பாகல்மேடு, ஊத்துக் கோட்டை, தாசிகுப்பம், பெரியபாளையம், வடமதுரை, நாகலாபுரம். சிவகிரி, நீர்வாய் போன்ற கிராமங்களுக்கு மக்கள் சென்று பார்த்தால் அங்கு தேசீய வளர்ச்சித் திட்டமானது மக்களின் ஒத்துழைப்பில் எவ்வித உயர்ந்த பணியாற்றியிருக்கிறது என்பது தெரிய வரும் எல்லா கிராம மக்களும் இவ்வித வசதிகளை அதி சீக்கிரத்தில் அடைய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே மேலே சொல்லியபடி நமது மக்கள் எல்லோரும் விவசாயிகள். ஆகவே, கிராமத்தில் ரோடும், குடி தண்ணீர் வசதியும், வாசகசாலையும் ஏற்படுத்தி விட்டால் மக்கள் முன்னேற்ற மடைந்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும். வருமானம் உயரவேண்டும். கடன் பளு குறைய

வேண்டும். இந்தத் துறையில் வட்டார அதிகாரிகளும், கிராம மக்களும் மிக்க அக்கரை செலுத்த வேண்டும். விவசாயத்திற்கு முக்கியமான செல்வம் கால் நடைகள். இந்த முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கத்தார் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு கால் நடை அதிகாரியையும் விவசாய அதிகாரியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கிராமங்களுக்கு வரும்பொழுது மக்கள் அவர்களை அணுகி தங்களது கால் நடையை நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையச் செய்வதற்கான யோசனைகளைக் கேட்டும், விவசாயத்தில் விதைகளைப் பொறுக்கி எடுப்பதிலிருந்து, தழை உரம் போடுதல் சாகுபடி செய்யும் முறைகள் முதலியவற்றையும் அறிந்து அதன்படி செய்து தங்களது விவசாயத்தையும் பெருக்க வேண்டும் பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால் உடனடியாக விவசாய அதிகாரியைச் சந்தித்து அதற்கான பரிகாரத்தையும் உடனே செய்யவேண்டும். இல்லையேல் மக்களின் உழைப்பெல்லாம் விழலுக்கு இறைத்தநீர் போலாகும். கடன் பளுவைக் குறைப்பதில் மக்களும் அபிவிருத்தி அதிகாரிகளும் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லத் தேவையில்லை. சாதாரணமாக விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வதற்கு முன்பே பணக்காரர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கி சாகுபடி செய்கிறார்கள். அறுவடை காலத்தில் தாணியம் களத்தில் இருக்கும்போது கடன்காரர்கள் வந்து தங்களுக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கிக்காக அசலுக்கும், வட்டிக்கும் சேர்த்து தான்யங்களைக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் விவசாயிகளும், அவர்களது பெண்டு பிள்ளைகளும் ஒட்டி உலர்ந்து ஏங்கி நிற்கும் காட்சி மிகப் பரிதாபகரமானது. அறுவடை காலங்களில், தானிய விலை வாசிகள் மிக்க மலிவாக யிருக்கும். சில மாதங்கள் சென்றால் விலை உயரும் ஆனால் விவசாயி கடன் தொல்லையால் அறுவடையான தான்யங்களை சில மாதங்கள் நிறுத்தி வைக்க முடியவில்லை. அந்த அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அவைகளின் மூலம் கிராமங்களில் கிட்டங்கிகள கட்டி, தாணிய ஈட்டின் பேரில் கடன் கொடுத்து அவசரக் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு அவகாசம் கொடுத்தால், பின் நல்ல விலை ஏற்படும்போது தாணியங்களை விற்றால் விவசாயிக்கு கொஞ்சம் ஆதாயம ஏற்படும். அத்துடன் தானும் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 4படி என்று நெல்லைக் களத்திலே அளந்து விற்று விட்டு பின் 2 மாதம் கழித்து அதே வியாபாரியிடம் போய் ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டுபடி நெல் வாங்க வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படாது. கிராம மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளினால் சகாயம் அடைவது கிடையாது. எள், கடலை விளைவிக்கிறார்கள். அவைகளை மலிவான விலைக்கு விற்று விட்டுபின் அதிகமான விலை கொடுத்து எண்ணையை வாஙகுகிறார்சள். பருத்தி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் அதை விற்று விட்டு தனது குடும்பத்திற்கு வேண்டிய ஜவுளிகளை விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். இந்த நிலை ஏற்படாமல் தங்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை தாங்களே பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்கு பல நோக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தினால் அவைகளின் மூலம் எண்ணெய் ஆட்டிக் கொள்ளலாம். தறிகள் ஏற்படுத்தி துணிகள் நெய்து கொள்ளலாம். இன்னும் இது போன்ற அநேக கைத் தொழில்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு தங்களது ஆதாயத்தையும் பெருக்கிக் கொள்வதுடன் தங்களது விளை பொருள்களுக்கும் நல்ல விலையும் பெறுவார்கள். இத்துடன் விவசாயத்திற்கு தனி நபர்களிடம் கடன் வாங்காமல் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும், சர்க்கார் மூலமாகவும் கடன் வாங்க வேண்டுமென்று மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். கிராம மக்கள் சர்க்காரின் சலுகைகளைப் பெற்று வட்டார அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைத்தால் கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைவதோடல்லாமல் மகாத்மாஜியின் கனவும் நினைவாகும் என்பது திண்ணம். பாலைவனம் சோலை வனமாக மாறும்.

வாழ்க கிராம மக்கள்! வாழ்க விவசாயிகள்!

சாதாரண கணக்கு
அழகு + சிக்கனம் = கோ-ஆப்டெக்ஸ்
ஒரு கோ-ஆப்டெக்ஸ் சேலையை எவ்வளவு அழகாக அணிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை இரண்டு ஓவியர்கள் மிக அழகாக சித்தரித்து காட்டியுள்ளார்கள். ஆனால நீங்கள் இங்கு காண்பது, நேரில் காண்பதின் சாயை கூட இல்லை.
கோ ஆப்டெக்ஸ் சேலைகள் உங்களுக்கே தயார் செய்தது போல. அவ்வளவு பொருத்தமாக இருககும்.
எச்சமயத்திலும், எங்கு வேண்டுமானாலும், அணிந்து கொள்ளலாம், நிச்சயமாக அவைகள் உங்களை தனியாக் எடுத்துக் காட்டும்.
பார்த்துப் பொறுக்கி எடுததுக கொள்ள நூற்றுக கணக்கான தினுசுகள உள்ளன.
அதற்கு நீங்கள் கொடுக்கும் விலை, உங்கள் நண்பர்கள் போடும மதிப்பைவிட, மிகக் குறைவாக இருப்பதைக் காணபீர்கள்.
இது உண்மையிலேயே மிக சுலபமான கணக்கு
அழகு + சிக்கனம்
=
கோ-ஆப்டெக்ஸ்
ஆடைகள்
சென்னை ராஜ்ய கைத்தறி நெசவாளர்
கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்,
34/1A பாந்தியன் ரோடு, மதராஸ - 8.
G-M-J/MSH/1

ஏன் முடியாது?

M. மாசிலாமணி, (செயலாளர், கிராம சேவா சங்கம், பாகலமேடு.)

கிராமத் திருப்பணியை 50%-ல் செய்யும் வழி நம் யாவரிடமும் உள்ளது தான்

ஒரு கிராமத்தில் யாரைக் கேட்பினும் அவர் 'ஓ' வேலை செய்யலாமே, என் பங்கு பணம கொடுக்கக் கூடத் தயார். ஆனால் கிராமத்தில் பணக்காரர் இல்லை, ஒற்றுமை இல்லை, யாரால் முன்னின்று வேலை செய்ய இயலும் என்று கூறி தட்டிக் கழித்து விடுகின்றனர்.

எனது அனுபவம் அப்படி எண்ணி கூறிவிடுவதல்ல. நேரில் காண்பதை சிந்தித்து, யோசித்து, நடை முறையில் செய்லாற்றி பார்ப்பது தான்.

எப்படி சிந்திப்பது?

எங்கோ இருந்து வந்த கிராம சேவக்கும், B. D. O, J. E, மற்றுமுள்ள Extension Officerகளும் சுமார் 20 முதல் 100 கிராம மக்களின் மனதை மாற்றவும், கூட்டுறவு செய்யவும் சதா சலிக்காமல் உழைக்கும்போது,

கிராமத்தில் உள்ள ஒருவர் தன் ஒரே கிராமத்தினரின் கூட்டுறவைப் பெறவும், மனதை மாற்றவும் முடியாதா ? ஜீப் வசதி இருநதும், போதுமான பண வசதி இருந்தும், நம் உதவி அவர்கள் சொந்த நலனுக்குத் தேவைப்படாமல் இருப்பினும் சதா உழைப்பது போக, சாப்பிடும் நேரத்தைகூட (காலா காலத்தில் சாப்பிடாமல்) மற்ற மக்களுக்காக செலவிட முன்வருகையில்,

எப்போதும் நமக்கு உதவக் கூடிய, நம் இன்ப துன்பத்தை அனுபவிக்கக் கூடிய நம் கிராம மக்களுக்கு சிறிது நேரத்தை ஏன் உபயோகிக்கலாகாது ?

அவ்வாறு நம்மை முன்பின் அறியாத, நம் உதவி அவர்களுக்கு (சொந்த நலனுக்கு) தேவைப்படாத, எங்கிருந்தோ வந்த அவர்களின் செயலையும், நோக்கத்தையும், முறையையும் நோக்கின்,

நமக்கு நன்கு தெரிந்த, நமக்கு உதவக் கூடிய நம் கிராமத்தாருக்கு, நம்மில் எவரும் உதவி புரிய முடியும் என்பது எளிதில் தோன்றும். ஆதலால், தன்னால் இயன்ற சிறு பொருளுதவி செய்ய மனமும், லாபம் இல்லாமல் வேலையைச் செய்யும் எண்ணமும், நம் சக்தியோடு தைரியமும் உள்ள எவருக்கும் கிராமப் பணியாற்ற கட்டாயம் இயலும்.

சான்றாக, சுமார் 3 ஏக்கர் நிலமும், வசிக்க சிறிய வீடும் உள்ள நானே சுமார் 600 ஜனத் தொகை கொண்ட எனது சிறிய கிராமத்தில் கீழ்க்கண்ட வேலைகளைப் பூர்த்தி பெற செய்துள்ளேன். சுமார் ரூ.12,000 பெறுமானமுள்ள மூன்று ரோடுகளும், குளிக்கும் அறையும் பூர்த்தியாகிவிட்டன.

மாதர் சங்கம், சமூகக் கல்வி கேந்திரம், கோழிப் பண்ணை, பொலி காளை முதலியன இங்கு உள்ளன. மற்றும் மனமகிழ் மன்றம், பொது ஜனக் கக்கூஸ், வடிகால், சிறுவர் பூங்கா இவைகள் தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால்,

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எவர் ஒருவர் முன்வரினும், கிராமப் பணியை ஏன் செய்ய முடியாது என்று எனது அனுபவ வாயிலாக உங்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டு

ஒவ்வொரு ஊரிலும் கிராமத் திருப்பணியை யாராவது ஒரு சிலரேனும் முன் வந்து நடத்தி வைக்கும்படி என் வெற்றியின் சாட்சியாக பணிவுடன் வேண்டுகின்றேன்.

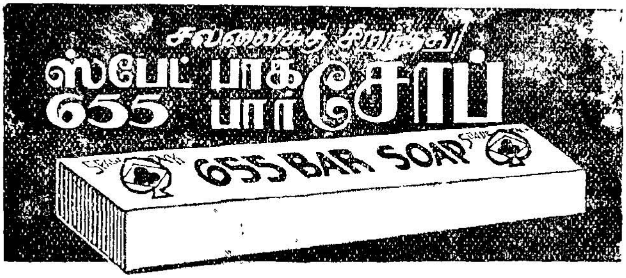

சலவை சோப்புகளில் சிறந்தது

என்பதை நிரூபிக்க ஒரே முறை உபயோகித்தால்
அதன் குணம் நன்கு விளங்கும். சிரமமின்றி
அழுக்கை அகற்றும். வெண்மை தரும்.

655 பார் சோப்

விலை மலிவு—உயர்ந்த சலவை. **எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்**

தேவையுள்ளவர்கள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்தில் விசாரிக்கவும்: போன் : **2698.**

கெஜவல்லி சோப் ஓர்க்ஸ்

13, முத்தையா முதலி தெரு, பழய வண்ணாரப்பேட்டை, சென்னை-**21**

அனைவரும் கதராடைகளையே அணியுங்கள்

ஏனெனில்,

கதர்

1. நமது தேசிய ஆடை
2. சுதந்திர இயக்கத்தின் சின்னம்
3. கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களின் பிழைப்பிற்கு வழி செய்கிறது
4. உழவர்களுக்கு ஓய்வுநேர வேலை கிடைக்கிறது
5. கிராமக் கைத்தொழில்கள் வளர்கின்றன
6. பரவல் முறைப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை
7. நம் நாட்டு சீதோஷ்ண நிலைக்கு ஏற்றது

அனைத்திற்கும் மேலாக

8. அண்ணல் காந்தியடிகளின் அன்புப் பரிசு,

நேர்த்தியான கதர் துணிகள், ராட்டைகள், பட்டைப் பஞ்சு, தக்ளி முதலியவற்றை நமது வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலகத்திலும், கிராம நல ஊழியர்கள் மூலமாகவும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரி,

ஊத்துக் கோட்டை

காவளர்ப்புத் திருவிழா!

T. K. தங்கவேலு, விவசாய டிப்டி டைரக்டர்.

1. காவளர்ப்புத் திருவிழாவின் *கருத்தைக் கேளுங்கள்!
மரம் நடும் கருத்தைக் கேளுங்கள்!
தேனின் பூமணக்கும் மரத்தின் வெற்றிப் புகழைப் பாடுங்கள்!
மர இனப் புகழைப் பாடுங்கள்!. (காவளர்ப்புத்)

2. மரம் நடுங்கால் நாம் நடுவதை எண்ணிப் பாருங்கள்!
கொஞ்சம் எண்ணிப் பாருங்கள்!
நல்ல மாடி வீடு கட்டுதற்கு வித்து நடுகின்றோம்!
பெரிய வித்து நடுகின்றோம்! (காவளர்ப்புத்)

3. மரம் நடுங்கால் வீட்டுக் கூறைச் சட்டம் நடுகின்றோம்!
அழகிய விட்டம் நடுகின்றோம்!
பார்க்க மழ மழ வென *ஒளிதரும் பல பலகை நடுகின்றோம்!
கதவுப் பலகை நடுகின்றோம்!

4. மரம் நடுங்கால், கரம்புத்தூலம் கம்பம் நடுகின்றோம்!
பல முனைக் கொம்பும் நடுகின்றோம்!
மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கு மனைகள் நடுகின்றோம்!
உரிமை மனைகள் நடுகின்றோம்.

5. மரம் நடுங்கால் நாமெல்லோரும் என்ன நடுகின்றோம்?
இன்று என்ன நடுகின்றோம்!
இந்த வையகத்தில் காணும் பொருள் யாவும் நடுகின்றோம்!
அறம் யாவும் நடுகின்றோம்.

6. மரம் நடுங்கால் குறள் பெருமைக் கோபுரங்களும்!
கலைக் கோபுரங்களும்!
ஆண்மை காட்டும் நாட்டுக் கொடிக் கம்பமும் நிழலும் நடுகின்றோம்!
இனிக்கும் பழமும் நடுகின்றோம். (காவளர்ப்புத்)

எமது புதிய வெளியீடுகள்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

சக்கரவர்த்தித் திருமகன் ரூ. 4 0 0

ராஜாஜி அவர்கள் எளிய தமிழில் எழுதிய இராமாயணக் கதை. ராஜாஜி அவர்களே இதுவரை அவர்கள் நாட்டிற்குச் செய்திருக்கும் தொண்டுகளில் எல்லாம் சிறந்த தொண்டாகக் கருதும் முதன்மையும் அருமையும் வாய்ந்தது. ஆண், பெண், குழந்தைகள் அனைவருக்கும் பயன்படும் உயர்ந்த நூல்.

700 பக்கங்களில் மிகக் குறைந்த விலையில் நல்ல தாளில் அழகாக அச்சிடப் பட்டிருக்கிறது. புத்தகத்தின் இருபுறமும் மணியம் அவர்கள் தீட்டியுள்ள அழகிய மூவர்ண ஓவியம் அழகுக்கழகு செய்கிறது.

ப. ராமஸ்வாமி

போதி மாதவன் ரூ. 5 0 0

போதி மாதவரான புத்தர் பிரானின் அவதாரம், இளமைப்பருவம், மணவாழ்க்கை, பெருந் துறவு, ஆறு ஆண்டுகளின் அருந் தவம், மெஞ்ஞானம், அற ஆழி உருட்டுதல், வேணுவன வாழ்க்கை, ஜேதவன வாசம், இருபது வருட யாத்திரைகள், இறுதி யாத்திரை, மகா–பரி–நிருவாணம் ஆகியவை பற்றியும், சக்கரவர்த்தி பிம்பிசாரர், அநாதபிண்டிகர், நந்தன், தேவதத்தன், அஜாத சத்துரு, விசாகைப் பெருமாட்டி முதலியோரைப் பற்றியும் உள்ள விரிவான சரித்திரம். **2,500** ஆண்டுகட்கு முந்திய சரிதை. இன்று கண் முன்பு நடப்பதுபோல் எழுதப் பெற்றுள்ளது. தித்திக்கும் செந்தமிழில் தீட்டியுள்ள தெவிட்டாத சித்திரம். **20** இயல்கள், **400** பக்கங்கள். அழகிய காலிகோ பயிண்டு.

பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை நூல்கள்.

சொற்கலை விருந்து ரூ. 3 0 0

இலக்கணச் சிந்தனைகள் ரூ. 2 0 0

இலக்கணச் சிந்தனைகள் தொல்காப்பியம், பாணினியம் போன்ற இலக்கண நூல்கள் பற்றியும் இலக்கணச் செய்திகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி

தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள் ரூ. 3 8 0

சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் தமிழகம் பெற்றுள்ள சிறந்த நூலாசிரியர்களில் ஒருவர். அவர்களின் தமிழ் ஆராய்ச்சி நூல்களும் சரித்திர நூல்களும் மிகப் புகழ் பெற்றவை. இந்த நூல் தமிழர்களின் அழகுக் கலைகளாகிய, கோவில் கட்டிடக் கலைகள், நாட்டியம், சிற்பம், இசை, இலக்கியம் முதலியவற்றைப் பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய முக்கியமான செய்திகளை விளக்குகின்றன. மிக அழகான **10** விளக்கப் படங்களும் சித்தன்னவாசல் நடனமங்கை ஓவியத்தை நேரில் சென்று தத்ரூபமாக வரைந்த அழகிய மூவர்ணப்படமும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பாரி நிலையம்

59, பிராட்வே, சென்னை–1.

நாட்டு வளர்ச்சியில் நம் பங்கு என்ன ?

முனிவேலு முதலியார், வட்டார ஆலோசனைக் குழு அங்கத்தினர், வெங்கல்.

நாம் நமது தேச சரித்திரத்தில் நமது முன்னோர்கள் காலங்களில், அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் கிராமங்கள் வளர்ச்சிக்காக, திருப்பணிகள் செய்திருப்பதாகப் படிக்கிறோம். அவைகள் என்றும் அழியாமல் புராதன கோவில்களாகவும், அழகிய கலைச் செல்வங்களாகவும், கம்பீரமான ஸ்தூபிகளாகவும், மசூதிகளாகவும் அமைந்தன. அவர்களிடையே நிலவிய, சமுதாயக் கட்டுப்பாடு ஒற்றுமை, பக்தி. நாட்டுப்பற்று, கடமை முதலியனவற்றை இச் சின்னங்கள் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. பிற்காலத்தில் கிராமத் திருப்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறாத தற்குக் காரணம் என்ன? நாம் பல ஆண்டுகளாக அன்னியர் ஆட்சியில் அடங்கி விட்டோம். பிறகு, நம நாடு விடுதலை பெற வேண்டி அண்ணல் காந்தியடிகளின் தலைமையில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டார்கள். உடைமைகளையும், உரிமைகளையும் பறிகொடுத்தார்கள். உயிரையும் பணயம் வைத்துப் போராடினார்கள். அதன் பயனாக 1947-ஆம் வருடம் ஆகஸ்டுத் திங்கள் பதினைந்தாம் தேதி சுதந்திரம் அடைந்தோம். நம் நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழ்மையாகவும், வசதியற்றவர்களாகவும், பிணியிலும், காலங்கடத்துகிறார்கள். இவ் வறுமையை நீக்கி, சுபிட்சத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று நேரு போன்ற நம் நாட்டுத் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி சிந்தித்து ஓர் வழியைக் கண்டு பிடித்தார்கள். கண்டு பிடித்த வழியே தேசீய வளர்ச்சித் திட்டமும், சமூகநலத் திட்டமும் ஆகும்.

இத் திட்டத்தினால் கிராம வாழ்வின் சகல துறைகளிலும் அபிவிருத்தி ஏற்படுகின்ற காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். கிராமங்களில் உள்ள சீர்கேடுகளை நீக்கவும், சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை உயர்த்தவும் அறியாமை, நோய் முதலிய தீமைகளை நீக்கவும் பயன்படும். ஆனால் கிராமப் பொதுநலப் பணி முழுவதையும் அரசாங்கமே முன்நின்று செய்து வைக்க முடியாது. வட்டார அபிவிருத்தி இலாகா மூலம் கிடைக்கும் ஓரளவு உதவியைக் கொண்டு கிராம மக்களாகிய நாமும் நமது பங்கை உடன்சேர்த்து திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டும்.

சான்றாக, ஊத்துக்கோட்டை வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த வெங்கல் பகுதியிலுள்ள பாகல்மேடு கிராமத்திலிருந்து, காதர்வேடு வழியாக போகும் சாலை ஒன்று போடப்பட்டது. அதன் மதிப்பு ரூ 17,000. அதில் காதர்வேடு கிராமத்தாரின் பங்காகிய ரூ. ரூ. 6000 மதிப்புள்ள வேலையை நிலம் படைத்தோர் ஒருவர் கூட இல்லாத, அன்றாட வாழ்க்கையைக் கழிப்பதறகே மன்றாடும் நிலையிலுள்ள, ஜனத்தொகையிலும் குறுகிய (சுமார் 300) கிராமத்தினர் எவ்வாறு செய்து முடித்தனர். ?

ஒவ்வொரு குடும்பங்களிலுமிருந்து, இரண்டு நாட்கள் வேலை செய்யவேண்டும் என்றும், அல்லது குறிப்பிட்ட அளவு மண் வேலை செய்யவேண்டும் என்று நிர்ணயித்துக் கொண்டனர். அதன்படி அவர்கள் நிலாக் காலங்களிலும், ஓய்வு காலங்களிலும் அவரவர்கள் பங்கை கூட்டுறவு மூலம் செய்து முடித்தார்கள். இதே மாதிரி ஒவ்வொரு கிராமத்தினரும் சுய தேவைகளை அறிந்து சுய முயற்சியாலும் கூட்டுறவு முறையாலும், வேலைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முன்வரவேண்டும். ஆக்க வழிக்கான இப் பண்புகள் நம்மிடையே வேரூன்றித் தழைத்தோங்குமானால், நம் முன்னோர்கள் காலங்களில் தொடர்ந்து வளர்ந்த வளர்ச்சியை நாமும் தொடர்ந்து அக் கிராமத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்ற நம்மில் ஒவ்வொருவரும் கடமையை உணர்ந்து ஆர்வத்துடனும், ஒற்றுமையுடனும், பணியாற்றினால், புதிய பாரத நாடு 'பாருக்குள்ளே நல்லநாடு என்று புகழ்பெற்று, எல்லாச் செல்வங்களும் நிறைந்து விளங்கும்' என்பதில் ஐயமில்லை.

"கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு"

S. குப்புசாமி. B A. கூட்டுறவு வளர்ச்சி அதிகாரி.

அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து நம் பாரத நாட்டுக்கு விடுதலை அளித்த அண்ணல் காந்தி யாரும் மற்றும் நம் ஒப்பற்ற தலைவர்களும், சுதந்திர இந்தியாவை ஒருகூட்டுறவுப்பொது நல சமுதாயமாக உருவாக்குவதையே ஒரு லட்சியமாகக் கொண்டார்கள்.

இந்தியாவின் ஜனத்தொகை **36** கோடி. இதில் கிராமவாசிகள் **30** கோடி யாதலால் இந்தியா என்றாலே கிராமாந்திர இந்தியாவையே குறிக்கும். கிராமாந்திர இந்தியா என்றால் கிராமவாசிகளாகிய விவசாயிகள் தான். எனவே நவ இந்தியாவை உருவாக்கும் எல்லா திட்டங்களும், இவ் விவசாயிகளின் நலனைக் கருதியதாகவே இருக்க வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில், விவசாய முன்னேற்றத்திற்கே முக்கியத்வம் கொடுக்கப்பட்டது. விவசாயிகளும் குறித்த லட்சிய அளவை மீறி, நம் நாட்டை வாட்டிய உணவுப் பஞ்சத்தை அறவே நீக்கி, அந்நிய நாடுகளை எதிர்பார்த்திருந்த அவல நிலையை மாற்றிவிட்டார்கள். இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியை இன்னும் **40%** உயர்த்தி. விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவும், விவசாய அபிவிருத்தியிலும், குடிசைத் தொழில்கள் அபிவிருத்தியிலும் கூட்டுறவு முறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கின்றனர்.

கூட்டுறவு முறை நம் நாட்டிற்கு புதியதன்று. சுயதேவைப் பூர்த்தியோடு கூடிய கிராமங்கள் நிலவிய காலத்தில், கிராம மக்களின் எல்லா வாழ்கைத் துறையிலும், கூட்டுறவு முறை நிலவி இருந்தது. இது அந்நிய ஆட்சியால் தகர்க்கப்பட்டது. இம்முறையைத் தற்போதுள்ள திருந்திய முறையில் அபிவிருத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு நலம் காணுவது அவசியமாகும். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், சீரிய முறையில் சாகுபடி செய்ய, விவசாயிகளுக்கு நல்ல பெருக்குவிதைகள், பிண்ணாக்கு, ரசாயன உரம், நவீன விவசாயக் கருவிகள் அவசியம் தேவையாக உள்ளன. இவ்வசதிகள் தற்போது எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை. எனவே உற்பத்தியும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க தன்னல மற்ற, சுய உதவியோடு கூடிய கூட்டு முயற்சியே பலனளிக்கும். ஆதலால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் எல்லா கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்தும் குறைந்தது ஒவ்வொரு அங்கத்தினராவது சேர்க்கப்படவேண்டுமென்றும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கிராமத்தில் கட்டுப்பாடும், ஊரெல்லாம் ஒரு குடும்பம் என்று எண்ணி ஒருமித்து உழைக்கும் உயர்ந்த பண்பும் உண்டாகும். இதுவரை சில கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி மட்டும் அளிக்க ஐக்கியநாணயசங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு வேலைசெய்து வருகின்றன. இச் சங்கங்களால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க முடியாமையால், இவைகளை பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களாக மாற்றியமைக்கப்பட்டும், எல்லா கிராமங்களும் பலனடைய, புதிய பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. இச்சங்கங்களின் மூலம் விவசாயிகள் தேவைகள்யாவும் பூர்த்தியடைய அரசாங்கம் போதிய பண வசதியளிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறது. இவற்றோடு சில முக்கிய இடங்களில் கிராமபாங்குகள் ஏற்படுத்தி உடனடியான வசதிகள் செய்துகொடுக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

விவசாயினுடைய வரவு செலவு கணக்கைப் பார்த்தால் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவாகவே இருக்கும். அவன் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமானுல் இந்நிலைமை முற்றிலும் மாறவேண்டும். தற்போது கிராமத்தில் வருஷத்தில் **7** முதல் **8** மாதம் வரை விவசாய வேலை இருக்கிறது. மீதி நாட்கள் வீணே கழிகின்றன. இந்த நேரத்தை அவர்கள் கிராமக் கைத்தொழில்களில் ஈடுபடுத்தி தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் யாவும் உற்பத்திச் செய்துக்கொள்ள முன் வருவார்களேயானுல், மேற்படி நிலை சுலபமாக மாறும். கதர் உற்பத்தி, தேன் வளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல் மற்றும் பல குடிசைக் கைத்தொழில்களை பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தின் அங்கத்தினர்கள் மேற்கொண்டு நடத்தி தங்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைப் பெறலாம். தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை உடனடியாக வெளியாருக்கு குறைந்த விலையில் விற்பதால் யாதொரு பயனும் கிட்டுவதில்லை. அவற்றை கிராமத்தின் தேவைக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு அதிகமாக உள்ள பொருள்களை கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைத்து, இந்த அவல நிலை தடுக்கப்படும்.

தற்போது விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான பணவசதியை, பணக்காரர்களிடம் இருந்து நேரடியாகப் பெறுவதால் மகசூல் ஆனதும் கடனைத் தீர்க்க அப் பணக்காரர்களுக்கு , தானியத்தை உடனடியாக குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிடுகிருர்கள். மேலும் இத் தானியத்தை பாதுகாத்து நல்ல விலைவாசி ஏற்பட்டபோது விற்க, வேண்டிய கிடங்கு வசதிகள் இல்லை. **2**-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் தானிய மண்டிகள் இருக்கும் இடங்களில் விவசாயிகளின் மகசூலை வாங்கி, பாதுகாத்து, நல்ல விலைக்கு விற்றுக் கொடுக்க, வசதிசெய்ய கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி அவைகளுக்கு கிடங்கு வசதிகளும் செய்துதர திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இச் சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் ஆதரவு அளிக்கும். இதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது விவசாய மக்களின் பொறுப்பேயாகும்.

தேசிய வளர்ச்சித் திட்ட வட்டாரங்களில் பருத்தி உற்பத்தி அதிகமாக செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த பருத்தியை விவசாயிகள் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் கையால் நூற்று கைத்தறிகளில் நெய்து, உடுத்தும் துணியாகச் செய்து கொள்ளலாம். இதனுல் கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருக்கும் நம் சகோதரர்களுக்கும் உதவிபுரிவதோடல்லாமல் நமக்கு வேண்டிய துணியையும் பெறுகின்ருேம். இது ஒவ்வொருவரும் பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

கைத்தறி நெசவில் ஈடுபட்டுள்ள நெசவாளர்ளுக்கு பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன — இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவும் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு நூல் வாங்கிக் கொள்ள, இச் சங்கங்களின் மூலம் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதோடு உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பனை செய்யவேண்டியதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கைத்தறி நெசவாளர் ஊதியமும், ,வேண்டிய வசதியும் பெற்று நல்ல சுபிட்சமடைய இச் சங்கம் வழி காட்டுகிறது.

கிராமங்களில் வசதி நிறைந்த வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள கிராம வீடு கட்டும் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இவை மூலம் ரூ. **1000**, முதல் **5000** வரை குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வசதி பெறலாம். இந்த கடனை **20** வருஷங்களில் சுலபமான தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தலாம்.

இது போன்ற வாழ்க்கைக்கு அத்யாவசியமான பல தேவைகளையும், வசதிகளையும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு செய்து கொடுக்க, திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்கள் செவ்வனே நிறைவேறுவது பொதுமக்களின் பூரண ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் பொருத்துள்ளது. எனவே கிராமங்கள் நிறைந்த நமது இந்திய நாடு ஒகு கூட்டுறவு சமுதாய மாகவும், அண்ணல் காந்தியடிகளின் கிராம ராஜ்யமாகவும் மாற்றப்பட்டு உன்னத நாடாகத் திகழவேண்டுமானுல், பாரத நாட்டில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிளை விரித்துப் பரவவேண்டும்.

' ஜேய் ஹிந்த் '

கிராமத் தலைமை ! - இது என்ன புதுமை ?

தா. வீரபாகு, B. A. சமூகக் கல்வி அமைப்பாளர், ஊத்துக்கோட்டை.

"ஒரு நல்ல ஊழியனே ஒரு நல்ல தலைவனாக இருக்க முடியும்" என்பது காந்தியடிகளின் அமர வாக்கு. தலைமைக்கும் ஊழியத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை ஆராய முற்படின், தலைமைகளில் பலவகை இருப்பது புலப்படும். இவற்றுள் புராதனம் வாய்ந்தது 'படைமாட்சி'. இது உடல் வலிமையைப் பொருத்தது மனிதன் சமுதாய ஒழுங்கு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்குமுன் கூட்டங் கூட்டமாக வாழும் இயல்பு மட்டுமே குடிகொண்டிருந்தது. அப்படி வாழ்ந்த கூட்டங்களில், உடல் வலிமை உள்ளவன் மட்டுமே தலைவனாக இருக்க முடிந்தது. சமுதாய வாழ்வு முன்னேற முன்னேற தலைமுறைத் தலைமை முறை (Traditional Leadership) வழக்கில் வரலாயிற்று. அரச பரம்பரை முறை இதைச் சார்ந்ததே. தற்போதுகூட கிராம மணியக்காரப் பதவிகளில் 'இசும்பு' முறை இருந்து வருவது யாவரும் அறிந்ததே தலைமுறைத் தலைமை முறை இருந்த காலத்தில்தான் சமுதாயத்தின் நலனும், பாதுகாப்பும் குன்ற ஆரம்பித்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில் இப்படிப்பட்ட தலைமையாட்சியில் கசப்படைந்து மக்களே கூடி, தக்க ஒருவனுக்கு கீழ்பட்டு, தலைமுறைத் தலைமையை சிதறடித்ததற்குச் சான்றுகள் பல உண்டு. ஆனாலும் அப்படி சிதறடிக்கக் காரண கர்த்தாக்களாக இருந்தவர்கள்—புரட்சி வீரர்கள்—அநேகமாக சர்வாதிகாரிகளாக மாறினார்களே ஒழிய, அவர்களால் நிரந்தரமான, ஒழுங்கான ஒரு தலைமைப் பண்பை உருவாக்க முடியவில்லை என்பதே சரித்திரத்தின் கூற்று. இங்கிலாந்திலே கிராம்வெல், இத்தாலியிலே முஸோலினி, ஜெர்மனியிலே ஹிட்லர், ரஷ்யாவிலே ஸ்டாலின் ஆகியோரை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். அவர்கள் இருக்கும் வரையில் போற்றுதலும், இறந்தபின் தூற்றுதலும் பெற்றது, பிரஸ்தாபத் தலைமைமுறை சீரியதல்ல என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. கிராம்வெல்லின் சர்வாதிகார ஆட்சிக்குப் பிறகு அவனுடைய எலும்புக்கூடு கல்லறையிலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்டு நடுச்சந்தியில் தூக்கிலிடப்பட்டதும், தெய்வம்போல் போற்றப்பட்டு வந்த ஸ்டாலின் பெயர், ரஷ்யாவில் படுகிற பாடும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மேலே விவரிக்கப்பட்ட தலைமைப் பண்பின் பிரதிகூலங்களைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்தோடு அமைக்கப் பட்டதே, குடிமைப் பண்பு மூலம் உருவாக்கப்படும் தலைமை (Democratic Leadership). குடிமக்களில் பெரும்பான்மையோரின் ஆசை அபிலாஷைகளை பிரதிபலிக்கக் கூடியவகையில் நிர்வாகத்தை நடத்த வல்ல ஒரு அரசியல் சாதனமே குடிமைப் பண்பு. இது ஒரு நவீன சாதனம். இது அப்பழுக்கற்ற முறையில் நடைபெற வேண்டுமாயின் குடிமக்களுக்கு, எழுத்தறிவு இல்லாவிட்டால்கூட சமூகக் கல்வியறிவு மிகவும் அவசியம். இல்லையேல் இது வெற்றிபெறுவது துர்லபம் என்பது ஆன்றோர் கருத்து. ஆகவேதான் அண்ணல்கூட ஆசிரமப் பயிற்சிமூலம் ஊழியர்களை உருவாக்கி அவர்கள் மூலம் பிரதேசத் தலைமையை (Local Ledership) உருவாக்க முடியும் என்று திண்ணம் கொண்டார். மேலும், கல்வியறிவிலே பிற்போக்கடைந்த நமது நாட்டிற்கு இது அத்தியாவசியம் என்று வற்புறுத்தினர். இதன் காரணமாகத்தான் ஆசிரமப் பயிற்சியில் அண்ணலுக்கு அலாதிமோகம் பிறந்தது. ஆகவேதான் தன்னால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட தேசியத் தலைவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியையாவது ஆசிரமப் பயிற்சியில் கழிக்க வேண்டும் என்ற நியதி ஏற்படுத்தி

யிருந்தார். பீகார் மாகாணத்தில் கங்கைநதி தீரத்திலுள்ள "சதக்கத்" ஆசிரமத்தில் பண்டித நேரு, ஆச்சாரிய கிருபளானி ஆகியோரும், திருச்செங்கோட்டிற்கு அருகிலுள்ள புதுப்பாளையம் காந்தி ஆசிரமத்தில் ராஜாஜி அவர்களும் பயிற்சி பெற்றது இதற்கு, தகுந்த சான்றுகளாகும். அது மட்டுமல்லாமல், அண்ணலின் அத்தியந்த சீடர்களான பட்டாபி சீதாராமையா அவர்களால் ஆந்திரத்தில் "சீதாநகர" ஆசிரமும், படேல் அவர்களால் — குஜரத், பர்டோலி ஜில்லா — வேட்சி கிராம காந்தி ஆசிரமும், வங்காளத்திலுள்ள சோடிபூரில் பி. ஸி. ராய், சத்தீஷ் சந்திரதாஸ் குப்தா இவர்களின் காந்தி ஆசிரமமும் ஏற்பட்டமைக்கு காந்தியடிகளின் குருகுல மோகமே காரணம். ரஷ்யப் பெரியார் டால்ஸ்டாய் அவர்களின் 'கவழ உழைப்பு'த் (Bread Labour) தத்துவத்தைக் கொண்டது, காந்தியடிகளின் குருகுலவாசம். "தான் உண்ணும் உணவை விளைவிக்க எவ்வகையிலாவது காரணஸ்தனாக இல்லாத ஒருவன் அந்த உணவை உண்ணத் தகுதியற்றவன்" என்பதே தத்துவத்தின் தாத்பரியம். ஆகையால்தான், 'தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்ட' பாரத தேசத்தின் உயிர்நாடிகளாக விளங்கும் கிராமங்கள், குருகுலங்களில் உருவான ஊழியர்களின் மூலம் சீரிய கிராமத் தலைமை உருவாக்கப் பெற்று ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு குடியரசாகத் திகழவேண்டும் என்று கூறி வந்தார். காந்திய அடிப்படையில் தற்போது நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தினர் உருவாக்கிவரும் கிராமத் தலைமையும் இதுவே. சர்க்கார் நிர்வாக வரம்பிற்கு உட்பட்டு வினையாற்றுவதால், சூழ்நிலைகளுக்கும், அனுபவ வசதிகளுக்கும் ஏற்ப சிறிய மாறுதல்களுடன் அமையவேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமத் தலைமை தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. மேடைப் பேச்சால் பாமர மக்களை குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்திற்காக மனதை மாற்றி, காரியசித்தியானதும் தொடர்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்ளும் தன்மை இதற்குக் கிடையாது. பல நூற்றாண்டுகளாக, பெருந்தொழிலதிபர், வியாபாரி, மத்தியதரத்தார், ஆளவந்தார் ஆகியோர்களால் சுரண்டப்பட்ட கிராம வாசிகள், இயற்கையாகவே எதையும் சந்தேகக் கண்களோடு நோக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை சீர்கேடடைந்து விட்டது. இந்தியமக்கள் ஜனத்தொகையில் 80% மேல் கிராமங்களிலிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் கிராமச் சீர்க்கேடு, நாட்டின் சீர்கேடாகக் காட்சியளிக்கிறது.

ஆகவே நாட்டு நலத்திற்காகத் திட்டும் எந்தத் திட்டமும் கிராம நலத்திற்காகவே இருக்கவேண்டும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர். கிராமத் தலைமையின் நோக்கமே இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குவதிலிருக்கிறது. அது தான் மக்கள் திட்டம் என்பது. ராஜபவனதிலோ, அல்லது ராஷ்ட்ரபதி பவனத்திலோ தீட்டப்படுவதில்லை. மக்களால், மக்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட மக்கள் திட்டம். ஒவ்வொரு வட்டாரத் திட்டமும், கிராம அபிவிருத்திக் கமிட்டிகளாலும், வட்டார ஆலோசனைக் குழுவினராலும் ஆக்கப்பட்டவை. அதிகாரம் பரவலாக அமைந்திருப்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்று வேண்டுமா? இப்படிப்பட்ட பொறுப்புவாய்ந்த திட்டத்தை உருவாக்கி வினையாற்றவல்ல கிராமத் தலைமை உணர்ச்சியை உருவாக்குவதே கிராமத் திருப்பணித் தொண்டர்களின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஏழைகளுக்கு மலிவான வீடுகள்

வி. அ. பொன்னுரங்கம், சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர் ஊத்துக்கோட்டை.

மனிதன் தன் வசதிக்கேற்ப பல்வேறு விதமாக வீடுகள் கட்டி வாழ்கிருன். இவ் வகையில் அவன் விலங்கிலிருந்து மேம்பட்டு சிறப்புடன் விளங்குகிருன். நம் நாட்டில், வீட்டு வசதி எல்லா மக்களுக்கும் சமமான நிலையில் இல்லை. இவ் வசதியில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் மிக அதிகம்

கணக்கற்ற பல அறைகள்—உண்ண, உறங்க, படிக்க, பொழுது போக்க, வரவேற் பிற்கு, விளையாட்டிற்கு, சமையலுக்கு, குளிப் பதற்கு என்று பலவாருக உள்ள பெரிய மாளிகைகளையும் நாம் காணலாம். அவை களில் எல்லாவித வசதிகளுடனும் கூடி ஆடம்பரத்துடன் இருப்பவையும் உண்டு.

அதே சமயத்தில் நாட்டில் எண்ணற்ற மக்கள் குப்பங்களிலும், சேரிகளிலும் பன்றி கள் வசிக்கத்தக்க சின்னஞ் சிறு கூரைக் குடிசைகளில் வசிக்கும் பரிதாபக் காட்சியை யும் காணலாம். உதவாக்கரை நிலத்தில், ஈரமான தரையுடனும், எல்லாக் காரியங் களுக்கும் பயன்படும் ஒரே அறையுடன் கூடிய குடிசைகள், மக்களுடன் ஆடு, மாடு களும் சேர்ந்து வசிக்கும் இடமாக இருந்து வருகிறது. பிரசவித்த பெண், நோய்வாய்ப் பட்டவர்கள் எல்லோரும் அந்த ஒரே அறை யில்தான் வாசம். சமைப்பது அங்கேதான். படுப்பதும் அங்கேதான். வீட்டிற்கு வாசலோ, காற்றுவர சன்னலோ, மறைப்ப தற்கு கதவோ இருக்காது. விலங்குகள் போல ஊர்ந்துதான் குடிசையின் உள்ளே செல்லவேண்டும். இவற்றின் உயரம் சரா சரி 5' முதல் 8' வரைத்தான் இருக்கும். எளி தில் தீப்பற்றிக்கொள்ளக்கூடியவை. தொழில் முறையில் இந்தக் குடிசைவாழ் மக்களின் சொல்லொண்ணுத் துயரத்தை பலமுறை கண்டிருக்கிறேன்.

தொத்து நோய்களும் கொள்ளைநோய் களும் பரவுவதற்கு பெரும்பாலும் நாம் வாழும் வீடுகள்தான் காரணம். நோயற்ற வாழ்விற்கும் வீடும் அதன் சுற்றுப்புற நிலை யுமே காரணம் (Environmental Hy gine) இதன் மேன்மையை நன்கு அறிந்த மேலை நாட்டு மக்கள் தேக ஆரோக்கியமும் நீடிய ஆயுளும் பெற்று மேன்மையுடன் விளங்கு கிருர்கள். நம் நாட்டிற்கு குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிற்கு இம் முறையில் வீடுகட்டுவது புதி தல்ல. நமது பண்டைய வீடுகளின் அமைப்பை ஆராய்ந்த கட்டிட நூல் வல்லு நர் இவ்வுண்மையை வெளியிடுகிருர்கள்.

வீடுகளின் நடுவில் அகன்ற சதுரமான முற்றங்கள் அமைப்பதால் வெளிச்சம், காற்று வசதிகளுடன் வீடு ஈரமற்றதாக இருக்கும். பண்டங்களும் உலர்த்தலாம். புறக்கடை யில் தோட்டம் வைப்பதால் கழிவுநீர் வீணுகா மலும் நாற்றமில்லாமலும் இருப்பதுடன் சிறிது உபரிவருமானமும் பெறலாம்.

நிற்க, 'பணக்காரர்கள் பல ஆயிரம் செலவிட்டு கட்டின வீடுகளின் சிறப்புகளை யும், இன்பங்களையும் ஏழைகளும் தங்கள் குடிசை வீடுகளில் அடைய முடியாதா? என்ற சிந்தனை எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆழ்ந்து, ஆராய்ந்து சிந்தித்தபோது "முடியும்" என்று தெரிந்தது. இதை எளிதில் யாரும் நம்பமாட் டார்கள். கம்பன் ஆயிரம்பொன்னுக்கு ஒரு பாட்டு பாடினுல், ஒளவை ஒரு கொட்டாங் கச்சி கூழுக்கு அதேபோல் ஒரு பாட்டு பாடுவாள்.

பொன்னுக்கு பாடினுன் கம்பன்

கூழுக்கு பாடினுள் ஒளவை.

என்பது தமிழ்நாட்டின் பழைய பண்பாடு கீழ்கண்டவற்றைப் படித்தால் உண்மை விளங்கும் :—

அடிப்படையாக, முதலில், குடிசை வீடுகளில் உள்ள குறை யாவை, என்பதை ஆராய்ந்து, அவற்றை நீக்கி, தற்கால சூழ்நல விதிகளின்படி திருத்தி அமைக்க முயலவேண்டும். அப்படி அமைப்பதில், ஏழையின் பணவசதியைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த முறையை விடுத்து, தற்கால எஞ்ஜினியர்கள் குடிசை வீடுகள் என்ருல் ஏறிட்டுப் பார்ப்பதில்லை. அதைப் பற்றி அவர்கள் படிக்கும் ஏட்டில் ஒன்றுமே இல்லை. இதனுலேதான் சிமிட்டி, சுண்ணும்பு, செங்கல்லும் வேண்டும் என்றும் ரூ. 3000க்குக் குறைந்து வீடுகள் கட்ட முடியாது என்றும் அவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். அப்படியாளுல் ஏழைகள் கதி என்னவென்பதை அவர்கள் சற்று சிந்தித்தார் இல்லை. அஃதொருபுறமிருக்க, நாம் குறையை கவனிப்போம். குடிசை வீடுகளில் காணப்படும் முப்பெருங் குற்றங்களாவன :

1, கூரை தீப்பற்றி சாம்பலாகின்றன. 2. மண் சுவர்கள் மாரி காலத்தில் விழுந்து விடுகின்றன. 3. மண் தரை ஈரமாய் இருக்கின்றன. ஈரத் தரையில் வசிப்பதால் தூக்கமின்மை, மலச்சிக்கல், தலைவலி, காய்ச்சல், இருமல், குன்மம் முதலிய நோய்கள் உண்டாகின்றன. இந்த மூன்று குற்றங்களையும் அதிகப் பணச் செலவின்றியே நீக்கி குடிசை வீடுகளை மேம்பட அமைக்கலாம் :

1. கூரை தீப்பற்றுவதை அடியோடு தவிர்க்க முடியாத போதிலும், அந்த தீயினுல் உண்டாகும் சேதங்களை பெரும்பாலும் தடுக்கலாம். கூரைகள் தீப்பற்றுவது, அடுப்பிலிருந்தே தான். புகையில்லாத "மகன்சூளா" என்ற புதுவித அடுப்புகளையும் அமைக்கலாம். ஆகையால் கூரைகளை உயர்த்தி கட்டி, சமையல் செய்யும் அறை வீட்டின் மற்ற பாகங்களுக்கு அப்பால் (சுமார் 12 அடிக்குக் குறையாத தொலைவில்) தனியாக அமைக்க வேண்டும். இதுவுமன்றி வீட்டைச் சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் திறந்த வெளிகளை (வீட்டிற்கு முன் 15 அடியும் பின் 20 அடியும் பக்கவாட்டில் 12 அடியும) வகுத்து, அந்த இடங்களில் வீட்டிற்கு அன்ருடம் வேண்டும் காய், கனி, பூ, கொடி, செடிகள், மரங்கள், நட்டுப் பயிர் செய்யலாம். இப்படி செய்வதால் சமையல் கட்டு தீப்பற்றினுலும் கூட வீட்டின் மற்ற பாகங்கள் தீப்பற்ருது. ஒன்றிற்கொன்று தொலைவில் உள்ளபடியாலும் தீப்பற்ருது. அப்படி அதுவும் பற்றினுலும் அக்கம் பக்கம் வீடுகள் தீப்பற்ருது—ஒன்றுக்கொன்று தொலைவில் உள்ள படியாலும் இடையில் மரம் செடிகள் உள்ளபடியாலும் தீப்பற்ருது. சமையல் கட்டு 7' ருறுக்களவுள்ள வட்டமான கூரை வேய்ந்த மண் சுவர் வீடு. மேல் கூரையை ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்க வேண்டும். கூரைக்கு அடியிலும் மூங்கில் மேலும் பனை ஓலை, ஈச்ச ஓலைப் பாய்களை பரப்பிக் கட்ட வேண்டும். கூரைகள், பனை ஓலை, தென்னை ஓலை, விழல், சரிவுகள் ஆகியவற்ருல், இட வசதிக்கேற்றவாறு அமைக்கலாம்.

மண் சுவர்கள் : மாரிகாலத்தில் விழுந்து விடுவதையும் தடுக்கலாம். சுவர்களின் அடித்தளம் சரியாய் இல்லாமல் ஈரத்தினுல் விழுந்து விடுகின்றன. ஆகையால் தரைமட்டத்திற்கு ஒன்றிரண்டு அடி ஆழம் தோண்டி சுவர்களின் அடித்தளத்தை செங்கல், கருங்கல், சுண்ணும்பு அல்லது சேற்றுடன் சேர்த்துக்கட்டி, அதற்குமேல் மண் சுவர்களை எழுப்பினுல் அவைகள் விழாமல் பல ஆண்டுகள் நிற்கும். அடித்தளத்தின் வெளிப்புறம் மாத்திரம் சுண்ணும்பு அல்லது சிமிட்டியால் கல் இடைவெளிகளை அடைக்க வேண்டும் அல்லது முழுக்கப் பூசவேண்டும். இதேபோல் அவற்றின் உச்சியிலும் அரையடி உயரத்திற்கு செங்கல் ஜெல்லி, சுண்ணும்பு அல்லது இரண்டு வரிசை செங்கல் சுண்ணும்புடன் கட்டி பூசவேண்டும். இதனுல் எலிகள் பூச்சிகள் சுவற்றின் மேற்புறத்தில் வளைதோண்டி விடுவதைத் தடுக்கலாம்; மேற்கூரைகள் வெளிப்புறத்தில் சுவர்களுக்கு இரண்டு அடி முன்தள்ளியும் அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைப்பதால் சுவர்களின் வெளிப்புறத்தின்மீது மழையடித்து பாழாவது தடுக்கப்படும். சுவர்களுக்கு

வேண்டிய மண் சரிபானதாயும் தண்ணீர் விட்டு பிசைந்து ஒரு வாரம் புளிக்க விட்டதாயும் இருக்கவேண்டும். அல்லது பச்சைச் கல் சுவரும் வைக்கலாம்.

3. மண்தரையில் இருக்கும் ஈரத்தையும் கசிவையும் இலகுவாகத் தடுக்கலாம். வீடு முழுவதும் தரைமட்டத்திற்கு ஒன்றிரண்டு அடி ஆழம் தோண்டி, அதில் சூடான மணல் போடவேண்டும். அப்படி செய்வதால் எலிகள் வளை தோண்ட இயலாது. அதனால் எலிகள் தொல்லையை நீக்கலாம். இப்படி மணல் கொட்டி நிறப்பின பிறகு அதன்மீது செங்கற்களை வரிசையாகவும் ஒரு மட்டமாகவும் ஒரு அடுக்குப் பரப்பி, அவற்றின்மீது குத்தின சுண்ணாம்பு அல்லது ஒன்றுக்கு ஆறு, முறையே சிமிட்டி. மணல் கலந்து குழம்பாக ஊறறி தேய்ந்து விடவேண்டும். இந்த செங்கற்களின் இடைவெளிகளில் இந்தக் குழம்பை நன்ருக பாய்ச்ச வேண்டும். செங்கற்களுக்கு மேல், இந்த பூசல் லேசாக கால் அங்குலத்திற்கு குறைவாகவே இருக்கலாம். அல்லது மணலின்மீது, செங்கல் கப்பி அல்லது சிறிய கூழாங்கற்களுடன் சுண்ணாம்பு அல்லது மணல் கலந்த சிமிட்டி, சேர்த்து பரப்பி மட்டமாக அழுத்தல் (திமிஸ்) செய்ய வேண்டும். இட வசதிக்கு ஏற்றபடியும் வேறு மலிவான கெட்டித் தரைகளையும் அமைக்கலாம். மலை, ஆறு ஓரமுள்ள ஊர்களில் சிறிய கூழாங்கள் ஒரு விலையும் இன்றியே, மலிவாகப் பெறலாம்.

வீட்டுத் தோட்டம் முன் பக்கம்:—மரஞ் செடிகொடிகள் சத்துள்ள (வைட்டமின்) உணவு வகைகளை தருவதாக இருக்க வேண்டும். முன்புறம் பழம் காய்தரும் நீண்ட கால சிறிய வீட்டு மரங்களாகவும், பக்க வாட்டில் குறுகிய கால மரங்களும் பின்பிறம் காய்கறி செடிகளும் வைக்க வேண்டும், ஆடுமாடுகள் மேய்வதைத் தடுக்கவே நீண்ட கால மரங்கள் வீட்டுக்கு முன்புறம் அமைய வேண்டும். பரவலாக வளரும் புளி முதலிய மரங்கள் கூடாது. அடியில் கண்ட வகைகள் மிக்க பலன் தருபவை :. தென்னை, முருங்கை, கருவேப்பிலை, சப்போட்டா, கிச்சிலி, சீனி, எலிமிச்சை, புங்கன், கொய்யா, மாதுளை, பலா, சக்கோத்தா, (பம்பிளிமமாஸ்) பவழமல்லி முதலியன. ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் முன் புறத்தில் இவற்றில் ஏதாவது நான்கு முதல் ஆறுவகை செடிகள் தேர்ந்து, தேவைக்கும், மண்பாங்கிற்கும் ஏற்றபடி நட்டு பயிராக்கலாம் இவைகளெல்லாம் வீட்டிற்கு பலன் தரும் செடிகளாக இருப்பதும் அல்லாமல், அழகும் மணமும் தரும். தலைவாயிலின் மேல் வளைவில் கொடி மல்லிச் செடிகளை ஏற்றலாம்.

வீட்டின் இருபக்கங்களில்:—பப்பாளி, அகத்தி இவைகள் வகைக்கு மூன்று நான்கு செடிகள் நடலாம். பப்பாளி ஒரு ஆண்டுக்குள் பழம் தரும் மரம். பழம் மிக்க உணவு சத்துள்ளது. கருவேப்பிலை, அகத்தி இவற்றில் இரும்புச் சத்து (ரத்த விருத்தி) அதிகம்—பக்கங்களிலே தேன் கூடும், மாட்டு முற்றமும் அமைக்கலாம்.

பின்புறம் புறக்கடை செடிகள் :—வாழை, சீமை அத்திச் செடி, மல்லிச்செடி, கருணைக்கிழங்கு, தக்காளி, கத்திரி, வெண்டை, மிளகாய், கீரை வகைகள் (வெந்தியக் கீரை) பருப்புக் கீரை, முளைக் கீரை, கொத்தமல்லி, புளிச்சக்கீரை—(கோங்கூரா) மணத் தக்காளி, வீட்டுச் சுண்டைக்காய் செடி முதலியன.

வேலிச் செடிகள்:—வீடுகளுக்கு மதில் எல்லை சுவர்கள் கிடையாது. பலன் தரும் செடிகளே அங்கேயும் நடப்பட்டு வேலியாகவும் உதவும். சவுக்கு சிறுவை: (முள் செடி) பனை, மருதனை சிற்று முங்கில் (புறக்கடை முலையில் ஒரு செடி) இந்த மரங்களை மாற்றி ஒன்றன்பின் ஒன்ருய் வேலையில் ஒரே வரிசையில் நட்டு வளர்க்க வேண்டும். வேலியில் கொடி வகைகளையும் காணலாம். பசலைக்கீரை, பாகல், பிர்க்கன், அவரை, புடலை, பூசனி முதலிய கொடிகளை வேலிச் செடிகளின்மீது ஏற்றி பலன் பெறலாம்.

ஊர் சாலையில் :—மா, வேப்பன், நுணா புங்கன், தென்னை, மகிழ மரம் முதலிய மரங்கள் நல்லது. வீட்டு நிலம் **40** அடி

அகலமும் **60** அடி நீளமும் இருக்கவேண்டும். இதன் நடுவில் நாலு பக்கங்களிலும் மேலே விவரித்தது போல் செடிகளுக்கு இடம் விட்டு வீட்டைக் கட்ட வேண்டும். வீட்டிற்கு ஒரு மின்சக்தி விளக்கும், (பொது மீட்டரும்) இருக்க வேண்டும்.

இவ்வித அமைப்பின் புதிய வீட்டின் முழு தோற்றமும் நாம் பார்த்தோம். இவை சிறிய பங்களாக்கள் அன்றி வேரல்ல. பணக்காரர் பங்களாக்களைக் காட்டிலும் சிலவகையில் சிறந்த தெனலாம்.

இவ்வித புதுவீடுகளின் சிறப்புகளாவன:-

1. கோடையில் குளிர்ந்தும், மாரி காலத்தில் குளிராமலும் வீட்டினுள் இருக்கும் வசதி (Climatic Proof)
2. தரை ஓதமில்லை (Damp Proof)
3. எலிவளை தோண்டாது (Rat Proof)
4. இலகுவில் தீப்பற்றி அழியாது (Fire Proof)
5. வீட்டினுள் புகையில்லை (Smoke Proof)
6. வீட்டினுள் உள்ளவர்களுக்கு காய்கறிகள் கீரைகள் மற்றும் கிடைக்கும்— அவைமூலம் வருமானமும் கிடைக்கும்.
7. வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு சற்று வருவாயும் அளிக்கும்.
8. கழுவடைநீர், தேய்த்துக் குளிக்கும்நீர் இவைகள் தேங்கி நாற்றம் அடிக்காமல் அன்றாடம் புறக்கடைச் செடிகளுக்கு பாய்ச்சப்படுவதால் பூ, காய், கனிகள் கிடைப்பதும் தவிர, கொசு உற்பத்திப் பெருக்கம் நிறுத்தப்பட்டு மக்களுக்கு உண்டாகும் குளிர் காய்ச்சல் முதலிய நோய்கள் வராமல் தடுக்கவும் முடிகிறது.

இம்மாதிரி அமைந்த வீடுகளின் மதிப்பு விலை சற்று ஏறக்குறைய ரூபாய் **300/-** ஆகும்.

மேலே கண்ட முறையில் ஹரிஜனங்கள், பிற்போக்கானவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரலாம். அரசாங்க ஒத்தாசையுடன் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களும், அபிவிருத்தி வட்டங்களிலும் இம்முறையை முயற்சி செய்து பார்க்கலாம். அரசாங்கத்தினரும் இதையே கருத்தில் கொண்டு இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்களில் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு வசதி செய்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து இந்த அவசியமான பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க முயல வேண்டுமென்பதே எனது வேண்டுகோள்.

ஜெய் ஹிந்த்.

தெரிந்து கொள்வீர் ஐயா!

P. S. வைத்தியநாதன்

பல்லவி

தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் வேலை
தெரிந்து கொள்வீர் ஐயா

அநுபல்லவி

நாட்டின் நலங்கருதி மேன்மை படுத்தவே
மக்களின் பூரண ஒத்துழைப்பாலே (தேசிய)

சரணம்

உழவுத்துறையிலே உயர்ந்த ஜப்பானிய
முறையினால் செய்தால் பலனுண்டாகும்
கம்போஸ்ட் உரத்தையும் தழை உரத்தையும்
கருத்துடன் இட்டால் வருவாய் மிகவாகும் (தேசிய)

தோடி

பொலி காளைகள் பாதி விலைக்களித்து
பால் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்வோம்.
கோழிதரம் உயர உயர்ந்தாக சேவலை
பாதி விலைக்கு அளிப் போம் (தேசிய)

சஹாகு

சாலைகள் அமைத்தலும் பள்ளி கட்டுவதிலும்
சேரியில் குளிக்குமனை உண்டு பண்ணுவதிலும்
மனமகிழ் மன்றமும் கஃசுமைத்தலும்
பரிவாக எஞ்ஜீனியிர் செய்து வருகிறார் (தேசிய)

சுருட்டி

கிராமசேவா சங்கம் பாங்காக ஏற்படுத்தி
பாலமாதர் சங்கமும் பரிவுடன் அமைத்து
முதியோர் கல்வி முற்றிலும கொடுத்து
முன்னணியாக செய்கிறோம் (தேசிய)

சங்கராபரணம்

விதை உரம் வாங்கவும் கட்டவும்
கருவிகள் வாங்கவும் வீடுகள்
கூடிய சிக்கிரம் துவண்டிய மட்டில்
கடன்வசதி அளித்து கண்ணிமைபோல் காப்போம் (தேசிய)

பிலஹரி

பற்பல ஜாதியார் சத்தியகுணாகரர்
இது சமயமல்லவோ நீர் கூடி உழைக்க
இதுவன்றி வேறே வழியுமக்குண்டோ
வைத்தியநாதன் நான் வகையுடன் கூறும் (தேசிய)

நான் கண்ட நல்லுலகம்

க. சுப்பையா, கிராம நல ஊழியர்

பயிற்சி முடித்து பணியாற்றும் பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட ஆரம்ப நாட்கள். எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 18 கிராமங் கள். அன்பு, சேவை, முயற்சி எனும் ஆயுதங்களை ஏந்தி ஆக்க வேலைக்கு ஆயத்த மானேன் முதல் கட்டமாக தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்திலே கிராம மக்களின் பங்கு என்ன என்பதை விளக்கி உரைக்கும் நோக்குடன் எனது கிராமங்கள் ஒவ்வொன் றிலும் கூட்டங்கள் போட்டு விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினேன். கிடைத்த வெகுமதி கள்!

" ஐயா, இத் திட்டம் மிகவும் நல்லது தான். ஆனால் எங்கள் ஊரில் தலைக்குத் தலை பெரியதனம். யாரும் ஒத்து வரமாட் டார்கள. "

" ஐயா, வளர்ச்சித் திட்டம் வந்தது நல்லது தான். ஆனால் இந்த ஊரில் கூலி வேலைப் பார்த்துப் பிழைப்பவாகள தான் அதிகம். பணம் உள்ளவர்கள் வரமாட்டார கள். நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?

" எங்கள் வேலைகளைப பார்ப்பதற்கே நேரமில்லை. ஊருக்கு வேலை செய்வதாம். யார் செய்வது? "

" ஊரில் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார் கள். அவர்கள் செய்யட்டுமே, எங்களுக் கென்ன வந்தது? "

" அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் செய் யட்டுமே, "

ஆசையின் சிகரத்திலே இருந்த நான் தளர்ச்சியின் முதல் படிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டேன்.

இத்தனை தளர்ச்சிக்கும் இடையே என் உள்ளத்தின் ஓரத்திலே ஓர் நம்பிக்கைச் சுடர் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள மாலை. இந்த சுடரொளியின் துணை கொண்டு என் கிராமங்களுள் மிக மிகச் சிறியதும், குறைந்த (500) ஜனத் தொகை கொண்ட ஊராகிய **பாகல்மேட்டிற்குச்** சென்றேன். அங்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த கிராம சேவா சங்கத்தின் ஆதரவுடன ஓர் பொதுக்கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. அக் கூட்டத்தில் மற்ற கிராமங்களிலே ஏற்பட்ட அனுபவத்தினைக் கூறி, " இத்திட்டம், அரசாங்கம் ஓர் நல் வழியையும், சிறு உதவி யையும் தான் அளிக்கும். அதைப் பயன் படுத்திக் கொள்ள கிராம மக்களாகிய நாம் ஒற்றுமை, உணர்ச்சி, தியாகம் அனைத்தையும் ஒன்று கூட்டி ஏற்ற தாழ்வற்ற ஐக்கிய நோக்குடன் முன் வர வேண்டும். அப் பொழுது தான் நம் கிராமம் முன்னேற்ற மடையும் " என்ற கருத்தினை எடுத்துரைத் தேன். அப்பொழுது அங்கே எழுந்தது ஒரு **மணி ஓசை**! எங்கள் கிராமத்தில் நிலம் படைத்தோருமில்லை, பணம் படைத்தோரு மில்லை. நாங்கள் எல்லோரும் நடுத்தர நிலை யில் இருப்பினும் எங்களிடத்தில் மனம் இருக்கிறது நாங்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி ஒற்றுமையாய் நீங்கள் கூறும் அபி விருத்தி வேலைகளைச் செய்து முடிக்கிறோம் " ஆம்! இவை அந்த சங்கத்தினர் தந்த மணி மொழி. அடுத்தாற் போல் அங்கே மற்று மோர் முரசொலி ' ஐயா, இந்த கிராமத்தில் நடக்கும் அபிவிருத்தி வேலைகள் அனைத்தி லும் எங்கள் சேரி மக்கள் திரண்டு வாரத் தில் இரண்டு நாள் கூலி வாங்காது வேலை செய்கிறோம். ' இது அச் சங்கத்தின் உப தலைவர், சேரி வாழ் பெருமகன் தந்த பேரொலி.

" நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
அருளுள்ளோர் அருட்குடை தாரீர்
அதுவுமற்றோர் வாய்சொல்லருளீர் '

என்று பாரதி அன்று கண்ட கனவுலக தர்மத்தை இன்று நான் நனவிலே கண்டேன். இந்த நல்லுலகில். என் உள்ளம் உவகைத் தடாகத்திலே திழைத்தது.

அன்று இக்கிராம மக்களின் ஆதரவிலே நாட்டப்பட்டு சுயநலமற்ற நோக்குடன் ஐக்கியம், தேசப்பற்று, சேவா மனப்பான்மை ஆகிய நீர் ஊற்றி வளர்த்து வரும் கிராம அபிவிருத்தி விருட்சம் ஈந்திருக்கும் நற்கனிகளைப் பாருங்கள்; இதோ: —

1. கிராம சேவா சங்கம்.
2. சமூகக் கல்வி கேந்திரம்.
3. பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ள மாதர் சங்கம்.
4. மாதிரி விவசாயப் பண்ணை.
5. பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.
6. கூட்டுறவு முறையில் கோழி அபிவிருத்திப் பண்ணை.
7. சிந்தி பொலி காளை.
8. 4 மைல் நீளத்தில் இரண்டு சாலைகள்.
9. சேரியை இணைக்கும் சாலை.
10. சேரியில் குளிக்கும் அறை ஒன்று ஆக 20,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் மனமகிழ் மன்றம், ஜலதாரை, பொதுக் கக்கூஸ் முதலியவைகள் நிர்மாணிக்க ஆவன செய்யப்பட்டும் வருகிறது.

எத்தனையோ எதிர்பாராத இன்னல்கள் எங்களை அணுகி வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரி அவர்களையும், சமூகக் கல்வி அமைப்பாளரையும் சக ஊழியரில் பலரையும் நோயின் கொடும் கரங்கள் கவ்விப் பிடித்த நிலையிலும் அயராது உழைத்து, உதவி தந்து இவ்வட்டாரத்தின் முதல் கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாமை 5 நாட்களுக்கு கோலாகலமாக நடத்தி வெற்றி தேடித் தந்த பெருமையும் இச்சிறு கிராம மக்களுடையதே.

இத்துணை பெரிய காரியங்கள் யாவும் இக் கிராம மக்களின் ஒன்றுபட்ட முயற்சியிலும், உழைப்பிலும் புடம் போட்டெடுக்கப் பட்ட பொன் ஆரங்கள்.

நான் கண்ட இந்த நல்லுலகைப் போல ஒவ்வொரு கிராமமும் ஆக முடியும். நிச்சயமாக முடியும். அதற்கு வேண்டியதெல்லாம் சுயநலமற்ற சேவை! ஒத்துழைப்பு!! தேசப்பற்று!!!

வளர்க பொதுப்பணி!

கைக்குத்தல் அரிசி

(க. சேஷன. கிராம நல ஊழியர், ஊத்துக்கோட்டை வட்டாரம்)

செந் நெல்லும் கரும்பும் சிறப்புற விளையும் தமிழ் நாட்டில் உணவுத் தானியங்களில் நெல்லுக்குத் தனி இடம் உண்டு. அந்த நாளில் அரிசி சத்துள்ள உணவாக இருந்து வந்திருக்கிறது. நம் மக்கள் உடல் வலிமையும் – தேகாரோக்கியமும், நீடிய ஆயுளும் பெற்று விளங்கினார்கள். ஏனெனில் பண்டைய தமிழகம் நெல் அறைக்கும் ஹலர் (Huller) யந்திரங்களையோ, ஷெல்லர் (Sheller) யந்திரங்களையோ, கண்டதில்லை. ரைஸ் மில்களைப் பற்றி யாருமே கேள்விப்பட்டதில்லை. தினைப்புலம் காத்த தமிழகத்து மறப் பெண்கள் வலிமையும் வனப்பும் மிக்க தங்கள் கரங்களில் உலக்கை ஏந்தி நெற்குத்தி, கிராமத்தின் உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்து வந்தனர்.

பின்பு அன்னிய ஆட்சியும், விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் நம் நாட்டில் நெல் அரைப்பதற்கு தொழிற்சாலைகளும், யந்திர சாதனங்களும், புகுவற்கு அடிகோலின. லங்காஷைர், ஜவுளித தொழிலுக்கு பசையிட இங்கிருந்து அரிசி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. கைக்குத்தல் முறையில் தயார் செய்யப்பட்ட இவ்வரிசியின், மேல் புரத்திலுள்ள சத்துப் பொருள்களின் காரணமாக இங்கிலாந்து போய் சேருவதற்கு முன் புழுக்களால் அரிக்கப்பட்டமை கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. எனவே இதைத் தடுக்க யந்திர சாதனங்கள் உபயோகிக்கப் பட்டன. மில்களில் நன்கு தீட்டப்பட்ட அரிசியில் சத்துப் பொருள்கள் பெரும்பாலும் நீக்கப்பட்டமையால் சற்று அதிககாலம் கெடாமல் இருந்தது. இவ்வாறு பசைக் காய்ச்ச அரிசி தயார் செய்யும் முறை நமது பசிகாக்க அரிசி தயார் செய்யும் முறை யாகவும் நிலைத்து விட்டது. கைக்குத்தல் முறையும் படிப்படியாக நசிந்துவர இதுவே காரணமாயிறது.

கையினுல் நெல் குத்தும் இத்தொழில் மூலம் ஏராளமானவர்கள் ஊதியம் பெற்று வந்தனர். ஆனுல் நமது நாட்டில் அரிசி தீட்ட யந்திரங்கள் (Rice Mills) புகுந்து கிராமக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் நசிவுக்கு காரணமாயிற்று. உணவுக் கட்டுப்பாடும், பங்கீடு முறையும் அமுலில் இருந்த காலத்தில் இந்த பரம்பரை கிராமக் கைத்தொழில் அடியோடு அழியத் தொடங்கியது. எண்ணற்றப்பேர் வேலை இழக்க இந்த ரைஸ் மில்களே காரணமாயிற்று. கைக்குத்தல் தொழில் மூலம் ஆயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு கிராமத்திற்கு உணவு சுய தேவைப் பூர்த்தி செய்துக் கொள்ள **40** பெண்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இம்முறையில் நம் நாட்டில் கோடிக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை யளிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்பது தெளிவாகும்.

இயற்கையில் அரிசி ஒரு சத்துள்ள உணவுப் பொருள. இதில் புரதம், இரும்பு, சுண்ணும்பு, பாஸ்பரஸ், மாவுப் பொருள் ஆகியவற்றுடன் வைட்டமின் "B"யும் "A" சிறிதளவும் கலந்திருக்கிறது. வைட்டமின் சத்துக்களும், பாஸ்பரஸ் சத்தும் பெருமளவில் அரிசயின் மேல் பாகத்திலேயே இருக்கின்றன. மில்களில் யந்திர சக்தியாலும், அதிவேக சுழற்சியாலும் அரிசி தீட்டப்படும் போது அதன் மேற்பரப்பிலுள்ள இச்சத்துக்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. அரிசி சுவை குறைவதோடு, சத்து குறைந்ததாகவும் போய் விடுகிறது. குறிப்பாக வைட்டமின் "B" கைக்குத்தல் அரிசியில் நிறைந்திருப்பது போல மில்லில் தயாரித்த அரிசியில் இல்லை என்பது ஆராய்ச்சி மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுலேயே மில்லில் தயார் செய்த அரிசி சாப்பிடுவதின்

மூலம் " பெரி பெரி " என்ற வியாதி எளிதாகப் பரவுகிறது.

தவிரவும். மில்லில் அரிசி தீட்டுவதன் மூலம் ஆயிரக் கணக்கான டன் அளவுள்ள அரிசி வீணுகிறது. உதாரணமாக 64 படி கொண்ட ஒரு மூட்டை நெல்லிருந்து கைக் குத்தல் முறையில் 36 படி அரிசியும் மில்லில் தீட்டுவது மூலம் 32 படி அரிசியும கிடைக்கிறது ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு 4 படி அரிசி வீணுகும் போது லட்சக்கணககான டன் மில்லில் அரைக்கும் போது எவ்வளவு அரிசி வீணுகப் போகிறது என்பதை கணக்கிட்டுக் கொள்ளலாம.

நமது ராஜ்யததில் தறபோது 6048 அரிசி மில்கள இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கான இயந்திர சாதனங்கள் வாங்குவதறகு நம் நாட்டிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றிருக்கிறது. கைக் குத்தல் மூலம் அரிசி தயார் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனஙகள் மிகவும் சாதாரணமானவை. நம் கிராமங்களிலுளள தச்சர்களாலும கை வினைஞர்களாலும் தயாரிக்கக் கூடியவை. அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பும் அளிக்கிறது

இனி கைக் குத்தல் முறையை பிரபலப் படுத்த எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளை சிறிது கவனிப்போம். இத் தொழில் சிறப்புற, திட்டக் கமிஷன் இரண்டு முக்கியமான வழிகளை சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

1. குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகள் இல்லாமல் பெருமளவில் இயந்திர தொழில் பெருகி வளருவதை அனுமதிக்காமல் இருப்பது.

2. ஹல்லர் (Huller] மில்களை நீக்கி கைக் குத்தல் முறையை கைக்கொள்வது.

இது தவிர நமது ராஜ்ய அரசாஙகம் புதிய அரிசி மில்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவதை நிறுத்தி விடத் தீர்மானித்திருப்பதும், வைத்தியசாலை, சிறைசசாலை போன்ற இடங்களுக்கு கைக்குத்தல் அரிசியையே வாங்கி உபயோகித்து வருவதும், கூட்டுறவு முறையில் கைக்குத்தல் மூலம் அரிசி தயார் செய்யும் ஸ்தாபனங்களுக்கு மணங்கு 1க்கு அணு 0-6-0 வீதம் மானியமாக தருவது போன்ற விதிகள் ஏற்படுத்தி இருப்பதும் கைக்குத்தல் தொழிலுக்கு உறசாகம்அளிப்பதாகும். அரசாங்க ஆதரவுடன் பொது மக்களாகிய நாமும் கட்டுப் பாடாக கைக் குத்தல் அரிசியையே உபயோகிப்பது எனத் தீர்மானித்தால் மில்கள் தானுகவே படிப்படியாக குறைந்து விடும் வேலையின்றி வாடும் எண்ணற்ற மக்களுக்கு பிழைப்புக்கும வழி கிட்டும் யாரும் மில்களில் நெல் அரைப்பதில்லை என்ற நிலை வரவேண்டும். மக்கள் ஆதரவற்ற தொழில் எத்தனை நாட்களுக்கு உயிர் வாழும் ?

நெல்லரைக்கும் முறையை எளிதாக்கும் பொருட்டு மரத்தினுல எளிய இயந்திரம் ஒன்று கணடு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதன் பெயா "சக்கி" இயந்திரம் என்பதாகும். ஏறத்தாழ மாவரைக்கும் கல்யந்திரம் (திருகை) போன்றது. வாகை, புளிய மரத்தைக் கொண்டு நமது கிராமங்களிலேயே எளிதில் தயார் செய்து கொள்ளலாம். தற்சமயம் மதுரை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கல்லுப்பட்டி," "காந்தி நிகேதன" ஆசிரமத்தில் இவற்றை தயார் செய்து விற்பனை செய்து வருகின்றனர்.

தொழில் பற்றிய பிரச்சினை காரணமாகவும், அதிக பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது என்பதாலும் சிறந்த உணவுச் சத்து உள்ளதாலும், நெல் அரைக்கும்போது கனிசமான அளவு அரிசி வீணுவதைத் தடுக்கிறது என்ற காரணத்தினுலும், கிராமக் கைத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது என்பதாலும், வெளி நாட்டுக்குச் செல்லும் ஏராளமான பணத்தை மீதப்படுத்துகிறது என்பதாலும் கைக் குத்தல் முறையில் அரிசி தயார் செய்வதே சிறந்த முறை என்பது தெளிவாகிறது.

மேற் கூறிய காரணங்கள் குறித்து நாம் அனைவரும் கைக்குத்தல் தொழிலை ஆதரித்து ஆரோக்கிய உணவு பெறுவதுடன் கிராமப் புனருத்தாரணத்திற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்பதே எனது வேண்டுகோள்.

ஜெய் ஹிந்த்.

நாலு முழக் கதர் துண்டு

J. ராஜரத்தினம் B.A. கிராம நல ஊழியன்.

அப்போதுதான் வெளியூர் சென்று திரும்பினேன். போன வேலையை முடித்து வீடு திரும்ப இரவாகி விட்டது. அன்று காலையில் நடைபெற்ற எனது ஆருயிர், தோழன் பாஸ்கரனின் திருமணத்திற்குக் கூட இருக்க இயலாதுபோயிற்று. அவ்வளவு முக்கியமான அலுவல். இரவு திருமண ஊர்வலம் நடைபெறப் போவது தெரியும். அதற்காவது அவசியம் போய் வரலாமென்று முடிவு செய்தேன். குளித்து, உடை மாற்றிக் கொண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தேன்.

நிர்மலா, எனது தமக்கையின் பத்து வயதுப் பெண் ஓடோடியும் வந்தாள். சுறு சுறுப்பான பெண். தேனீ போல சதா இங்குமங்கும் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பாள். எங்கள் தெருவில் அவளுக்கு சினேகிதிகள் இல்லாத வீடே கிடையாது. படிப்பிலும் மிகவும் திறமைசாலி. அவள் தான் எனது நடமாடும் பத்திரிகை. அவள் வாய் மூலமாகத்தான் நான் ஊர்ச் செய்தி, உலகத்துச் சேதியெல்லாம் தெரிந்து கொள்வேன்.

"மாமா! மெதுவாகவே சாப்பிடு! அவசரப்பட்டு பிரயோஜனமில்லை. பட்டணப் பிரவேசம் கிடையாது. நின்று விட்டது." என்று கூறினாள். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஊர்வலம் திடீரென ஏன் நின்று விட்டது? நான் அதிகமாக மூளையைக் குழப்பிக் கொள்வதற்குள் அவளே காரணத்தையும் சொல்லி விட்டாள். பாஸ்கரனுக்கு அவனது மாமனார் ஊர்வலத்திற்கென்று 'ட்வீட்' துணியில் சூட் தைத்துத் தரவில்லையாம். ஏதோ சுதேசித் துணியில் தைத்து விட்டராம். பட்டம் பெற்ற மாப்பிள்ளை சுதேசித் துணியில் உடுப்புத் தைத்தால் போட்டுக் கொள்வாரா? துரை, ஊர்வலத்திற்கு வரமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார். புது மாப்பிள்ளையல்லவா? மாமனாரிடம் முறைத்துக் கொள்ளாவிட்டால் மாப்பிள்ளை இனத்திற்கேயல்லவா அவமானம்?

இந்த பாஸ்கரனே இப்படித்தான்! அமெரிக்காவிலோ, ரஷியாவிலோ பிறக்க வேண்டியவன். தவறிப் போய் இந்த பாழும் நாட்டில் பிறந்து விட்டான். எந்நேரமும் மேல் நாடுகளைப் பற்றிய பேச்சுத் தான். இங்கிலாந்தில் இப்படி, ரஷ்யாவில அப்படியென்று. அவன் சவாரி செய்யும் மோட்டார் சைக்கிளிலிருந்து க்ஷவரம் செய்ய பயன்படுத்தும் பிரஷ்வரை எல்லாம் அயல் நாட்டுச் சரக்குத்தான். இந்நாட்டு மக்களைப் பற்றிய சிந்தனையே அவனுக்குக் கிடையாது. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களையா அவன் விரும்புவான்? அவனுக்குப் போய் அவன் மாமனார் சுதேசித் துணியில் உடை தைத்து விட்டாரே! அந்தப் பெண் மனது தான் என்ன பாடுபடுகிறதோ? அவனைக் கண்டு புத்தி சொன்னால் என்ன? இவ்வாறு எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

"கல்யாண ஊர்வலத்திற்கு போக வேண்டுமென்றுயே! ஏதோ கோட்டையைப் பிடிக்கப் போவது போல யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறாயே?" என்று சொல்லிக் கொண்டே எனது பாட்டியார் வந்தார்கள்.

பாஸ்கரனின் விஷயத்தைப் பாட்டியிடம் கூறினேன். இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளே இப்படித்தான்! அந்தக் காலத்தில் ... என்று பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே ஆரம்பித்தார்கள். சரி நல்ல, கதை கேட்கும் வாய்ப்பு வந்திருக்கிறதென்று தயாரானேன். கதை எங்கள் பாட்டியாரின் தாத்தாவைப் பற்றியது. அவரது தாயார் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டதாம்.

இந்த சம்பவம் நடந்து எத்தனையோ ஆண்டுகளாயிற்றும். ஆங்கிலக் கும்பினியார்—கும்பினியார் என்று சொல்வது தான்

எங்கள் பக்கத்து வழக்கம்--வியாபாரிகளாக வந்து ஆட்சியாளர்களாக நிலைபெறும் சமயம். கிராமங்கள் வெளிப்படையாக பூரணமாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. அநேகமாக பழைய வாழ்க்கை முறையிலேயே தொடர்கின்றன. ஆயினும் உள்ளுக்குள்ளே ஏதோ ஒருஇனம் தெரியாத மாற்றம், மாறுதல், அன்னியரின் சூழ்ச்சித் திறன் காரணமாக நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. கிராமவாழ்க்கையின் மாமூல்முறை சீர்குலைந்து நாட்டின் அழிவிற்கும், அடிமைத்தனத்திற்கும் அஸ்திவாரமிடும் தருணம். இது தான் கதை நடைபெற்ற காலம்—கதையின் பிண்ணணி. கதையென்று கூடச் சொல்ல முடியாது. என் தாத்தாவின் கடைசி வாழ்நாளில் ஏற்பட்ட சிறு சம்பவமே. ஆயினும் அதில் எந்த அளவு அவரது நாட்டுப் பற்றும், சுதேசிய வாஞ்சையும் வெளியானது என்பது தான் அதன் முக்கியத்வம். இவ்வாறு கூறி விட்டு பாட்டியார் கதையைத்தொடர்ந்தார்கள்.

"நான் சொன்னேனே—எனது தாத்தா—அவர் சரியாக ஆறடி உயர மிருப்பார். ஆஜானு பாகுவான தோற்றம். நன்ருக முறுக்கி விடப்பட்ட பெரிய மீசை முகத்திற்கே தனி சோபை அளித்து வந்தது. அகலமான நெற்றி எப்போதும் தனி ஒளியுடன் சோபித்துக் கொண்டிருக்கும்— நன்ருக உழைத்து வலு வேறிய கைகள், எப்போதும் ஏதாவது வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும். ஊரில் உள்ள ஐந்து பஞ்சாயத்தார்களில் அவரும் ஒருவர். இப்போது போலல்ல, அப்போது பஞ்சாயத்தார்களுக்கு ஊரில் நல்ல மதிப்பும் செல்வாக்கும் உண்டு. பஞ்சாயத்திற்கும் நிறைய அதிகாரங்கள் உண்டு. உண்மையில் ஊர் நிர்வாகம் அனைத்தும் பஞ்சாயத்திற்கே. நீதி வழங்கும் பொறுப்பும் அதனுடையதே. ஏறத்தாழ அவை தனி குடியரசுகளாகவே திகழ்ந்தன.

எங்கள் தாத்தா தினந்தோறும் அதிகாலையிலேயே எழுந்து விடுவாராம். காலைக் கடன்கள், பூசை, முடிக்க அரை நாழிகை செல்லுமாம். பின்னர் ராட்டையை எடுத்துக் கொண்டு நூல் நூற்க ஆரம்பித்து விடுவார். அந்த நாளில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மூன்று, நான்கு ராட்டைகளுக்குக் குறையாமல் இருக்கும். குழந்தைகள் முதலாக அனைவருக்கும் நூற்கத் தெரியும். வீட்டில் தினந்தோறும் சமையல் செய்வது போல தங்கள் தேவைக்கான ஆடைகளுக்கென்று நூற்பது தினசரி அலுவல்களில் ஒன்று. இன்றையப் பெண்கள் போல ஓய்வு நேரத்தை அரட்டை அடிப்பதிலும் ஊர் வம்பு பேசுவதிலும் செலவழிப்பதில்லை. சாதாரணமாக பகல் உணவிற்குப் பின் உள்ள ஓய்வு நேரத்தை நூற்பதிலேயே செலவிடுவார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தங்கள் துணித் தேவைக்கான நூலை தாங்களே நூற்றுக் கொள்வார்கள். ஊர் நெசவாளி துணி நெய்து கொடுத்து தன் குடும்பத்திற்குத் தேவையான தானியம் பெற்றுக் கொள்வான். பணம் கொடுத்து யாரும் துணி வாங்குவதில்லை. பணத்தைக் கண்ணுல் பார்ப்பதே அருமை. அது ஒரு காலம். அப்போது வாழ்க்கை எவ்வளவு அமைதியாகவும் சுபிட்சமாகவும் இருந்தது தெரியுமா? இப்போது, இந்த நாணயம் வந்த பின்பு, இது படுத்தும்பாடு—மனிதனை ஆட்டி வைக்கும் ஆட்டம்! அப்பப்பா! அப்போது மனிதனுக்கும் மனிதத் தன்மைக்கும் மதிப்பிருந்தது. இப்போது பணத்திற்குப் பின்பு தானே மனிதன்! உம் எதையோ சொல்லிக் கொண்டு போகிறேனே. அப்புறம், தாத்தா கழனிக்குச் சென்ருரென்ருல் மாலையில் தான் வீடு திரும்புவார். அதுவரையில் வயலில் உழைப்பார். ஊர் விஷயங்கள் பொது விவகாரங்கள் எல்லாம் இரவில் தான். அம்மன் கோவில் மண்டபத்தில் பஞ்சாயத்து கூடும். ஊர் விவகாரங்கள், வழக்குகள், திட்டமிடுவது எல்லாம் அப்போது தான். தீர்ப்புக்கு ஊர் முழுவதும் கட்டுப்படும்.

நான் சொல்லப் போகும் சம்பவம் நடந்த போது தாத்தாவுக்கு தொண்ணூறு வயதிருக்குமாம். ஒரு நாள் வயலுக்குப் போயிருந்தபோது காலில் விஷ ஜந்து சுற்றிக் கொண்டது கையால் கழற்றி தலையைச் சுற்றி எரிந்துவிட்டார். ஆயினும் காலில் கடித்துவிட்டது போலும். பாதி வழியிலேயே மயக்கம் கண்டுவிட்டது. வீட்டு வாசற்படியருகில் வரும் போது தலை சுற்றிக் கீழே விழுந்துவிட்டார். கூட்டம் கூடிவிட்

டது. இரு தினங்கள் பிரக்ஞையில்லாமல் கிடந்தார். மூன்றும் நாள் தான் கண் விழித்துப் பார்த்தார். அந்த நாளில் எங்கள் ஊரில் வைத்தியர் ஒருவர் இருந்தார். கலியுக தன்வந்திரி என்று பெயர். தாத்தாவின் விஷயத்தில் அவரே கெடு வைத்துவிட்டார். வைத்தியரின் வாக்கு தப்பாது என்பது ஊரார் நம்பிக்கை. அவரது வாக்குப்படி வெள்ளிக்கிழமை தான் கடைசி நாள். தாத்தாவும் சொல்லிவிட்டார் மூன்று தினங்களுக்கு மேல் உயிர் நிற்காது என்று. வெள்ளிக்கிழமைக்கும் இன்னும் மூன்றே நாட்கள் இருக்கின்றன. தாத்தா சொல்வது எப்போதும் தவருது. அவ்வளவு பக்திமான் அவர். மஹான்களும், புத்திமான்களுக்கும் தங்கள் முடிவைப் பற்றி முன் கூட்டியே தெரியுமாம்.

குடும்பத்தினர் யாரும் தாத்தாவை விட்டு அகலவில்லை. கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டே அருகில் அமர்ந்திருந்தனர். தாத்தாவின் ஒரு தங்கையின் குடும்பத்தினர் மட்டும்—அந்த நாளில் அவ்வூரைவிட்டு வெளியேறிய ஒரே குடும்பமும் அது தான்—முப்பது மைல் தொலைவில் உள்ள புதிதாக உண்டான சிறிய பட்டணம் ஒன்றில் குடியேறியிருந்தனர். அவர்களுக்கும் தகவல் போயிற்று. அந்தத் தங்கையும் அவரது மகனும் வந்தார்கள். வெள்ளிக்கிழமையும் வந்தது.

தாத்தாவின் வாழ் நாளில் அன்று தான் கடைசி நாள். மூச்சு படிப்படியாக குறைந்து கொண்டே வந்தது. இன்னும் சில விநாடிகளில் மூச்சு முழுவதுமே நின்றுவிடும் போல் தோன்றியது. இரண்டு முறை வாந்தியெடுத்தார். ஆடையெல்லாம் பாழாயிற்று, குளிப்பாட்டி வேறு உடை மாற்றி கட்டிலில் இருந்து கீழே இறக்கி படுக்க வைக்க முடிவு செய்தார்கள். ஆயிற்று....இன்னும் சிறிது நேரந்தான். பூக் கொண்டு வர ஒருவர் போனுர், பட்டணத்து மருமான் துணி வாங்கச் சென்ருர். வீட்டில் நூல் இல்லை. கொஞ்சம் நெல்லை எடுத்துக் கொண்டார். கடைசி நேரத்தில் தாத்தாவுக்கு நல்ல துணியாகப் போர்த்த வேண்டும் என்று ஆசைப் பட்டார். கும்பினியான் விற்கும் துணியே நல்ல துணியாக அவருக்குப் பட்டது. பட்டணத்து மனிதரல்லவா? பக்கத்து கிராமத்தில் புதிதாக விற்பனைக்கு துணி வந்திருப்பது நினைவிற்கு வந்தது. ஓடோடிச் சென்று நெல்லை விற்றுப் பணமாக்கி இங்கிலாந்து நாட்டு ஆலைத் துணியில் மிகப் பள பளப்பான தூய வெள்ளைத் துணியில் கொஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு ஊர் திருப்பினுர். குளிப்பாட்டி படுக்க வைத்திருந்த, தாத்தாவின் உடம்பில் தன் கையையால் போர்த்தினுர். அனைவரும் ஆவி போய்க் கொண்டிருக்கும் தாத்தாவின் பேரிலேயே கவனமாக இருந்தனர். தாத்தாவின் மூத்த மருமகள் வாயில் சற்று பாலை ஊற்றினுள். தாத்தா சற்று கண் விழித்துப் பார்த்தார். மெதுவாக சுற்றிலும் நோட்டம் விட்டார். அவரது வலது கை உடம்பில் போர்த்தியிருந்த துணியைத் தொட்டுப் பார்த்தது. சிரமப் பட்டு முகத்தை வளைத்துப் பார்த்தார். சாகப் போகிற அந்தக் கிழவருக்கு எங்கிருந்து தான் அவ்வளவு பலம் வந்ததோ, தெரியவில்லை! கையால் உடலில் போர்த்தியிருந்த துணியைப் பற்றி உதறி எறிய முயன்ருர். இயலவில்லை. மோதுண்டு பக்கவாட்டில் சொத்தென்று விழுந்தது. வாயிலிருந்து ஆவேசமாக வார்த்தைகள் வெளிவந்தன. "சீ! இந்தத் துணியை, நம்மை அடிமைப்படுத்த வந்த இந்த துணியைப் போர்த்துக் கொண்டா நான் சாக வேண்டும்? என் பிணத்தில் மேல் கூட இது படக்கூடாது எடுத்து எ...." அதற்கு மேல் அவரால் பேச இயலவில்லை. களைத்துப் போய் கண்களை மூடிக் கொண்டார். அனைவரும் சிலையாக நின்று விட்டனர், தாத்தாவின் முத்த மகன் தான் முதலில் தெளிவடைந்தார். இரவு நேரம். ஊர் நெசவாளியின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினுர். கைவசம் துணி இல்லாத அவன், தறியில் அறை குறையாக விட்டிருந்த துணியை நெய்து தர இரவு வெகு நேரமாயிற்று, தாத்தாவின் உயிர் இதற்குள் போயிருக்குமோ? சந்தேகத்துடன் ஓடி வந்தார். இருதயம் இன்னமும் லேசாகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது, அன்னிய நாட்டு ஆலைத் துணியை நீக்கிவிட்டு கொண்டு வந்த புதிய துணியைப் போர்த்தினுர்கள். தாத்தாவின் முகத்தில் சாந்தம் குடி கொண்டது. இதற்காகவே காத்திருந்தாற் போல

உயிரும் உடலைவிட்டுப் பிரிந்தது. புன்னகை பூத்த முகத்துடன் அந்தப் பெரிய மனிதர் ஆவி துறந்தார்.

கையால் நூற்று கையால் நெய்யப் பட்ட அந்த **நாலு முழக் கதர் துண்டு** உடம்பைப் போர்த்தும் வரை உயிர் அதை விட்டுப் பிரிய மறுத்துவிட்டது. அதற்குள் அது பட்ட பாடு. சொந்தக் கிராமத்தில் நெசவு செய்த சுதேசித் துணியையே சுடுகாடு மட்டும் உடுத்துவேன். தன் பிணத் தின் மேல் கூட அன்னியத் துணி படக் கூடாது, என்று சொன்ன தாத்தாவைப் போன்றவர்கள்....அது ஒரு காலம். ட்வீட் துணியால் உடை தைக்காவிட்டால் பட்ட ணப் பிரவேசம் வரமாட்டேன் என்று சொல்லும் பாஸ்கரனை போன்றப் பிள்ளைகள், இந்தக் காலத்தில் '' இவ்வாறு அலுப்புடன் சொல்லி பாட்டியார் கதையை முடித்தார் கள்.

எனது சிந்தனை சிறகடித்துப் பறந்தது. கதையில் வரும் தாத்தாவைப் போன்ற வர்கள் வாழ்ந்ததால் தான் நமது நாடு பண்டைக் காலத்தில் சீரும், செல்வமும் கொழித்து சிறப்புற்றிருந்தது. நமது கிராமங் களில் உழவும், கிராமக் கைத் தொழில் களும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து மேலான தொரு இடம் பெற்றிருந் தமையால் தான் நம் முன்னோர்கள் அமைதியும் சுபிட்சமும் நிறைந்த வாழ்க்கையைப் பெற்றிருந்தனர். அமைதியும் சுபிட்சமும் நிலவியதால் தான் கல்வியும் கலைகளும் முன்னேற வாய்பிருந் தது. கிராமக் கைத் தொழில்களை, என்று நாம் புறக்கணித்தோமோ, சுதேசியத்தில் இருந்த பற்று என்று நம்மை விட்டு நீங்கியதோ, என்று நமது கிராமப் பண்பாடு சீர்குலையத் தொடங்கியதோ அந்த நாளே நமது அடிமை வாழ்வின் ஆரம்ப நாளாயிருந்தது. எண்ணற்ற ஆண்டுகள் அன்னியரின் அடிமைகளாக வாழ நேர்ந் தது. இன்று கூட, விடுதலைக்குப் பின்பும், நமக்கு அமைதியான செழிப்பான வாழ்வு, என்றும் நிலைக்க வேண்டுமானால் நமது கவனம் அனைத்தும் கிராமங்களின் பால் செல்ல வேண்டும். கிராம மக்களின் நிலை உயர வேண்டும். சுதேசியத்தில் அனைவரும் பற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பணத்திற்கு இன்று கொடுக்கப்படும் மதிப்பும் முக்கியத் வமும் குறைய வேண்டும். கிராமக் கைத் தொழில்கள் புத்துயிர் பெற வேண்டும். உழவு செழிக்க வேண்டும். கிராமக் கைத் தொழில்களின் கேந்திரமான ராட்டை நூற் பும், கைநெசவும் செழித்து வளர வேண்டும். இதையெல்லாம் சொல்லி என்ன பயன் ? பாஸ்கரனைப் போன்றவர்களுக்குப் புரிய வேண்டுமே ?

புரிய வைப்பது தானே நமது வேலை !

அப்பம் பட்டு கிராமத்தில் மதுவரக்கனை
ஒழிக்க சபதம் செய்யும் காட்சி.

"வெற்றி கண்டோம்"

K. வேங்கடாசலம், கிராம நல ஊழியன், பிசாத்தூர்.

"நிர்மாணத் திட்டம் பூத்து மணக்க வேண்டும். புது உலகை அமைக்க நல்ல சமுதாயப் புரட்சி வேண்டும்—இதன் கரு வூலமான காந்தீயத்தை அடித்தளமாக்கி, அன்பையும் அஹிம்சையையும் கூரை யாக்கி, மக்கள் மனவளத்தை பரலாக்கி, அங்கே அரும்பி எழும்பும் கோட்டைதான், அண்ணல் சுட்டிக் காட்டிய சொர்க்க மாளி கையின் உன்னதக் காட்சி. இதை கட்டி யமைக்கும்வரை பாரதநாடு இரவைப் பகலாக்கி, தான் தொடங்கிய வேலையை நிறுத்தாது—நிலைமை எதுவரினும் துவளாது—பணிமுழக்கம் செய்யும்"—என்ற முடி வோடு இன்றைய அரசியலாரும், ஆர்வம் மிகுந்த ஊழியரும், அண்ணலின் தூதுவரும், அவர் தம் திருப்பணியால் கிராமத்தில் 'புது வாழ்'வை தேக்கி மணக்கவிட போட்டி யிடுகின்றனர்.

பல்வேறு உயிரோட்டங்களை கொண்ட ஒரு சிறந்த கருவூலம் நிர்மானத் திட்டம். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களும், சமுதாய நலத் திட்டங்களும் கிளைவிரித்துப் பரவு கின்றன. கண்ணியத்தை உடமையாக்கி, கடமை தவருது, படைத்த முன்னேற்றத்தை 2-வது கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம், ஊத்துக்கோட்டை வட்டார வளர்ச்சியின் உயரிய சிறைப்பினை ஒளிர் விட்டு காட்டு கிறது.

பள்ளிகள், பாட்டைகள், துள்ளும் சிறு ருக்கு பூங்கா, மறைவிடம், மனமகிழ் மன் றம், கோதையவை, கோழிப் பண்ணை, குளிக்கும் அறை, நூலகம், மருத்துவக் கூடம், கதர் அபிவிருத்தி இன்ன பிறவும் செய்து வரும் ஊத்துக்கோட்டை வட்டார அபிவிருத்தி அலுவலர்களின் சேவை மக்களி டையே சிறந்த மனமாற்றத்தை அரும்ப வைத்து, நிலையான சமுதாயப் புரட்சிக்கு வித்திட்டுள்ளது.

உதாரணமாக **1200** மக்களைக் கொண்ட அப்பம்பட்டு என்ற கிராம் கடந்த **30** ஆண்டுகளாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சு தல், விற்பனை செய்தல், குடித்தல் ஆகிய வற்றில் தலைசிறந்ததாக இருந்ததுடன், இதன் விளைவாக கொலை, கொள்ளை, வழிப்பறி, முதலியவற்ருல் அக்கிராமம் பயங்கர சூழ் நிலையை பெற்றிருந்தது.

கடந்த **2** மாதங்களாக அம்மக்களின் நடத்தையிலே ஒரு திருப்பம்—மனிதிலே நிரந்தரத் தெளிவு—வாழ்க்கையிலே மலர்ச்சி—சமுதாயத்திலே புரட்சி—இத்தகைய புதுமாற் றத்தில் மேற்சொன்ன கிராமம் காந்திய வழி யில் நடை போட்டுச் செல்லும் பெருமை யில் முக்கால் பங்கை ஊத்துக் கோட்டை வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்தார் தட்டிக் கொண்டார்கள். அழிவுப் பாதையில் சென்ற அப்பம்பட்டு கிராமத்தை, மீட்கும் பணியில் எத்தனையே தடவைகள் முயற்சிகள் நடந் தன, முறிபட்டன. ஆனல் அத்தகைய சீரிய பணியை தன் கடமையாகக் கொண்ட ஊத்துக்கோட்டை வட்டார வளர்ச்சி திட் டத்தார் வெற்றி கண்டனர்.

அங்கு பாட்டை. பள்ளி, சமூகக் கல்வி, முதியோர் கல்வி, கைத் தொழில், கதர் அபி விருத்தி' கூட்டுறவு, விவசாய அபிவிருத்தி ஆகிய பல்வேறு துறையிலும் பணிகள் தொடங்கப் பெற்று கடந்த 2 மாத காலமாக நடைபெறுகின்றன. சாராயம் மறைந்தது. குடிப்பது குற்றமாக. பாவமாக உணரப்பட் டது. விழித்தெழுந்த சமுதாயம் தன்மீது மாசை படிந்த துடைக்க முற்பட்டு விட்டது—கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு இம் மூன்றும் சமுதாய மலர்ச்சிக்கு தேவை

என்று உணர்ந்த மக்கள், அன்பையும் அஹிம்சையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு புதியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க விரும்புகின்றார். அப்போதைக்கப் போது. அதற்கான உதவிகளை வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியவர்கள் செய்து வருகின்றார்கள்.

இதே நோக்கத்துடன் தான் **2**-வது கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம் நடை பெறுகிறது. அங்கே நூற்றுக்கு அதிகமான விவசாயிகளை, திறமை வாய்ந்த-விஞ்ஞான பொலிவு பெற்ற உழவர்களாக்கி, ஆராய்ச்சி பண்ணையாரின் நலந்தரும் முடிவுகளை உழவர்கள் கடை பிடித்து, சிறந்த பயனையும், அடையநிரந்தர முன்னேற்றத்தையும்உதவும் பொருட்டு மேற்சொன்ன பயிற்சி முகாமை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

அரசியல் மாற்றமா அல்லது சமுதாய மாற்றமா என்ற இரு கூர் முனைகள் உலகில் இரு கோடியில் எதிர் நோக்கியுள்ளன. வினோபாஜி கூறுவது போல "சமுதாய மாற்றம் தான் சாசுவத சுபீட்சத்தை வழங்க முடியும்" என்ற நியாயப் புரட்சி இந்திய கிராம மக்களிடையே வேர் விட்டு வருகிறது, காந்தியடிகளின் அத்தகைய கோட்பட்டால் தான் உன்னத கிராம ராஜயத்தை காண முடியும் என்ற நோக்கத்தை நோன்பாகக் கொண்ட ஊத்துக் கோட்டை வட்டார வளர்ச்சி திட்டத்தால், அப்பம்பட்டு கிராமத்தில் சமுதாய புரட்சியை ஏற்றி வைத்தார்கள். 'வாழ்க்கையில் வெற்றி கண்டோம். முன்னேற்ற வெற்றி கண்டோம்"—என்று அப்பம்பட்டு மக்கள் மனக் களத்தில் அரும்பிவிட்ட காந்தீயம், அழகு மணத் தோட்டமாக மணக்கின்றது.

Phone: 55239 Grams: Britaphone

Britannia TALKING MACHINE CO.

H. M. V. RADIOS, RADIOGRAMS—H. M. V. & GARRARD
RECORD CHANGERS AT REASONABLE PRICES.
DISTRIBUTORS FOR H. M. V. & COLUMBIA PRODUCTS.

BRITANIA TALKING MACHINE CO. (Cal)

173, China Bazaar (Sowcarpet) Madras-1.

Also available H. M. V. Gramaphones, records & all kinds of musical instruments. Servicing e Speciality.

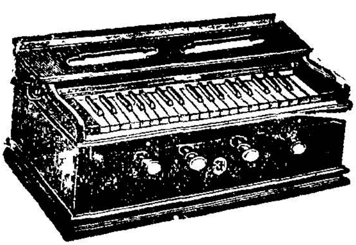

ది బ్రిటానియా టాకింగ్ మిషిన్ కంపెని,

173, చైనాబజారు, (సౌకారుపేట) మదరాసు-1,

(Tamil 36 Pages Only) Printed at The Muthukumaran Press, 14-A, Kuppier St, Madras-1

వృధా కావటం లేదు

భారత జన సమూహం సుభిక్ష హర్మ్యాల్ని చూచి యాత్ర చేస్తున్నది. యాత్రా మార్గం తరుగక ఎక్కువవుతున్నది. ఎన్ని మైళ్ళ రాళ్ళను దాటిపోవలెనో తెలియడం లేదు. ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక మొదలైన మైళ్ళరాళ్ళు మన దేశాభివృద్ధిని సూచించే కొలతబద్దలు.

ఈ యాత్రలో ఎల్లరూ పాల్గొనే అవకాశం కల్గియున్నది. యాత్రాలక్ష్యం, ఆవశ్యకత, ఫలితం మొదలైన వాటిని తెలిసికొని అభివృద్ధి చెందడం ఏ కొద్దిమందికో దొరకిన చాలదు. గ్రామవాసులు, పట్టణాల్లోనివారు, ఆబాలగోపాలం దానిని బాగా అర్థంచేసికొని తదనుకూలంగా నిర్వర్తించిన, దాని యొక్క గొప్పతనం చక్కగా తెలియగలదు. మధ్యలో కలిగే ప్రయాస, అలసట మొదలైనవి యాత్ర చేయువారి మనోధృఢాన్ని పాడుచేయ వీలుకాదు.

దాని మూలాన్నే, గ్రామాంతరాలలో దేశీయాభివృద్ధి ప్రణాళికను రూపొందించే బాధ్యత గల్గిన గ్రామనాయకులకు, ఆప్రణాళికలనుగూర్చి వివరించి చూపడానికి మూడురోజుల తరిఫీదు నిచ్చే కేంద్రాలు జరుపడానికి ప్రభుత్వం తీర్మానించియున్నది. దాని నుద్దేశించి శివగిరిలో జరుగపోవు శిక్షణా మఖాంలో పులువురు ఉపన్యాసాలిచ్చెదరు.

అక్కడ జరిగే తరిఫీదులను గాలిలో వదలక, వాటికి నిరంతర కార్యరూపాల్ని కల్గించి సహాయ మొనరించగల కమిటీవారి సేవ పొగడతగ్గది. ఇందులో కనబడే విషయాలు, గ్రామసేవలో పాల్గొనే గ్రామనాయకులకు ఎక్కువ ఉపయోగకారిగా యుండగలదని విశ్వసించుచున్నాను.

శి. పు. పెరుమాళ్
బ్లాక్ డెవలప్ మెంటు ఆఫీసరు, ఊతుకోట.

"ఏకమై అభివృద్ధిచెందెదము"

ప్రథమమంత్రి శ్రీ నెహ్రూజీ ఉద్బోధ

ప్రభుత్వాధికారులు, ప్రజలు దేశీయాభివృద్ధి ప్రణాళికల్లో తమబాధ్యతను గుర్తించి వారి బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్వర్తించాలి ఉభయపక్షాలవారు కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనడం ముఖ్యావసరం. అధికారులు తాముపొందిన తరిఫీదు, క్రమశిక్షణ, సాంఘిక సేవ మున్నగువాటిని ప్రజలకు తెలియజేయాలి. లక్ష్యతీవ్రత, అమితోత్సాహం ప్రజాభివృద్ధికై పాటుపడు సంఘాలకు నాడుల్లాంటివి. ఉభయపక్షాలు ఏకత్రాటిపై నడచి ప్రలోళికా కార్యక్రమాల్లో బాగుగా యోచించి నవీన సృష్టికార్యాలను ప్రారంభించి ముగించాలి.

ప్రజానాయకుల యొద్ద యుండే మంచి గుణాల్ని అధికారులు గ్రహించి, వాటిననుసరించి నడవాలి. అదేవిధంగా ప్రజానాయకులును అధికారుల యొద్దయుండే క్రమశిక్షణ, కార్యనిర్వహణ, తరిఫీదు మొదలగు సద్గుణాలను గ్రహించి అనుకరిస్తూ అభివృద్ధి చెందాలి. ఈరీతిగా ఒకరినొకరు ఎదుటివారి యొద్దయుండే మంచిగుణాల్ని గ్రహించి తద్వారా కల్గిన క్రమశిక్షణ, ఐకమత్యంతో కూడిన సాంఘిక సేవ మూలంగా ఇరు పక్షాలవారికి మంచి ఆదర్శములుకల్గి, ఉభయ పక్షాలవారు అతిత్వరలో అభివృద్ధి చెందవచ్చును.

తరిఫీదు పొందుతున్న గ్రామ సేవిక అనుభవం

రచయిత్రి : కుమారి S. పేరవల్లి, B.Sc., B.T.

— 8 —

బాగా ఎదిగి వ్రాలి పోయిన వరి పైరు, జొన్నల భూముల వెనుక దాగియున్నదా ఊరు. జన సంఖ్య సుమారు 700 కన్న తక్కువే. రెండు మైళ్ళ దూరంలో మరొక ఊరు. సౌఖ్య రాశిలో తులతూగే ఆ ఊరిలో విద్యుచ్ఛక్తియో లేక ఎటువంటి నాగరికతతో కూడిన పరికరములో కనబడటం లేదు. విన్నులకప్పుతో జాతిమత విచక్షణలు లేక అక్కడి భారతమాత బిడ్డలు నివసిస్తున్నారు.

స్త్రీ సాంఘిక విద్యాధికారి మాకు ఆ ఊరిని పరిచయం చేశారు. అక్కడ 3 రోజులు మకాం చేశాం. మేం కలుసుకొన్న మొదటి రోజు స్త్రీ సంఘసమావేశం జరిగింది. అందు సుమారు 90 మంది స్త్రీలు పాల్గొన్నారు. యువకుల సాంఘిక సేవసంఘాన కిదాదాపు ఆ ఊరిలో ఉన్నయువకు లందరూ కలుసుకొన్నారు. కొద్ది సేపటిలో ఆ ప్రాంతాలు శుభ్రంచేయబడ్డాయి. మేం అక్కడ బసచేసిన రెండవరోజు పురుషులు, బాలురు, చిన్న బాలికలు, రాత్రిబళ్ళకు వచ్చారు. ప్రతిదినం 4 గంటలకు చెబంతి ఆడ్డానికి అందరు వచ్చేవారు.

రెండు మైళ్ళ వ్యత్యాసంలో యున్న రెండు ఊర్లలో యింత బేధమా అనే సంశయంమాలో కల్గింది. స్త్రీసాంఘిక విధ్యాధికారిని అడిగాం. ఆవిడ మాకు ఆ మొదటి ఊరులో వసించేవారు అభి వృద్ధికై పాటుపడుతూ ముందడగు వేస్తున్నారని, వారియొక్క బాధ్యతలను గుర్తించి పనులు చేసు కొంటున్నారని, నాయకత్వం వహించటంలో గర్వం వహిస్తున్నారని చెప్పారు. మఱియు స్త్రీసంఘా భివృద్ధి చెందటానికి ఆసంఘకార్యదర్శి, రాత్రిబళ్ళు సక్రమంగాజరుగడానికి ఆవూరిలో రిటైర్డ్ బాంకు గుమస్తా ఎడతెగనిసేవ, యువకులసాంఘిక సేవాసంఘం జోరుగా జరుగడానికి ఆ ఊరి పంచాయితీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు బాధ్యులని చెప్పారు.

సమూహాభివృద్ధి, దేశీయాభివృద్ధి ప్రణాళికల పనులేవిటా అని యోచించాను. గ్రామాల అభివృద్ధి ఈగొప్పకార్యం గ్రామనాయకులపై ఆధార పడియున్నది.

ఈ గ్రామనాయకులను తరిఫీదు చేయడం, వారిని సాంఘిక సేవలో ప్రోద్బలించడం మొదలగు నవియే మన బాధ్యత.

ఒక బ్లాక్ ప్రణాళికాధి కారి-కొద్ది పనిముగుస్తుంది. బ్లాక్ ప్రణాళికాధి కారి-డబ్బు-అర్థపని ముగుస్తుంది. ప్రణాళికాధికారి, డబ్బు గ్రామనాయకులు-100 కి 90 పాళ్ళయుద్ధం. 1 సంతోషం అనే వార్తలో ముగుస్తుంది.

రైతు బిడ్డ

రచయిత: ఏనుగు - లక్ష్మణకవి గోవర్ధనగిరి.

—o—

కం॥ శ్రీకరము సర్వదేశవ
శీకరము వలయితభూరి - శీతాచల ర
త్నాకర మశేష ఖనిజ వి
భాకరమౌ భరతభూమి - బ్రతుకను రైతా!

కం॥ తాతకు కాంగ్రెసు సంస్థకి
నేతకు నిరవగ్రహాజి - నిష్ఠాతికు వి
ఖ్యాతి యహింసామూర్తికి
చేతులు జోడించు రైత - చిత్తములోనన్

సీ॥ జతగిత్త దొరకకమి - శరభేండు సేద్యంబు
మాని బిక్షుకుడయ్యె - మహిని మున్ను
దున్నుట దెలియక - దుక్కివాల్దాలుపు
యాదవరాజయ్యె యవని తొల్లి
ఘంటపు ముల్లును - కట్ట కిడగలేక
కమలాస నుండుతా - కరణమయ్యె
కాడికి మేడికి - త్రాడు కట్టగలేక
ప్రాణాల సమవర్తి - బట్టసాగె

తే॥ కాని యుగములాదిగ నీవు - నూనకుండ
కష్టనష్టాల కోర్చుచు - గౌరవముగ
క్షేత్ర జీవనమును జేసి - జీవకోట్ల
కన్న మిడుచున్నవాడవు - హాలికుండ

సీ॥ సార్వభౌముల కేని - సామంతులకు నేని
యన్నంబు నిడువాడు - హాలికుండు
అధ్యక్షుడౌ దిగా - నుద్యోగులెల్ల ఱ
చేరి పోషించు కృ - షీవలుండు
వ్యాపారులకునేని - వక్కిళ్ళకైనను
కడుపున కిడువాడు - కర్షకుండు
సాహుకార్లకునైన - శాస్త్రవేత్తల కేని
చేవనిచ్చెడివాడు - సేద్యగాడు

తే॥ గుండెల వియంగ నెత్తురు - గూడుగట్ట
సేద్య మొనరించి ధాన్యంబు - జేర్చిపెట్టి
తినుడు తినుడంచు నెల్లర - తినగ బెట్టి
జీవములు బోయు రైతుసం - జీవకుండు

సీ॥ మండుటెండలలోన - మాడుగాలుచునుండ
మడకదున్నెదవయ్య - కడుపుకొఱకు
చిట్టచీకట్లలో - చేనుగాచుకనుండి
నీరుగట్టెదవయ్య - పైరుకొఱకు
జడివానలో నీవు - తడిసివలిగొనుచు
కలుపు తీయుదువయ్య - కడుపుకొఱకు
ఒనుగాలి కెదురెక్కి - పనమోపులను నెత్తి
కళ్ళాన జేర్తువు - కడుపు కొఱకు

తే॥ కష్టమున కీడురానియౌ - కళ్ళమందు
తిండిగింజల జూచిన - గుండెలవియు
పెట్టుబడిలోన సగమేని - గిట్టకున్న
వృత్తివీడవు నీయదే - వింతరైత

ఉ॥ నెత్తురుబిండి నీరుగల - నేర్పున సత్తువ జేసి మేన కం
ప్పెత్తెడి చెమ్మటల్ పొలము - వీడక నీరుగ గట్టిచేతులన్
బొత్తిగ బొబ్బలెక్కగలు - పుందగదీసి ఫలంబులోననీ
చిత్తము మెచ్చువారికిని - చేరెడుబెట్టెడి రైతుబిడ్డవే

సీ॥ ఊరూర బాటల - నేరుపుతోడన
వేసిరవాణాకు - విలువబెంచు
పిడియెరువులను - దండిగానీకును
అప్పుగానిప్పించి - యాదరించు
ఉత్తమంబగునట్టి - విత్తనంబులనిచ్చి
చక్కని పంటకు - సాయపడును
మేటియౌబోతుల - మేపించి పశువుల
యభివృద్ధి పఱపించు - యందరిండ్ల

తే॥ కోళ్ళ తోనెటిగల మీకు - గూర్చిపెట్టు
నట్టిజాతీయ విస్తార - చట్టమెఱిగి
మేలుగాంచుము సర్వస - మ్మేళనముగ
రైతనీ మేడికోలయే - రాజ్యమేలు

దేశాభివృద్ధి - జాతీయ ప్రణాళిక

రచయిత:—గంధమనేని చెంగమ నాయుడు, శివగిరి

"దేశమును ప్రేమించుమన్న
మంచియన్నది పెంచుమన్న
....
దేశమంటే మట్టికాదోయ్
దేశమంటే మనుషులోయ్"
కీ॥ శే॥ గురుజాడ.

ఏ దేశచరిత్ర చూచినా ఆదేశసౌభాగ్యం, ఆదేశప్రజానీకంపై ఆధారపడియున్నదని, గతచరిత్ర నిరూపిస్తున్నది. మనభారతదేశ సౌభాగ్యం కూడ మనపై ఆధారపడియున్నది. కొన్నిశతాబ్దాలుగ భారతదేశం వలసదేశంగ నున్నందున విదేశ, దేశీయపాలకులు ప్రజానీకాన్ని పీల్చి పిప్పిచేసి, భారత జాతిసంపదను దోచుకొన్నారు. స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకొన్నతర్వాత, అనేక కష్టనష్టాలకులోనై, దేశాభివృద్ధికై పాటుపడుచున్నాం. జాతీయాభివృద్ధికై పాటుపడుట ప్రతిపౌరుని యొక్క ధర్మం.

భారతదేశ ఆర్థిక, రాజకీయ పరిస్థితులను, జాతీయ సంపదను, మానవశక్తిని, మనసాంకేతిక నిపుణతను దృష్టిలో నుంచుకొని, దేశాభివృద్ధికై, దేశీయ ఆదాయాన్ని పెంచుటకు, పారిశ్రామిక వ్యవసాయ రంగాలను అభివృద్ధిచేయుటకు, దేశానికి, రాష్ట్రాలకు సంబంధించిన జాతీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలను తయారుచేసి, అప్లాను ప్రకారం ప్రజా సహకారంతో దేశాన్ని అత్యున్నత స్థాయికితీసుకొని పోవుటకు పనిచేస్తున్నాం. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద, దేశాన్ని వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాలలోన్ను, ఆర్థిక సాంఘిక అభివృద్ధిలోను సామ్యవాద వ్యవస్థ (Socialistic pattern of soceity) నిర్మాణంవైపు పురోగమించాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నాం. అట్టి ప్రయత్నంలో మనపాత్రను సక్రమంగ నిర్వర్తించాలసిన ధర్మం మనది.

మనజిల్లా.—

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక, మనజిల్లాకు అన్వర్తించు వరకు పరిశీలించుదాం. మన చెంగల్పట్టు జిల్లా 3,061 చదరపు మైళ్లు విస్తీర్ణంగల్గి, 19 లక్షలు జనాభాగల్గిన ప్రాంతం.

ఈప్రణాళిక క్రింద రు. 20,99,57,000 (2099.57 lakhs) ఖర్చు పెట్టుటకు ప్లాను వేయబడినది. ఇందులో ప్రజలు రు. 1,94,15,000 (194.15 lakhs) చందాలు (Contributions) క్రింద యిచ్చుకోవలసియున్నది. ఈ మొత్త ధనంలో 290 లక్షలు గ్రామీణాభివృద్ధికై వినియోగించబడుతుంది. పై మొత్తధనాన్ని యీక్రింది విధంగ జిల్లాలో ఖర్చు చేయబడుతుంది.

1. వ్యవసాయం:— ఖర్చు రు. 25,41,000.

జిల్లాలో వ్యవసాయాభివృద్ధికి 25.41 లక్షలు ఖర్చు చేయనున్నారు. ఈనాటి ఉత్పత్తి 3,62,092 టన్నులనుండి 4,41,841 టన్నుల వ్యవసాయ ఉత్పత్తికి పెంచాలి. ఈ అభివృద్ధిని పెంచుటకు యీక్రిందిమార్గాలు సూచించబడినది.

1. అభివృద్ధికర విత్తనాలతో (Improved seeds) 5,50,600 ఎకరాలుపైగు చేయాలని సూచించబడినది. రైతులు తమధాన్యపు విత్తనాలనుయిచ్చి, దానికిబదులుగ ప్రభుత్వము నుండి యీక్రొత్త విత్తనాలు తీసుకొనవచ్చును. ఇందుకోసం రు. 7,000 ప్రత్యేకించబడినది.

2. మంచి ఎరువులు (Intensive Manuring) ఉపయోగపర్చుటకు 7,000 టన్నుల అమోనియమ్ సల్ఫేటు, సూపర్ సల్ఫేటు, తక్కువ కాలపు అప్పులపై రైతులకు యిచ్చెదరు. ఇందుకై రు. 21 లక్షలు ప్రత్యేకించబడినది. పచ్చిఆకును ఎరువులుగ యుపయోగపర్చుటకు ప్రోత్సహించబడుతుంది.

3. జపాను పద్ధతిలో వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేయుటకు రు. 18,000 ప్రత్యేకించ బడింది.

4 నిరుపయోగమైన (Waste lands) భూములను వ్యవసాయంలోనికి తీసుకరావడంకోసం రు. 2,17,520 ప్రత్యేకించబడింది. ఒక్కొక్క ఎకరానికి రు. 10 చొప్పున ఉచితంగ యిస్తారు.

5. పండ్ల తోటలు అభివృద్ధికై రు. 65,750 ఖర్చుపెట్టుచున్నారు. హరిజనులకు ఒక్కొక్క నిమ్మ చెట్టు రు. 0-8-0 చొప్పున 65,000 చెట్లున్ను, ఇతరులకు చెట్టుకు 0-4-0 చొప్పున 1,33,000 చెట్లుకు ఉచితంగ నిచ్చెదరు.

2. నీటివసరులు:—

ఖర్చు రు. 96 లక్షలు ప్రజాచందాలు రు. 15.47 లక్షలు మన ఊతుకోట ఫిర్కాలోని అరణియార్ ప్రాజక్టుకు 21.62 లక్షలున్ను, పాలార్ నది కాలువ రిపేర్లకు 23.18 లక్షలున్ను ప్రత్యేక చిన్న నీటివసరులు (15) కు గాను 8.54 లక్షలు, 1497 చిన్న నీటివసరులకు 41.92 లక్షలు మొదలుగాగల నీటివసరులకు 96 లక్షలు ఖర్చు పెట్టనున్నది.

3. పశుసంపద:-

ఖర్చు రూ. 289.92 లక్షలు ప్రజాచందాలు. రూ. 83,000.

వ్యవసాయానికి, పాడిపంటకు ఉపయోగపడే పశుసంపద అభివృద్ధికై 290 లక్షల రూపాయలు ఖర్చు పెట్టనున్నారు. 1947 సం. పు లెక్కల ప్రకారం జిల్లాలో 8,50,000 పశువులున్నాయి. పశుగ్రాసము అభివృద్ధిచేయుటకు ఎకరాకు రూ. 5 నుండి 10 రూ. వరకు ఉచితంగ యిస్తారు. ఒక్కొక్క పశుదూడ పెంచుటకు నెలకు 10 రూ. వంతున 18 నెలలకు ఉచితంగా ధన సహాయం చేస్తారు. జిల్లాలో 61 పశువైద్యశాలలు తెరువనున్నారు. పాలు ఉత్పత్తి పెంచుటకు 46 లక్షలు ఖర్చు పెట్టనున్నారు. గొఱ్ఱెలు, కోళ్ళ పెంపకాలకై 6 లక్షలు ఖర్చుపెట్టనున్నారు.

4. చేపల పరిశ్రమ:—

చేపల పెంపకం కోసం 11 లక్షలు 85 వేలు ఖర్చు పెట్టనున్నారు.

5. అటవీసంపద:—

ఖర్చు రూ. 80.31 లక్షలు.

అటవీసంపదను అభివృద్ధిపర్చుటకుగాను 2,23,000 చెట్లను నాటుటకు ప్లానువేయబడినది. ఈ అభివృద్ధి కార్యక్రమంలో ఉపాధ్యాయులు పాల్గొని చెట్లునాటి వాటిని 3 సంవత్సరాలు కాపాడిన ఒక్కొక్క చెట్టుకు రూ. 1-8-0 చొప్పునను, ఇతరులకు రూ. 1-0-0 వంతుననుయిచ్చెదరు. అగ్గిపుల్లలకు ఉపయోగపడు చెట్లను పెంచుటకు 200 ఎకరాలున్ను, సుంకతమామిడిచెట్లు పెంచుటకు 25,000 ఎకరాలున్ను ప్రత్యేకించబడినది. అనేక ప్లానులతో కూడినయీ అడవిసంపదకు 80.31 లక్షల రూపాయలు ప్రత్యేకించబడినది.

6. సహకారసంఘాలు :—

ఖర్చు రూ. 144.24 లక్షలు.

గ్రామీణసహకారసఘాలు (Integrated rural credit societies) స్థాపించి వాటిద్వారా, పైర్లపై అప్పు లివ్వబడు పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టబడును. వ్యవసాయ ఉత్పత్తిని అమ్ము సహకార సంఘాలు (Co-operative marketing credit societies), పాలు ఉత్పత్తి సంఘాలు, సహకార వ్యవసాయ సంఘాలు (భూమిలేని పేదలకు, హరిజనులకు, చేనేత సహకార సంఘాలు, తాటి బెల్లంవుత్పత్తి సంఘాలు, సహకార గృహనిర్మాణ సంఘాలు మొదలగువాటి నిర్మాణానికి 144.42 లక్షలు ఖర్చు పెట్టుచున్నారు. గ్రామాదులలో 387 సహకారసంఘాలు నిర్మించ బడనున్నవి.

7. రహదారులు:-

ఖర్చు రూ. 221.05 లక్షలు. ప్రజాచందాలు: 39.15 లక్షలు.

జిల్లా మొత్తంమీద 1,742 మైళ్ళు పొడవుగ రోడ్లున్నవి. నూతనంగ 1,323 మైళ్ళు రోడ్లు నిర్మింపబడనున్నవి. బకింగుహామ్ కాలువ రిపేరుచేయబడును.

8. విద్యుత్ శక్తి :-

ఖర్చు రూ. 237.72 లక్షలు. ప్రజాచందాలు: రూ 6 వేలు.

ప్రస్తుతం అన్నితాలూకాల్లోను ముఖ్యపట్టణాల్లోను, 199 గ్రామాదులలోను విద్యుచ్ఛక్తియున్నది. నూతనంగ 383 గ్రామాదులలోను, 5,995 నీటిపంపులకును కరెంటు యివ్వబడును.

9. పరిశ్రమలు :-

ఖర్చు రూ. 236.8 లక్షలు. చందాలు 0.33 లక్షలు.

జిల్లాలో చేనేత, బీడి, నూల్లుపదునుచేయుట, రాగి కంచుపాత్రలు, మట్టిపాత్రలు, చాపలల్లుట మొదలగునవి ప్రధాన పరిశ్రమములుగనున్నవి. వీటిఅభివృద్ధికై 236.8 లక్షలు ఖర్చు చేయనున్నారు.

10. విద్యాభివృద్ధి :-

ఖర్చు రూ. 306 92 లక్షలు. చందాలు రూ. 19.82 లక్షలు.

ఈనాడు జిల్లాలో 1,240 ప్రాథమిక పాఠశాలలు, 6 మాధ్యమిక పాఠశాలలు, 31 ఉన్నత పాఠశాలలున్నవి. ఇప్పుడున్న పాఠశాలలోనే 3,152 కొత్త తరగతులు తెరువనున్నారు. 514 కొత్త పాఠశాలలు నూతనంగ తెరుస్తారు. ఇప్పుడున్న 450 ప్రాథమిక పాఠశాలలును, బేసిక్ పాఠశాలలుగ ఏర్పాటు చేయబడుతాయి. ఉన్నత విద్యాలయాల్లోని విద్యార్థి సంకెను నూటికి 25 పాళ్ళు పెంచుతారు. ప్రాథమిక బీదవిద్యార్థులకు మధ్యాహ్నం పూట ఉచిత భోజనాలు పుస్తకాలు యివ్వబడుతాయి. పఠనగ్రంథాలయాలు తెరువబడుతవి. మొత్తంమీద 1,12,300 విద్యార్థులు అదనంగ చదువు కొనెదరు.

11. వైద్యశాలలు:—

ఖర్చు రూ. 70.13 లక్షలు. ప్రజాచందాలు:-5.8 లక్షలు.

ఇప్పుడున్న వైద్యశాలలు అభివృద్ధిచేయబడును. 15 ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలు గ్రామ ప్రాంతాలలో తెరువబడును. 30 వైద్య కేంద్రాలు గ్రామాదులలో ప్రారంభించబడును. 141 చిన్నవైద్యశాలలు, 62 ప్రసూతి వైద్యశాలలు స్థాపించబడ నున్నవి.

12. ప్రజారోగ్యం:—

ఖర్చు రు. 97.68 లక్షలు ప్రజాచందాలు:-29.06 లక్షలు.

జిల్లాలోని అంటురోగ నివారణ, మలేరియా నివారణ, పసిబిడ్డల తల్లుల ఆరోగ్యానికై ఆహారమిచ్చుట, బి. సి. జి. మొదలగు కార్యక్రమాల అభివృద్ధి కార్యక్రమాలకు, మంచినీటి వసతులు, స్నానపుగదులు, మురుగునీటి కాలువలు, కక్కసుల నిర్మాణమునకై దాదాపు కోటిరూపాయలు ఖర్చు పెట్టుతున్నారు.

13. రిక్రియేషన్సు (Recreations):—

ఖర్చు రు. 8.8 లక్షలు చందాలు.-3.79 లక్షలు.

జిల్లాలో 22 వికాసకేంద్రాలు, 311 రేడియోలు, 257 పిల్లల పార్కులు తెరువబడ నున్నవి.

14. గృహనిర్మాణం:—

ఖర్చు రు. 43.12 లక్షలు.

గృహనిర్మాణ కార్యక్రమంలో రెండు భాగములున్నవి.

(1) నవీనదృష్టి గలయిండ్లు (New Look Houses): ఈ పద్ధతిక్రింద, పాతయిండ్లకు సున్నంకొట్టుటకు, గోడలు శుభ్రపరుచుటకు ఒక యింటికి రు 5/- వంతున యిచ్చెదరు. ఇండ్ల ద్వారములు వెడల్పుచేయుట, గదులు కట్టుట, కిటికీలు పెట్టుటకు ఒక్కొక్కయింటికి రు. 20 వంతున యిచ్చెదరు.

(2) క్రొత్తయిండ్ల నిర్మాణం.—ప్రతియిల్లు కట్టుటకు అగు ఖర్చులో నూటికి 60 పాళ్ళున్ను, మొత్తము 400 రు. కుమించకుండ అప్పు లిచ్చెదరు.

15. హరిజన, వెనుకబడిన జాతుల

అభివృద్ధికై 17.95 లక్షల రూపాయిలు కేటాయించబడినది. ఈ పనిని ప్రభుత్వపు హరిజనోద్ధరణ శాఖ, క్రింది కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తుంది.

1. విద్యాసౌకర్యాలు:—

(Welfare schools), విద్యార్థివసతి గృహాలు, ఉచిత జీతాలు పుస్తకాలు యిప్పించుట మొదలగు కార్యక్రమాలు నిర్వర్తించబడును.

2. ప్రజారోగ్యం:-

ఇండ్లస్థలాలు యిప్పించుట, త్రాగునీటి బావులు త్రవ్వించుట, వీధుల్లో దీపాలు వేయించుట, కక్కసులు, స్నానపుగదులు కట్టించుట, వ్యవసాయాభివృద్ధికి భూమి లిప్పించుట.

16. జాతీయ విస్తరణ కేంద్రాలు (N. E. S):—

ఇప్పటివరకు ఊతుకోట, తిరువళ్ళూరు, కడంబత్తూరు, తిరుక్కళి కుంద్రంలో మాత్రం యీకేంద్రా లున్నాయి. ఇవిగాక, 19 నూతన కేంద్రాలు ప్రారంభించబడుతాయి.

ఇందుకు గాను 195.5 లక్షలు ఖర్చగును. ప్రజలు 57 లక్షలు భరించవలయును.

17. పురపాలక, పంచాయతీలకై 33.216 లక్షలు ఖర్చు పెట్టనున్నారు. అందులో అర్థం ప్రజలు భరించాలి.

పైనుదహరించిన ప్రణాళికలలో, మనమివ్వవలసిన భాగముల నిచ్చి, జిల్లాభివృద్ధికి తోడ్పడ వలయును.

మన జాతీయ విస్తరణ కేంద్రం:-

మన ఊతుకోట జాతీయవిస్తరణ కేంద్రం 200 చదరపు మైళ్లు విస్తీర్ణముగల్గి, 110 గ్రామాదులు 1,11,418 జనాభాగలిగిన ప్రదేశం.

మన కేంద్రాన్ని ఒక ఉన్నతస్థాయికి తీసుకొని పోవలయును. ప్రతిగ్రామంలోను గ్రామ సేవా సంఘాలు ఏర్పడాలి. ప్రతిగ్రామానికి రోడ్లు, పాఠశాల, పిల్లలపార్కు, రేడియో, పఠనగ్రంథాలు, వైద్యశాల, సహకార సంఘాలు, త్రాగు నీటిబావులు, స్నానపుగదులు, కక్కసులు నిర్మించుకొని గ్రామ, ఫిర్కా, తాలూక, జిల్లా, రాష్ట్ర, దేశ సౌభాగ్యానికితోడ్పడాలి. —జై-హింద్.

—o—

పెళ్ళి కానుక

ఒక నూతన కార్యంలో దిగేటప్పుడు, ప్రారంభంలో కొద్దిమంది సహాయం అవశ్యమైయుండ వచ్చును. కానీ ఎల్లపుడు యితరులను నమ్మి జీవించియుండడం, గౌరవనీయమైన జీవితం కాదు. అఖిలభారత సమాహాభివృద్ధి నిర్వాహకులు శ్రీ ఎస్. కే. డే యీఅభిప్రాయాన్నే యీక్రిందిరీతిగా, చక్కగా చెప్పారు.

"వివాహ జీవితంలో తొలియడుగు పెట్టేటపుడు వధూవరులకు కానుకలు యివ్వడం సహజం. కొన్ని సమయాల్లో వధూవరుల పితరులు "స్త్రీధనం" తమశక్తికి తగ్గరీతిలో యివ్వడం కలదు. క్రొత్త కుటుంబాల్ని ప్రారంభించే వధూవరులకు యివి కొద్ది ఉపయోగకారిగా, ఆవశ్యకారిగా యుండవచ్చును. కానీ వధూవరులు, జీవితాంతంవరకూ కావలసినే అన్నింటినీ తలిదండ్రులలో, యితరులో యివ్వాలని ఎదురు చూడడం, బలాత్కరించడం మంచిదికాదు. గౌరవంగా జీవింప ఉద్దేశించే వారెవ్వరు అలా కోరరు. తమ వద్దయుండే శక్తినే గొప్ప ఆస్థిగాతలచి, స్వార్జనచేత, స్వశక్తిచేత స్వతంత్రంగా జీవించ ప్రయత్నిస్తారు. మనగ్రామాలస్థితి యిలాగే. ప్రారంభ కాలంలో గ్రామాల అభివృద్ధికోసరం, గ్రామ ప్రజల సౌభాగ్యానికై ప్రభుత్వం కొద్దిగా సహాయంచేయును. ఆతరువాత ప్రజలు శక్తిని వినియోగపరచి, తమకు కావలసిన వాటికిగాను ప్రణాళికలు వేసికొని, వాటి పూర్తికిగాను కావలసిన పనుల్ని చేసికొనే శక్తిని వృద్ధిచేసికొని అభివృద్ధిచెందాలి"

ఈ అభిప్రాయాన్నే చక్కగా మనముఖ్య మంత్రి శ్రీ కామరాజ్‌గారు యీక్రింది రీతిగా వివరించారు.

"స్వగౌరమనడం యితరులు యిచ్చేదికాదు. మనమే కష్టించి పొందడం. అధిక శ్రమచేత మహాత్కార్యాలను సాధించవచ్చును."

—:—

లెండు భారత వీరులారా!

P: S. Janaki

Women's Welfare Organiser

పల్లవి

లెండు భారత వీరులారా నూలు వడకండోయి బాబూ
మడకదున్నండోయి ॥బాబూ॥

అనుపల్లవి

కుడువకూడు తొడుగవలువ లేదనేటి కష్టములేక
ప్రత్తి ఒడికి బట్టలునేసి దుస్తులను సంపాదింతము రండి॥ లెండు॥

చరణము

దున్నలలాగ భూమినిదున్ని నవదాన్యములను పంటబెట్టి
భూమదేవత వెళ్ల గొట్టి కలకలలాడె ధనలక్ష్మిని చూతమురండి॥ లెం॥

వ్యవసాయము గ్రామనాయకుల శిక్షణ శిబిరము

N. RANGARAMANUJAM, B.SC., (*Agri.*)

—o—

"నడిగల యెద్దుల గట్టుక
మడిదున్నక బ్రతుకరచ్చు మహిలోసుమతి"

ఈ పలుకుబడి వీధిబడి చదువుల్లో యేలు బడిగా వస్తున్నదే. ఈ పద్యాన్ని పంతుళ్ల ముందు అందరూ వల్లించిన వాళ్లే నోటికి వచ్చినంత వడి వడిగా అదిచేతికి వచ్చిందంటేనే.

"కృషితో నాస్తిదుర్భిక్షం" కాగలదు. దుర్భిక్షాన్ని అరికట్టే సాధనలో కృషికి మించిన దేదీ లేదనే సత్యాన్ని రాజకీయ నాయకు లందఱూ గుర్తించారు. అందువల్లనే పంచవర్ష ప్రణాళికల్లో వ్యవసాయానికి ప్రముఖస్థానమిచ్చి హెచ్చు మొత్తాని గూడా కేటాయించారు. అందు మూలాన ఆహారకోఱతకొంత వఱకు సద్దుబాటైయ్యింది. అదిసర్దుబాటేగాని పూర్తిగా సమసి పోలేదు. ఈకార్య భారాన్నంతా ప్రభుత్వ మొక్కటే భరింప వీలుగాక గ్రామనాయకుల శిక్షణ శిభిరాల నిర్వహించి తన్మూలంగా దేశీయాభివృద్ధికి చేయూత ఇవ్వదలచారు.

ఈశిక్షిణ శిభిరాలలో పాల్గొనేవారు గ్రామ నాయకులే యైనా గ్రామ సేవకులుగా భావించి పాటు బడడమే ప్రదానాంశము. శిక్షకులు సుశిక్షితులైన తర్వాత రైతులను గ్రామాభివృద్ధికి, రాజ్యాభివృద్ధికి తోడ్పడగల సమర్థులుగా తీర్చిదిద్ద వలసియున్నది గ్రామ నాయకులు త్రికరణ శుద్ధిగ ఈకార్య క్రమములో పాల్గొని ఈక్రింది విషయాలను పాటింప వలసినవారైయున్నారు.

1. శీతోష్ణస్థితి గతులను, కాలమును గుర్తించి వ్యవసాయ శాఖావారు అప్పుడప్పుడూ తెలియ పరచే పంటలను రైతులు పండించేటట్లు చూడాలి.

2. వ్యవసాయశాఖ సూచనమేరకు యెరువుల ఉపయోగము పంటలకు లభింప జేయడము.

3. ఆహార పదార్థాలతోపాటు. ఆదాయపు పంటలైన కూరగాయలు, ప్రత్తి ఫలవృక్షములు మొదలగువాటినిగూడ అభివృద్ధి పరచవలయును.

4. వ్యవసాయమునకు మరనాగళ్లు, ట్రాక్టర్లు ఉపయోగపడేటట్లు ప్రచారము చేయడము మంచిది.

5 పశుసంపదనుండి లభించే అమూల్యమైన యెరువును పిడకలు తట్టడమునుంచి మాన్పించి యెరువునకే ఉపయోగ పడునట్లు చూడాలి.

6. గృహ పరిశ్రమలైన, కోళ్ల పెంపకము. దేనెటీగల పెంపకము మొదలగు నాటిని ప్రోత్సహించాలి.

ఈ కార్య క్రమములను గ్రామనాయకు లందఱూపాటించి రైతులను ప్రోత్సహించి దేశాభివృద్ధికి తోడ్పడ వలసియున్నది. దీనిసాఫల్యమే గాంధీ కలల గాంచిన శ్రీరామరాజ్యము. అదే సర్వోదయము.

—o—

Srimathi Suruliammal Raghunathan,
Social Education Organiser(W).

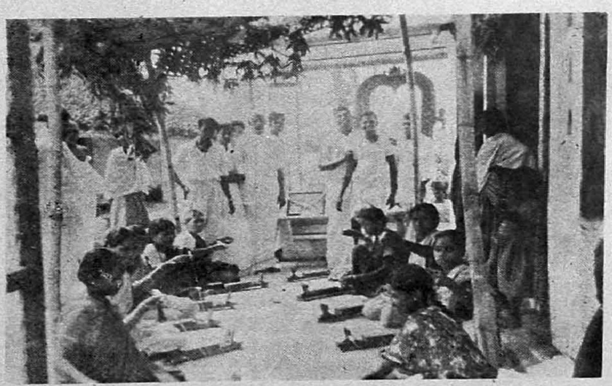

Spinning Class - Madhar Sangam,
Pagalmedu.

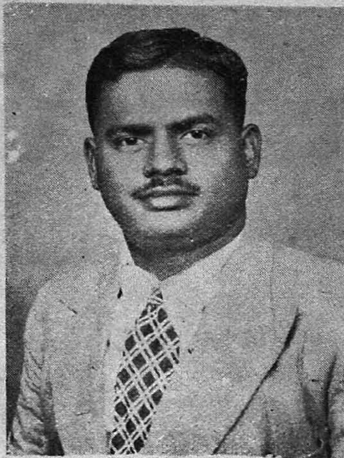

Sri J. Subramaniam, B. E,
Junior Engineer.

Sri N. Rangaramanujam, B.Sc., (Ag.),
Extension Officer (Agriculture).

Sri S Kuppuswamy, B. A.,
Extension Officer (Co-operation).

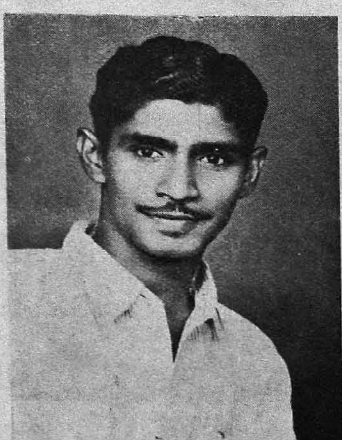

Sri T. Veerabaghu, B. A.,
Social Education Organiser

Dr. Bernard Muthu, B. V. Sc.,
Extension Officer (Animal Husbandry).

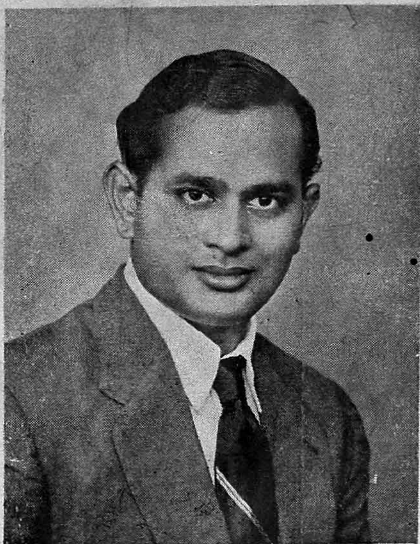

Sri S. P. Perumal, B. Sc.,
Block Development Officer,
UTHUKOTTAI.

Sri K. B. Kalyanasundaram, M.B.B.S.,
Medical Officer,
Primary Health Centre, UTHUKOTTAI.

Choose the Photo Which is Life-like

Colour Enlargement a speciality

FOR EVERYTHING IN PHOTOGRAPHY

Govt. Orders also neatly executed
Suitable for Propaganda & Publicity.

VANITHA STUDIO

19, PYCROFTS ROAD,
TRIPLICANE, :: MADRAS-5.

RAJAN ELECTRIC PRESS, MADRAS-1.